
เคล็ดลับแห่ง
ความสุข
เอเลน จี. ไวท์

New Covenant Publications International. Thai

SBN: 359-2-85933-609-1

ISBN: 359-2-85933-609-1

การทำแค็ตตาล็อกในข้อมูลสิ่งพิมพ์

ตัดต่อและออกแบบ: พันธสัญญาใหม่สิ่งพิมพ์ระหว่างประเทศ

พิมพ์ในสหราชอาณาจักร

พิมพ์ครั้งแรก 26 พฤษภาคม 2020

เผยแพร่โดย : พันธสัญญาใหม่สิ่งพิมพ์ระหว่างประเทศ

Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

เยี่ยมชมเว็บไซต์: www.newcovenant.co.uk

พระเยซูทรงนั่งเป็นแขกผู้มีเกียรติที่โต๊ะกับคนเก็บภาษี โดยแสดงความเห็นอกเห็นใจและความเมตตากรุณาต่อสังคม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเห็นคุณค่าของมนุษยชาติ และมนุษย์ก็ปรารถนาที่จะคู่ควรกับความไว้วางใจของพระองค์ ถ้อยคำของพระองค์ก็เปี่ยมล้นไปด้วยพลังแห่งความสุขและชีวิตแก่จิตใจที่กระหายของพวกเขา แรงกระตุ้นใหม่ถูกปลุกขึ้น และโอกาสของชีวิตใหม่ก็เปิดขึ้นแก่ผู้ถูกสังคมขับไล่เหล่านี้ พระเยซูทรงชี้ให้เห็นถึงอำนาจของคำสอนเท็จที่จะทำลายความชื่นชมและความปรารถนาในความจริง พระองค์ตรัสว่า "ไม่มีใครดื่มไวน์เก่าแล้วปรารถนาไวน์ใหม่ทันที เพราะพระองค์ตรัสว่าของเก่าดีกว่า" ความจริงทั้งหมดที่มอบให้โลกผ่านทางบรรพบุรุษและผู้เผยพระวจนะต่างก็เปล่งประกายความงามใหม่ผ่านพระวจนะของพระคริสต์

New Covenant Publications

International Ltd.

หนังสือปฏิรูป จิตที่ปฏิรูป

New Covenant Publications International Ltd.,
Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Email: newcovenantpublicationsintl@gmail.com

หน้านี้เว้นว่างไว้โดยเจตนา

รับทราบ

อุทิศแด่พระเจ้า.

คำนำ

New Covenant Publications International

[บริษัทสิ่งพิมพ์ระหว่างประเทศแห่งพันธสัญญาใหม่]นั้นได้เชื่อมโยงผู้อ่านกับแผนการของสวรรค์ที่เชื่อมโยงสวรรค์และโลกและตอกย้ำความเป็นอมตะของกฎแห่งความรักโลโก้หีบพันธสัญญาหมายถึงความสนิทสนมระหว่างพระเยซูคริสต์กับผู้คนของพระองค์และความเป็นศูนย์กลางของกฎหมายของพระเจ้า ตามที่เขียนไว้“

นี่จะเป็นพันธสัญญาซึ่งเราจะทำกับวงศ์วานอิสราเอลองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ว่าเราจะใส่กฎของเราไว้ในส่วนในของเขาและเขียนไว้ในใจพวกเขาและพวกเขาจะเป็นประชากรของเราและฉันจะ พระเจ้าของพวกเขา” (เยเรมีย์ 31: 31~33; ฮีบรู 8: 8, 9,10)อันที่จริงพันธสัญญาใหม่ยืนยันถึงการไถ่โดยกำเนิดโดยการต่อสู้ที่ไม่มีการแก้ไขและถูกผนึกด้วยเลือด

ซึ่งมันก็เป็นเวลาหลายศตวรรษมาแล้วที่หลายคนต้องทนทุกข์กับความทุกข์ยากและการกดขี่ที่ไม่อาจเข้าใจได้ซึ่งคำนวณได้เพื่อลบล้างความจริงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคมืดแสงนี้ได้รับการต่อสู้อย่างมากและถูกบดบังด้วยประเพณีของมนุษย์และความไม่รู้เป็นที่นิยมเพราะผู้อยู่อาศัยของโลกได้ชิงชังภูมิปัญญาและละเมิดสัญญาความยากลำบากในการประนีประนอมกับความชั่วร้ายที่เพิ่มขึ้นก่อให้เกิดความหายนะจากความเสื่อมโทรมและความโหดเหี้ยมไร้ศีลธรรมที่ทำให้ชีวิตหลายคนถูกสังเวยอย่างไม่ยุติธรรมปฏิเสธที่จะยอมจำนนต่ออิสรภาพแห่งมโนธรรมอย่างไรก็ตามความรู้ที่หายไปได้รับการฟื้นฟูโดยเฉพาะในช่วงเวลาของการปฏิรูป

โดยในยุคของการปฏิรูปของศตวรรษที่16ได้จุดประกายช่วงเวลาแห่งความจริงการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานและความปั่นป่วนตามมาซึ่งสะท้อนให้เห็นในการต่อต้านการปฏิรูปอย่างไรก็ตามจากหนังสือเล่มนี้เราค้นพบความสำคัญที่ไม่อาจปฏิเสธได้ของการปฏิวัติเอกพจน์นี้จากมุมมองของผู้ปฏิรูปและผู้บุกเบิกที่กล้าหาญอื่นๆจากบัญชีของพวกเขาหนึ่งสามารถเข้าใจการต่อสู้ทำลายล้าง,เหตุผลพื้นฐานเช่นการต่อต้านปรากฎการณ์และการแทรกแซงเหนือธรรมชาติ

คำขวัญของเรา:“หนังสือถูกปฏิรูปจิตใจถูกเปลี่ยน”เน้นประเภทวรรณกรรมที่แตกต่างกันประกอบขึ้นในยุควิกฤตและผลกระทบนอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงความเร่งด่วนของการปฏิรูปการเกิดใหม่ส่วนบุคคลและการเปลี่ยนแปลงในฐานะที่เป็นสำนักพิมพ์Gutenbergประ

กอบกับหน่วยงานการแปลเผยแพร่หลักการของความเชื่อที่มีการปฏิรูปเมื่อ500ปีที่แล้วสื่อดิจิทัลและสื่อออนไลน์จะสื่อสารในทุกภาษาในแง่ของความจริงในยุคสุดท้ายนี้.

ารบัญ

1.ความรักของพระเจ้าที่มีให้แก่มนุษย์

ธรรมชาติและพระคัมภีร์ต่างเป็นพยานถึงความรักของพระเจ้าพระบิดาแห่งสรวงสวรรค์ของเราทรงเป็นแหล่งกำเนิดของชีวิตสติปัญญาและความชื่นชมยินดีจงมองดูธรรมชาติที่อัศจรรย์และงดงามลองพิจารณาถึงธรรมชาติที่ปรับเปลี่ยนสภาพของตนเองได้อย่างน่าพิศวงซึ่งเกิดขึ้นไม่ใช่เพียงเพื่อผลประโยชน์และความผาสุกของมนุษย์เท่านั้นแต่เพื่อสรรพสิ่งที่มีชีวิตทั้งมวลแสงแดดและสายฝนที่นำความสุขและความสดชื่นมาให้แก่พื้นผิวโลกเนินเขาทะเลและพื้นที่ราบต่างบอกให้เราทราบถึงเรื่องความรักของพระผู้ทรงสร้างโลกพระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีพให้แก่สรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างผู้ประพันธ์สดุดีได้บรรยายไว้อย่างงดงามว่า

"ดวงตาทุกดวงมองดูพระองค์ด้วยความหวัง

และพระองค์ประทานอาหารให้ตามเวลา

พระองค์แบพระหัตถ์ออก

และทรงให้สรรพสิ่งที่มีชีวิตอิ่มตามความปรารถนา"

สดุดี145:15,16{SC9.1}

พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้เป็นผู้ที่บริสุทธิ์ดีพร้อมและมีความสุขโลกที่สวยงามซึ่งสร้างโดยฝีพระหัตถ์ของพระผู้สร้างนั้นไม่มีร่องรอยของการเปื่อยเน่าหรือเงาของความเลวร้ายความหายนะและความตายเข้ามาในโลกนี้ได้ก็เนื่องจากการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าซึ่งเป็นพระบัญญัติแห่งความรักแต่ท่ามกลางความทุกข์ระทมซึ่งเป็นผลของบาปความรักของพระผู้เป็นเจ้าก็ยังคงสำแดงให้ประจักษ์พระวจนะได้บันทึกไว้ว่าพระเจ้าทรงแช่งสาปผืนแผ่นดินก็เพื่อเห็นแก่มนุษย์ปฐมกาล3:17ความทุกข์ยากและความลำบากที่เป็นเหมือนเสี้ยนหนามซึ่งทำให้ชีวิตของมนุษย์ต้องตรากตรำและเป็นภาระนั้นพระองค์ทรงจัดเตรียมไว้เพื่อประโยชน์แก่เขาเพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกฝนซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งในแผนการของพระองค์ที่จะฉุดเขาให้พ้นจากความหายนะและความเสื่อมสลายที่เป็นผลจากบาปแม้โลกใบนี้ได้แพ้พ่ายต่อบาปก็ไม่ได้มีแต่ความโศกเศร้าและความทุกข์ยากท่ามกลางธรรมชาติเองยังมีข่าวแห่งความหวังและการปลอบประโลมยังมีดอกไม้ท่ามกลางคมหนามและพงหนามที่ยังถูกปกคลุมด้วยดอกกุหลาบ{SC9.2}

บนดอกไม้ที่ผลิบานบนยอดใบเรียวงามของต้นหญ้าที่งอกขึ้นมาต่างจารึกไว้ว่า"พระเจ้าทรงเป็นความรัก"นกน่ารักที่ส่งเสียงร้องก้องในอากาศด้วยบทเพลงไพเราะแห่งความสุขดอกไม้ที่ถูกแต่งแต้มอย่างประณีตที่ส่งกลิ่นหอมอันบริสุทธิ์ให้แก่บรรยากาศต้นไม้สูงใหญ่ในป่าที่ปกคลุมด้วยใบเขียวชอุ่มต่างเป็นพยานให้เห็นว่าพระเจ้าของเราทรงรักใคร่และห่วงใยเยี่ยงพ่อและทรงต้องการให้บุตรทั้งหลายของพระองค์มีความสุข{SC10.1}

พระวจนะของพระเจ้าเปิดเผยให้เห็นพระลักษณะของพระองค์พระองค์ทรงประกาศถึงความรักและพระเมตตาคุณอันหาที่สิ้นสุดไม่ได้ของพระองค์เองเมื่อโมเสสกราบทูลว่า"ขอทรงสำแดงพระสิริของพระองค์แก่ข้าพระองค์เถิด"นั้นพระเจ้าตรัสตอบว่า"เราจะให้คุณความดีทั้งสิ้นของเราประจักษ์แจ้งต่อหน้าเจ้า"อพยพ33:18,19นี่คือพระสิริของพระองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จผ่านโมเสสไปและพระองค์ทรงประกาศว่า"พระยาห์เวห์พระยาห์เวห์เป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระกรุณาและพระคุณพระองค์กริ้วช้าทรงบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคงและความสัตย์จริงผู้ทรงสำแดงความรักมั่นคงจนถึงพันๆชั่วอายุคนผู้ประทานอภัยการล่วงละเมิดการทรยศและบาป"อพยพ34:6,7พระองค์ทรง"กริ้วช้าและบริบูรณ์ด้วยความรักมั่งคง""เพราะว่าพระองค์ท่านพอพระทัยในความรักมั่นคง"โยนาห์4:2;มีคาห์7:18{SC10.2}

พระเจ้าผูกมัดจิตใจของเราไว้กับพระองค์ด้วยของประทานมากมายทั้งจากสวรรค์และโลกนี้พระองค์ทรงใช้สิ่งต่างๆในธรรมชาติและความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและลึกซึ้งที่สุดที่มีในโลกเท่าที่จิตใจของมนุษย์จะรู้จักเพื่อสำแดงพระองค์เองให้แก่เราแต่สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นความรักของพระองค์ได้ไม่บริบูรณ์ถึงแม้พระเจ้าจะทรงโปรดประทานหลักฐานต่างๆทั้งหมดแล้วก็ตามศัตรูของความดีได้บดบังความนึกคิดของมนุษย์จนพวกเขามองดูพระเจ้าด้วยความหวาดกลัวพวกเขามองว่าพระองค์ทรงโหดร้ายและไม่ให้อภัยซาตานชักนำมนุษย์ให้เข้าใจว่าพระลักษณะสำคัญที่สุดของพระเจ้าคือพระองค์ทรงเป็นผู้พิพากษาที่เข้มงวดผู้ตัดสินโหดเหี้ยมเจ้าหนี้เกรี้ยวกราดและแข็งกร้าวมันวาดภาพพระผู้สร้างให้เป็นผู้ที่จ้องมองมนุษย์ด้วยดวงตาที่ริษยาเพื่อคอยจับผิดและหาข้อผิดพลาดและนำมนุษย์มาลงโทษเพื่อขจัดเงามืดนี้และแสดงให้เห็นถึงความรักอันไร้ขอบเขตของพระเจ้าพระเยซูจึงเสด็จมาดำเนินชีวิตอยู่ท่ามกลางมนุษย์{SC10.3}

พระบุตรของพระเจ้าเสด็จมาจากสวรรค์เพื่อเปิดเผยพระบิดาให้ประจักษ์"ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าเลยแต่พระบุตรองค์เดียวผู้สถิตในพระทรวงของพระบิดาทรงสำแดงพระเจ้าแล้ว"ยอห์น1:18"ไม่มีใครรู้จักพระบิดานอกจากพระบุตรและคนที่พระบุตรประสงค์จะสำแดงให้รู้"มัทธิว11:27เมื่อสาวกคนหนึ่งทูลขอว่า"ขอสำแดงพระบิดาให้ข้าพระองค์เห็น"พระเยซูตรัสตอบว่า"เราอยู่กับท่านนานถึงขนาดนี้แล้วท่านยังไม่รู้จักเราอีกหรือคนที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดาท่านจะพูดได้อย่างไรอีกว่าขอสำแดงพระบิดาให้พวกข้าพระองค์เห็น"ยอห์น14:8,9{SC11.1}

พระเยซูตรัสถึงพระราชกิจของพระองค์ในโลกว่าพระเจ้า"ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้เพื่อนำข่าวดีมายังคนยากจนพระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาประกาศอิสรภาพแก่พวกเชลยประกาศแก่คนตาบอดว่าจะได้เห็นอีกปล่อยผู้ถูกบีบบังคับให้เป็นอิสระ"ลูกา4:18นี่เป็นพระราชกิจของพระองค์พระองค์ทรงดำเนินไปทุกหนทุกแห่งเพื่อทำการดีและรักษาผู้ที่ถูกซาตานครอบงำไว้ให้หายหมู่บ้านหลายแห่งไม่มีบ้านใดที่มีเสียงร้องคร่ำครวญของความเจ็บป่วยเลยเพราะพระองค์เสด็จดำเนินเข้าไปและทรงรักษาคนป่วยในบ้านเรือนเหล่านั้นพระราชกิจของพระองค์เป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงเจิมพระองค์พระราชกิจทุกอย่างที่พระองค์ทรงกระทำในชีวิตของพระองค์ได้แสดงให้เห็นถึงความรักความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจพระทัยของพระองค์ทรงเมตตาสงสารเหล่าบุตรของมนุษย์พระองค์ทรงรับธรรมชาติของมนุษย์เพื่อพระองค์จะทรงเข้าถึงความต้องการของมนุษย์ได้ผู้ที่ยากจนและต่ำต้อยที่สุดไม่กลัวที่

จะเข้ามาหาพระองค์แม้เด็กเล็กๆก็ยังหลงใหลในพระองค์พวกเขาชอบที่จะขึ้นนั่งบนตักของพระองค์และจ้องมองดูพระพักตร์ที่เศร้าหมองแต่เต็มเปี่ยมด้วยความรัก{SC11.2}

พระเยซูไม่ทรงปิดบังความจริงแม้เพียงคำเดียวแต่พระองค์ตรัสความจริงเหล่านั้นด้วยความรักเสมอเมื่อพระองค์ทรงติดต่อกับคนทั้งหลายพระองค์ทรงใช้ไหวพริบและความรอบคอบและความสนพระทัยที่เปี่ยมด้วยความเมตตาพระองค์ไม่เคยหยาบคายไม่เคยตรัสคำพูดที่รุนแรงโดยไม่จำเป็นไม่เคยทำให้จิตวิญญาณที่อ่อนไหวต้องได้รับความเจ็บปวดโดยไม่จำเป็นพระองค์ไม่ได้ตำหนิความอ่อนแอของมนุษย์พระองค์ตรัสอย่างตรงไปตรงมาแต่ตรัสด้วยความรักเสมอพระองค์ทรงประณามความหน้าซื่อใจคดความไม่เชื่อและความชั่วแต่ขณะเมื่อพระองค์ทรงตำหนิด้วยคำพูดที่เสียดแทงนั้นพระสุรเสียงของพระองค์กลับเต็มไปด้วยความโศกเศร้าพระองค์ทรงกันแสงให้แก่กรุงเยรูซาเล็มซึ่งเป็นเมืองที่พระองค์ทรงรักเป็นเมืองที่ปฏิเสธไม่ยอมรับพระองค์ผู้ทรงเป็นทางนั้นเป็นความจริงและเป็นชีวิตพวกเขาปฏิเสธพระองค์ผู้ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแต่พระองค์ยังทรงมองดูพวกเขาด้วยความอ่อนโยนสงสารพระองค์ทรงมีชีวิตที่ละทิ้งตนเองและเอาใจใส่ผู้อื่นจิตวิญญาณทุกดวงมีค่าในสายพระเนตรของพระองค์ถึงแม้ว่าพระองค์เองเคยทรงดำรงไว้ซึ่งฐานันดรศักดิ์ของพระเจ้าแต่พระองค์ทรงก้มลงมายังสมาชิกทุกคนในครอบครัวของพระเจ้าด้วยความสนพระทัยอย่างที่สุดพระองค์ทรงมองดูมนุษย์ทุกคนและทรงมองเห็นจิตวิญญาณที่ล้มลงในบาปซึ่งเป็นพันธกิจที่พระองค์ทรงต้องการช่วยจิตวิญญาณเหล่านี้ให้รอด{SC12.1}

นี่เป็นพระลักษณะของพระคริสต์ตามที่ปรากฏให้เห็นในชีวิตของพระองค์พระเจ้าทรงมีพระลักษณะเช่นเดียวกันนี้พระเมตตาคุณของพระเจ้าที่ไหลบ่ามาจากพระทัยของพระบิดาได้ปรากฏให้เห็นในพระคริสต์และได้ไหลบ่าไปยังบรรดาบุตรทั้งหลายของมนุษย์พระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตาและความสงสารทรงเป็นพระเจ้าเสด็จมา“ปรากฏเป็นมนุษย์”1ทิโมธี3:16{SC12.2}

พระเยซูเสด็จมาในโลกและทรงสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยเราทั้งหลายให้รอดพระองค์เสด็จมา“เป็นคนที่รับความเจ็บปวด”อิสยาห์53:3เพื่อเราจะได้รับความสุขนิรันดรพระเจ้าทรงอนุญาตให้พระบุตรที่พระองค์ทรงรักพระบุตรผู้ทรงกอปรด้วยพระคุณและความจริงเสด็จลงมาจากโลกที่มีรัศมีอันสุดจะบรรยายได้มายังโลกที่เปรอะเปื้อนและถูกทำลายด้วยบาปโลกที่มืดมนด้วยเงามืดแห่งความตายและคำสาปแช่งพระเจ้าทรงอนุญาตให้พระองค์ออกมาจากอ้อมกอดที่เต็มไปด้วยความรักของพระองค์ออกมาจากทูตสวรรค์ที่เทิดทูนพระองค์เพื่อมารับความอับอายการเหยียดหยามความอัปยศอดสูความเกลียดชังและความตาย“การตีสอนที่ตกบนท่านนั้นทำให้พวกเรามีสวัสดิภาพและที่ท่านถูกเฆี่ยนตีก็ทำให้เราได้รับการรักษา”อิสยาห์53:5จงมองดูพระองค์ขณะที่พระองค์อยู่ในถิ่นทุรกันดารในสวนเกทเสมนีและบนกางเขนพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงปราศจากด่างพร้อยต้องทนรับภาระบาปมาใส่พระองค์เองพระองค์ผู้ทรงเป็นหนึ่งร่วมกับพระเจ้าภายในวิญญาณของพระองค์พระองค์ทรงรู้สึกถึงความน่าสะพรึงกลัวที่บาปได้แยกพระเจ้าออกไปจากมนุษย์จนทำให้พระองค์ต้องร้องขึ้นมาด้วยความปวดร้าวว่า“พระเจ้าของข้าพระองค์พระเจ้าของข้าพระองค์ทำไมพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย”มัทธิว27:46เป็นเพราะภาร

ะหนักของบาปความรู้สึกถึงความเลวร้ายน่ากลัวของมันที่แยกจิตวิญญาณของพระองค์ออกไปจากพระเจ้าทำให้พระหทัยของพระบุตรพระเจ้าแตกสลายไป{SC13.1}

แต่การเสียสละที่ยิ่งใหญ่ครั้งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเพื่อทำให้พระทัยของพระบิดาเกิดความรักในตัวมนุษย์ไม่ได้เกิดขึ้นเพื่อให้พระองค์ทรงพอพระทัยเพื่อช่วยมนุษย์ไม่ใช่อย่างนั้นแน่นอน“พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์”ยอห์น3:16พระบิดาทรงรักเราไม่ใช่เพราะการลบล้างพระอาชญาที่ยิ่งใหญ่โดยพระโลหิตของของพระเยซูแต่พระองค์ทรงจัดเตรียมการลบล้างพระอาชญาโดยพระโลหิตของพระเยซูเพราะพระองค์ทรงรักเราพระคริสต์ทรงเป็นสื่อกลางที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อให้ความรักที่ไม่มีขอบเขตจำกัดของพระองค์ให้หลั่งลงมายังโลกที่พ่ายแพ้แก่บาปได้“พระเจ้าทรงให้โลกนี้คืนดีกับพระองค์โดยพระคริสต์”2โครินธ์5:19พระเจ้าทรงร่วมทุกข์กับพระบุตรของพระองค์ในความปวดร้าวทรมานที่สวนเกทเสมนีในความมรณาบนเนินเขากลโกธาพระทัยแห่งความรักอันไร้ขอบเขตจำกัดของพระเจ้าได้ชำระราคาค่าไถ่บาปของเราแล้ว{SC13.2}

พระเยซูตรัสว่า“เพราะเหตุนี้พระบิดาจึงทรงรักเราเพราะเราสละชีวิตของเราเพื่อจะรับชีวิตนั้นคืนมาอีก”ยอห์น10:17หมายความว่า“พระบิดาของเราทรงรักท่านทั้งหลายมากและพระองค์ทรงรักเรามากยิ่งขึ้นเมื่อเรายอมถวายชีวิตของเราเพื่อไถ่ท่านทั้งหลายเราเป็นตัวแทนของท่านทั้งหลายและเป็นผู้ประกันท่านทั้งหลายเรายอมสละชีวิตรับภาระหนี้และการล่วงละเมิดของท่านทั้งหลายพระบิดาจึงชื่นชอบเรามากเพราะโดยการเสียสละของเราจึงเป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่าพระเจ้าทรงความเที่ยงธรรมไม่เพียงแต่เท่านั้นยังพิสูจน์ให้เห็นว่าผู้ที่เชื่อในพระเยซูจะได้เป็นผู้ชอบธรรมเช่นกัน”{SC14.1}

ไม่มีผู้ใดนอกจากพระบุตรของพระเจ้าที่จะทำการไถ่เราได้สำเร็จเพราะผู้ที่สถิตอยู่ในพระบิดาเท่านั้นที่จะประกาศเรื่องของพระองค์ได้มีเพียงผู้ที่เข้าใจความสูงและความลึกที่มีอยู่ในความรักของพระเจ้าเท่านั้นจึงจะเปิดเผยความรักนั้นให้เห็นแจ้งได้ไม่มีวิธีอื่นนอกจากการเสียสละที่เหลือคณานับของพระคริสต์ที่ทรงทำเพื่อมนุษย์ที่พลาดพลั้งในบาปจะกล่าวถึงความรักของพระบิดาที่มีต่อมวลมนุษย์ที่หลงหายได้{SC14.2}

“พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์”ยอห์น3:16พระเจ้าไม่เพียงแต่ประทานพระเยซูให้มาทรงพระชนม์อยู่ท่ามกลางมนุษย์เท่านั้นแต่เสด็จมาเพื่อแบกรับบาปของเขาและสิ้นพระชนม์เพื่อเป็นเครื่องบูชาของพวกเขาด้วยพระเจ้าประทานพระคริสต์ให้แก่เผ่าพันธุ์ที่พลั้งพลาดไปในบาปพระองค์จึงนำตัวพระองค์เองให้เข้ามามีส่วนร่วมกับผลประโยชน์และความต้องการของมนุษยชาติพระองค์ผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวร่วมกับพระเจ้าได้ทรงเชื่อมสัมพันธ์กับบุตรทั้งหลายของมนุษย์ด้วยสายสัมพันธ์ที่ไม่มีวันขาด“พระเยซูจึงไม่ทรงละอายที่จะเรียกเขาเหล่านั้นว่าพี่น้อง”ฮีบรู2:11พระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของเราทรงเป็นผู้แก้ต่างของเราทรงเป็นพี่ชายของเราพระองค์ผู้ทรงอยู่เบื้องพระบัลลังก์ของพระบิดาทรงมีสภาพมนุษย์เหมือนกันกับเราและพระองค์ผู้ทรงเป็นบุตรมนุษย์จะทรงอยู่ร่วมกับเผ่าพันธุ์ที่พระองค์ได้ทรงไถ่ให้รอดตลอดชั่วนิรันดร์และทั้งหมดนี้ก็เพื่อยกระดับมนุษย์ขึ้นม

าจากการพินาศและความเสื่อมสลายของบาปเพื่อให้มนุษย์ได้สะท้อนความรักของพระเจ้าและมีส่วนร่วมในความสุขของความบริสุทธิ์{SC14.3}

ค่าไถ่ที่จ่ายไปเพื่อไถ่เราให้รอดซึ่งเป็นการเสียสละที่เหลือคณานับของพระบิดาบนสวรรค์ที่ประทานพระบุตรของพระองค์ให้มาสิ้นพระชนม์แทนเรานั้นควรทำให้เรามีแนวคิดที่สูงส่งว่าโดยทางพระคริสต์เราจะเป็นคนเช่นไรขณะที่อัครทูตยอห์นผู้ได้รับการดลใจได้มองเห็นความสูงความลึกและความกว้างของความรักของพระบิดาที่มีต่อเผ่าพันธุ์ที่กำลังจะพินาศนั้นท่านเปี่ยมล้นด้วยการเทิดทูนและความเคารพท่านไม่สามารถหาคำพูดที่เหมาะสมเพื่อบรรยายถึงความยิ่งใหญ่และความนุ่มนวลของความรักนี้ได้ท่านจึงเชิญชวนให้โลกมาดูว่า"ลองคิดดูพระบิดาได้ประทานความรักแก่เราเพียงไรที่เราได้ชื่อว่าเป็นลูกของพระเจ้า"1ยอห์น3:1สิ่งที่มนุษย์เราได้รับนั้นช่างมีคุณค่าสูงอะไรเช่นนี้แต่เนื่องจากมนุษย์ได้กระทำผิดพวกเขาจึงตกไปอยู่ภายใต้การควบคุมของซาตานโดยทางความเชื่อในการเสียสละของพระคริสต์ที่ประทานพระองค์เองมาเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปเหล่าบุตรของอาดัมจะได้กลายมาเป็นบุตรของพระเจ้าเมื่อพระคริสต์ทรงรับธรรมชาติของมนุษย์มาไว้กับตัวพระองค์เองพระองค์ได้ทรงยกระดับมนุษยชาติขึ้นโดยการสัมพันธ์กับพระคริสต์มนุษย์ที่ล้มลงในบาปจึงจะคู่ควรกับการได้ชื่อว่าเป็น"บุตรของพระเจ้า"อย่างแท้จริง{SC15.1}

ไม่มีสิ่งใดจะมาเทียบกับความรักเช่นนี้ได้เราได้เป็นบุตรของพระราชาแห่งสรวงสวรรค์นี่เป็นพระสัญญาที่ประเสริฐยิ่งเป็นหัวข้อที่ลึกซึ้งที่สุดที่เราจะใช้ในการใคร่ครวญความรักที่ไม่มีรักใดเปรียบได้ของพระเจ้าที่ให้กับโลกที่ไม่รักพระองค์ความคิดเช่นนี้มีอำนาจควบคุมจิตวิญญาณและนำความคิดให้มาอยู่ภายใต้น้ำพระทัยของพระเจ้าเมื่อเรายิ่งศึกษาพระลักษณะของพระเจ้าภายใต้ความสว่างของกางเขนมากขึ้นเพียงไรเราก็จะยิ่งมองเห็นพระเมตตาคุณความอ่อนโยนและการให้อภัยที่ประสานกันด้วยความมีเหตุผลและยุติธรรมได้มากขึ้นเท่านั้นและเราก็จะมองเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นถึงหลักฐานมากมายของความรักที่ไม่มีขอบเขตจำกัดและความเมตตาสงสารที่มีมากกว่าเสียงร้องน่าสงสารของแม่ที่ตามหาลูกที่หลงหายไป{SC15.2}

2.คนบาปต้องการพระเยซู

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาแต่แรกเริ่มนั้นมนุษย์มีความสามารถเป็นเลิศและมีความคิดสมดุลที่สุดเขาเป็นคนที่สมบูรณ์แบบและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับพระเจ้าความคิดของเขาบริสุทธิ์เป้าหมายของเขาสูงส่งแต่เพราะการไม่เชื่อฟังเขาจึงนำความสามารถต่างๆไปใช้ในทางผิดและความเห็นแก่ตัวก็เข้ามาแทนที่ความรักการล่วงละเมิดทำให้ธรรมชาติของเขาอ่อนแอลงจนไม่มีพละกำลังมาต้านทานอำนาจของความชั่วได้เขาจึงตกเป็นเหยื่อของซาตานและคงจะต้องเป็นเช่นนั้นไปตลอดกาลหากพระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงเข้ามาแทรกแซงเป็นกรณีพิเศษจอมหลอกลวงมีเป้าหมายที่ต้องการทำลายแผนการของพระเจ้าในการสร้างมนุษย์และทำให้โลกนี้เต็มล้นไปด้วยความทุกข์ยากและความอ้างว้างและมันก็จะชี้ว่าความเลวร้ายทั้งหมดนี้เป็นผลจากพระราชกิจของพระเจ้าที่ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา{SC17.1}

มนุษย์ที่ปราศจากบาปได้สื่อสัมพันธ์อย่างมีความสุขกับพระเจ้าผู้ทรงเป็น“คลังสติปัญญาและความรู้ทุกอย่างซ่อนอยู่ในพระองค์”โคโลสี2:3แต่หลังจากมนุษย์ได้ทำบาปเขาไม่ได้ชื่นชอบกับความบริสุทธิ์อีกต่อไปและเขาพยายามซ่อนตัวให้พ้นจากเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้านี่คือสภาพของจิตใจที่ยังไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงที่ไม่ได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระเจ้าและการสื่อสัมพันธ์กับพระเจ้าไม่ได้สร้างความสุขให้แก่เขาคนบาปไม่มีความสุขที่ได้อยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเขาจะหลบหนีให้พ้นจากการต้องเข้าสนิทสนมกับบรรดาผู้บริสุทธิ์ถ้าหากเขาได้รับอนุญาตให้เข้าไปในสวรรค์การอยู่ในสวรรค์ก็ไม่ได้สร้างความสุขให้เขาวิญญาณแห่งความรักอย่างไม่เห็นแก่ตัวปกครองอยู่ที่นั่นจิตใจทุกดวงตอบสนองต่อพระทัยที่เต็มไปด้วยความรักอันไร้ขอบเขตจำกัดของพระเจ้าซึ่งจิตใจของคนบาปไม่อาจที่จะสื่อกับความรักเช่นนี้ได้ความนึกคิดความสนใจและแรงบันดาลใจของเขาจะเป็นสิ่งที่แปลกประหลาดสำหรับชาวเมืองที่ปราศจากบาปเขาจะกลายเป็นเสียงเพี้ยนที่ประสานให้เข้ากับเสียงเพลงอันไพเราะของชาวสวรรค์ไม่ได้สรวงสวรรค์จะกลายเป็นสถานที่ที่ทรมานเขาเขาต้องการหลบซ่อนให้พ้นจากพระองค์ผู้ทรงเป็นความสว่างและเป็นศูนย์กลางแห่งความชื่นชมยินดีบรรดาคนชั่วถูกกีดกันออกจากสวรรค์ไม่ได้เป็นเพราะพระบัญชาอันไร้เหตุผลของพระเจ้าแต่แท้จริงแล้วความที่พวกเขาไม่สามารถเข้ามาร่วมปฏิสัมพันธ์กับชาวสวรรค์ต่างหากที่ได้กีดกันพวกเขาออกไปพระสิริของพระเจ้าจะเป็นดั่งไฟเผาผลาญพวกเขาพวกเขาคงปรารถนาการทำลายเพื่อจะได้หนีไปให้พ้นจากพระพักตร์ของพระองค์ผู้ทรงยอมสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่พวกเขา{SC17.2}

โดยลำพังตัวของเราเองเราหลบหนีให้พ้นหลุมพรางแห่งบาปที่เรากำลังจมดิ่งลงไปไม่ได้จิตใจของเราชั่วร้ายและเปลี่ยนแปลงไม่ได้“ผู้ใดจะเอาสิ่งสะอาดออกมาจากสิ่งมลทินได้ไม่มีสักคน”“การเอาใจใส่เนื้อหนังนั้นคือการเป็นศัตรูต่อพระเจ้าไม่ปฏิบัติตามธรรมบัญญัติของพระเจ้าและที่จริงไม่สามารถปฏิบัติตามได้”โยบ14:4;โรม8:7การศึกษาวัฒนธรรมความตั้งใจความพยายามของมนุษย์ล้วนมีอิทธิพลที่เหมาะสมในตัวของมันเองแต่ในโลกนี้สิ่งเหล่านี้กลับไม่มีอำนาจสิ่งเหล่านี้อาจจะมีผลที่ดีต่อพฤติกรรมภายนอกแต่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงจิตใจได้และก็ไม่สามารถชำระน้ำพุแห่งชีวิตให้บริสุทธิ์ได้ก่อ

นที่มนุษย์จะเปลี่ยนแปลงจากบาปไปสู่ความบริสุทธิ์ได้นั้นจำเป็นจะต้องมีอำนาจที่มาจากภายในซึ่งเป็นชีวิตใหม่ที่มาจากเบื้องบนพลังอำนาจนั้นคือพระคริสต์พระคุณของพระองค์เท่านั้นที่สามารถปลุกจิตวิญญาณที่ไร้ชีวิตขึ้นมาและดึงดูดให้จิตวิญญาณนั้นกลับเข้ามาหาพระเจ้าเข้ามาหาความบริสุทธิ์{SC18.1}

พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า"ถ้าคนใดไม่ได้เกิดใหม่คนนั้นไม่สามารถเห็นแผ่นดินของพระเจ้า"ยอห์น3:3เขาจะต้องได้รับจิตใจดวงใหม่ความปรารถนาใหม่จุดมุ่งหมายของชีวิตใหม่และแรงบันดาลใจใหม่เพื่อนำเขาไปสู่ชีวิตใหม่ความคิดที่ว่าเพียงแค่พัฒนาสิ่งดีๆที่มีอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์ก็เป็นการเพียงพอแล้วความคิดเช่นนี้เป็นการหลอกลวงที่อันตรายถึงตาย"แต่คนทั่วไปจะไม่รับสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าเพราะว่าเขาเห็นว่าเป็นเรื่องโง่และเขาไม่สามารถเข้าใจเพราะจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ก็ต้องวินิจฉัยโดยพึ่งพระวิญญาณ""อย่าประหลาดใจที่เราบอกท่านว่าพวกท่านต้องเกิดใหม่"1โครินธ์2:14;ยอห์น3:7พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บันทึกถึงพระคริสต์ว่า"พระองค์ทรงเป็นแหล่งชีวิตและชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์""ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลยเพราะว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้นั้นไม่โปรดให้มีท่ามกลางมนุษย์ทั่วใต้ฟ้า"ยอห์น1:4;กิจการ4:12{SC18.2}

การเข้าใจพระกรุณาที่เปี่ยมด้วยรักของพระเจ้าการมองเห็นพระเมตตาคุณและความเอ็นดูเยี่ยงความรักของพ่อที่มีอยู่ในพระลักษณะนิสัยของพระองค์นั้นไม่เป็นการเพียงพอการมองเห็นพระปัญญาและความยุติธรรมที่มีอยู่ในพระบัญญัติของพระเจ้าและมองเห็นว่าพระบัญญัติตั้งอยู่บนหลักการแห่งความรักที่นิรันดร์นั้นก็ยังไม่เป็นการเพียงพออัครทูตเปาโลเข้าใจสิ่งทั้งหมดนี้เมื่อท่านกล่าวว่าข้าพเจ้า"ยอมรับว่าธรรมบัญญัตินั้นดี""เพราะฉะนั้นธรรมบัญญัติจึงเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และบัญญัตินั้นก็ศักดิ์สิทธิ์ยุติธรรมและดีงาม"แต่ด้วยจิตวิญญาณที่เศร้าหมองและสิ้นหวังเปาโลได้กล่าวเพิ่มเติมด้วยความขมขื่นว่า"แต่ว่าข้าพเจ้าเป็นเนื้อหนังถูกขายเป็นทาสให้อยู่ใต้บาป"โรม7:16,12,14เปาโลปรารถนาความบริสุทธิ์ความชอบธรรมซึ่งในตัวเขาเองไม่มีอำนาจที่จะครอบครองสิ่งเหล่านี้ได้และจึงร้องว่า"โอยข้าพเจ้าเป็นคนน่าสมเพชอะไรเช่นนี้ใครจะช่วยให้พ้นจากร่างกายแห่งความตายนี้"โรม7:24เสียงร้องคร่ำครวญจากจิตใจที่ปวดร้าวเช่นนี้มีให้ได้ยินจากทั่วทุกหนแห่งและตลอดทุกยุคทุกสมัยแต่มีคำตอบอยู่เพียงคำตอบเดียวที่มีไว้สำหรับทุกคนนั่นคือ"จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับบาปของโลกไป"ยอห์น1:29{SC19.1}

มีบุคคลมากมายซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสาะแสวงหาเพื่อให้เขาได้รับรู้ความจริงและเพื่อให้ความกระจ่างแจ้งแก่จิตวิญญาณทั้งหลายที่อยากหลุดพ้นจากภาระหนักของความรู้สึกผิดภายหลังจากที่ยาโคบได้หลอกเอซาวแล้วเขาได้หลบหนีออกจากบ้านของบิดาเขาถูกกดดันด้วยความรู้สึกผิดในขณะที่เขาอยู่อย่างโดดเดี่ยวและไร้ที่อยู่อาศัยถูกตัดขาดจากทุกสิ่งทุกอย่างที่ครั้งหนึ่งเคยมีค่าต่อชีวิตของเขาแต่ความคิดหนึ่งที่บีบคั้นเขามากกว่าความคิดอื่นๆคือเขากลัวว่าบาปของเขาทำให้เขาถูกตัดขาดจากพระเจ้าและจะถูกสวรรค์ทอดทิ้งเขาเอนตัวลงนอนบนพื้นดินที่ว่างเปล่าด้วยความโศกเศร้ารอบตัวมีแต่เนินเขาที่อ้างว้างและเหนือขึ้นไปก็มีแต่ท้องฟ้าที่สว่างสดใสด้วยแสงดาวในขณะที่เขานอนหลับอยู่นั้นเขาได้เห็นแสงประหลาดส่องเจิดจ้ามาและดูเถิดจากพื้นราบที่เขานอนอยู่นั้นมีบันไ

ดลึกลับขนาดมหึมาทอดสูงขึ้นไปจนถึงประตูแห่งสวรรค์และมีบรรดาทูตสวรรค์ของพระเจ้าเดินขึ้นลงบันไดนั้นและจากรัศมีเจิดจ้าที่มาจากเบื้องบนเขาได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าตรัสข้อความที่ปลอบประโลมใจและให้ความหวังจึงทำให้ยาโคบรู้ว่าจิตวิญญาณของเขาได้พบกับสิ่งที่เขาต้องการและโหยหามาช้านานนั่นก็คือพระผู้ช่วยให้รอดเขาเปี่ยมล้นไปด้วยความชื่นชมยินดีและขอบพระคุณเมื่อเขามองเห็นหนทางที่ได้เปิดเผยให้แก่เขาได้รู้ว่าในสภาพที่เป็นคนบาปเขายังฟื้นฟูความสัมพันธ์กับพระเจ้าได้บันไดลึกลับในฝันของเขานั้นเป็นสัญลักษณ์แทนองค์พระเยซูผู้ทรงเป็นสื่อกลางเพียงหนึ่งเดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์{SC19.2}

พระคริสต์ทรงใช้สัญลักษณ์เดียวกันนี้เมื่อพระองค์ทรงสนทนากับนาธานาเอลพระองค์ตรัสว่า"ท่านจะเห็นฟ้าแหวกออกและพวกทูตสวรรค์ของพระเจ้าขึ้นลงอยู่เหนือบุตรมนุษย์"ยอห์น1:51เมื่อมนุษย์ละทิ้งพระเจ้าเขาได้นำตัวเองให้เหินห่างไปจากพระองค์โลกก็ถูกตัดขาดจากสวรรค์ไม่มีการติดต่อระหว่างสองฟากฝั่งที่ถูกเหวลึกขวางกั้นได้แต่โดยผ่านทางพระคริสต์โลกจึงเชื่อมต่อกับสวรรค์ได้อีกครั้งและด้วยความดีที่พระองค์ได้ทรงกระทำไว้พระคริสต์ได้เชื่อมต่อสองฟากฝั่งของเหวลึกที่เกิดจากบาปเพื่อว่าเหล่าทูตสวรรค์ผู้รับใช้จะสื่อสัมพันธ์กับมนุษย์ได้พระคริสต์ทรงนำมนุษย์ที่ล้มลงด้วยความอ่อนแอและช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ให้มาเชื่อมต่อกับพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของพลังอำนาจที่ไม่มีขอบเขตจำกัด{SC20.1}

ถ้ามนุษย์ไม่สนใจพระองค์ผู้ทรงเป็นบ่อเกิดแห่งความหวังและการช่วยเหลือเพียงแหล่งเดียวของมนุษยชาติที่ได้ล้มลงแล้วความใฝ่ฝันถึงความก้าวหน้าของพวกเขาก็ไร้ประโยชน์ความพยายามทั้งสิ้นที่จะยกระดับมนุษยชาติก็ไม่เกิดผล"ของประทานที่ดีและเลิศทุกอย่าง"ย่อมมาจากพระเจ้ายากอบ1:17เมื่อเราเหินห่างออกไปจากพระองค์อุปนิสัยที่ดีเลิศอย่างแท้จริงก็จะไม่เกิดขึ้นและทางเดียวที่เราจะไปให้ถึงพระเจ้าได้คือไปทางพระคริสต์พระองค์ตรัสว่า"เราเป็นทางนั้นเป็นความจริงและเป็นชีวิตไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา"ยอห์น14:6{SC21.1}

พระหทัยของพระเจ้าถวิลหาบรรดาลูกๆของพระองค์ซึ่งอยู่บนโลกใบนี้ด้วยความรักมั่นคงที่ไม่หวั่นเกรงแม้ความตายเมื่อพระเจ้าประทานพระบุตรของพระองค์ลงมานั้นพระองค์ประทานทุกสิ่งที่มีอยู่ในสวรรค์ลงมาในของขวัญล้ำค่าชิ้นนั้นชีวิตและความตายและการร้องขอความกรุณาขององค์พระผู้ช่วยให้รอดการรับใช้ของทูตสวรรค์การวิงวอนของพระวิญญาณพระราชกิจของพระเจ้าทั้งจากเบื้องบนและตลอดเวลาที่ผ่านมาความสนใจและเอาใจใส่อย่างไม่หยุดหย่อนของเหล่าชาวสวรรค์ทุกอย่างที่กล่าวมานี้มีไว้เพื่อการไถ่มนุษย์{SC21.2}

ให้เราไตร่ตรองถึงการเสียสละอันน่าอัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อเราทั้งหลายให้เราพึงพอใจกับแรงงานและพลังงานที่พระเจ้าใช้ไปเพื่อกอบกู้ผู้ที่หลงหายและนำกลับคืนสู่บ้านของพระบิดาไม่มีแรงจูงใจใดที่แกร่งกล้ากว่าหรือหน่วยงานใดที่มีอำนาจมากกว่าจะสามารถทำการกอบกู้นี้ได้ลองคิดถึงรางวัลยิ่งใหญ่สำหรับการทำในสิ่งที่ถูกต้องความเบิกบานหรรษาในสวรรค์การเข้าร่วมสังคมกับเหล่าทูตสวรรค์การสื่อสัมพันธ์และเป็นที่รักของพระเจ้าและของพระบุตรการที่เราจะได้รับความสามารถทั้ง

หมดที่ดีขึ้นและเพิ่มมากขึ้นตลอดชั่วนิรันดรสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เป็นแรงจูงใจและกำลังใจให้เรามอบจิตใจเพื่อการรับใช้ด้วยความรักแด่พระผู้สร้างและพระผู้ไถ่ของเราหรือ{SC21.3}

และในทางกลับกันพระวจนะของพระเจ้าได้บรรยายถึงเรื่องพระเจ้าที่พิพากษาบาปผลของบาปที่เลี่ยงไม่ได้อุปนิสัยของเราที่ตกต่ำลงและในที่สุดเมื่อบาปจะถูกทำลายทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนพวกเราทุกคนว่าให้ระวังอย่าไปรับใช้ซาตาน{SC21.4}

เราจะไม่ใส่ใจต่อพระเมตตาคุณของพระเจ้าหรือพระองค์จะต้องทำอะไรมากกว่านี้อีกหรือให้เรานำตัวของเราเข้าไปอยู่ในความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระองค์ผู้ทรงรักเราด้วยความรักอันประเสริฐให้เราฉวยโอกาสด้วยวิถีทางที่ได้จัดเตรียมไว้ให้แก่เราเพื่อเราจะถูกเปลี่ยนแปลงจนเป็นเหมือนพระองค์และได้ฟื้นฟูความสัมพันธภาพใหม่กับเหล่าทูตสวรรค์ผู้รับใช้จนได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและมีส่วนร่วมกับพระบิดาและพระบุตร{SC22.1}

3.การกลับใจ

มนุษย์จะทำตัวให้เป็นคนเที่ยงธรรมจำเพาะพระเจ้าได้อย่างไรคนบาปจะทำตัวให้เป็นคนชอบธรรมได้อย่างไรก็โดยทางพระคริสต์เท่านั้นที่เราจะเข้าร่วมเป็นหนึ่งกับพระเจ้าและร่วมในความบริสุทธิ์ของพระองค์ได้แต่เราจะเข้ามาหาพระคริสต์ได้อย่างไรมีคนมากมายได้ถามคำถามเดียวกันกับฝูงชนที่สำนึกในบาปถามกันในวันเพ็นเทคอสต์ว่า"เราจะทำอย่างไรดี"ประโยคแรกที่เปโตรตอบคือ"จงกลับใจใหม่"กิจการ2:37,38หลังจากนั้นไม่นานท่านได้พูดอีกว่า"จงกลับใจและหันมาหาพระเจ้าเพื่อที่ว่าความผิดบาปของพวกท่านจะได้รับการลบล้าง"กิจการ3:19{SC23.1}

การกลับใจจะต้องมีการเสียใจในบาปที่ได้ทำไปและหันหลังให้กับบาปนั้นเราจะไม่ละทิ้งบาปนอกเสียจากว่าเราจะมองเห็นความชั่วร้ายของมันชีวิตของเราจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริงจนกว่าเราจะหันหลังให้กับบาปด้วยความเต็มใจ{SC23.2}

มีคนมากมายที่ไม่เข้าใจธาตุแท้ของการกลับใจคนมากมายเสียใจกับบาปที่ได้ทำไปและยังแสดงออกถึงการเปลี่ยนแปลงภายนอกเพราะกลัวว่าความผิดของเขาจะนำความทุกข์ยากมายังตัวเขาเองแต่นี่ไม่ใช่การกลับใจที่พระคัมภีร์ได้สอนไว้พวกเขาโศกเศร้าให้กับความทุกข์ยากแทนที่จะโศกเศร้าให้กับบาปเอซาวตกลงสู่ความโศกเศร้าทุกข์ใจเช่นนี้เมื่อเขารู้สึกตัวว่าได้สูญเสียสิทธิบุตรหัวปีไปตลอดกาลบีลาอามตกใจกลัวเมื่อเห็นทูตสวรรค์ยืนถือดาบขวางอยู่กลางทางเขายอมรับผิดเพราะกลัวตายแต่ไม่ได้กลับใจจากบาปอย่างจริงใจเขาไม่ได้เปลี่ยนแปลงความตั้งใจและไม่ได้รังเกียจความชั่วเมื่อยูดาสอิสคาริโอทได้ทรยศพระอาจารย์ของเขาแล้วเขาได้ร้องอุทานขึ้นมาว่า"ข้าพเจ้าทำบาปที่ทรยศคนบริสุทธิ์ถึงตาย"มัทธิว27:4{SC23.3}

คำสารภาพเช่นนี้ถูกบีบคั้นออกมาจากจิตใจที่รู้สึกผิดโดยกลัวว่าจะถูกกำหนดโทษและกลัวการพิพากษาที่เขาจะต้องเผชิญตัวเขาเต็มล้นไปด้วยความหวาดผวาต่อผลที่เขาจะได้รับแต่ภายในจิตวิญญาณของเขาเขาไม่ได้เสียใจอย่างลึกซึ้งและไม่มีความปวดร้าวอยู่ภายในใจของเขาเขาได้ทรยศพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงปราศจากความผิดและปฏิเสธองค์ผู้บริสุทธิ์ของชนชาติอิสราเอลเมื่อฟาโรห์ต้องตกลงสู่ความทุกข์ในการพิพากษาของพระเจ้าเขายอมรับบาปของเขาเพียงเพื่อให้หลุดพ้นจากการต้องรับโทษเพิ่มเติมแต่เขาหวนกลับท้าทายพระเจ้าแห่งสวรรค์อีกในทันทีที่ภัยพิบัติสงบลงคนเหล่านี้โศกเศร้ากับผลของบาปแต่ไม่ได้เสียใจให้กับบาปที่ได้ทำไป{SC24.1}

แต่เมื่อหัวใจยอมอยู่ภายใต้อิทธิพลพระวิญญาณของพระเจ้าความสำนึกของเขาก็จะตื่นขึ้นและคนบาปก็จะเข้าใจสิ่งที่ล้ำลึกและศักดิ์สิทธิ์บางประการที่มีอยู่ในพระบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าซึ่งเป็นพื้นฐานการปกครองของทั้งในสวรรค์และในโลกแสง"สว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงได้นั้นกำลังเข้ามาในโลก"ได้ส่องเข้าไปในห้องชั้นในของจิตวิญญาณและทำให้มองเห็นสิ่งของที่ซ่อนอยู่ในความมืดยอห์น1:9ความรู้สึกสำนึกจะเกิดขึ้นภายในความนึกคิดและในจิตใจคนบาปจะรู้สึกถึงความชอบธรรมของพระยาห์เวห์และรู้สึกกลัวที่จะต้องไปปรากฏอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงตรวจสอบจิ

ตใจพร้อมกับสภาพที่ผิดและไม่สะอาดของเขาเขามองเห็นความรักของพระเจ้าความบริสุทธิ์ที่งดงามยิ่งความบริสุทธิ์ที่น่าชื่นชมเขาหวังที่จะได้รับการชำระและนำกลับคืนไปสู่การสื่อสัมพันธ์กับสวรรค์{SC24.2}

คำอธิษฐานของดาวิดหลังจากที่ล้มลงในบาปเป็นแบบอย่างที่แสดงให้เห็นถึงสภาพของความเสียใจต่อบาปอย่างแท้จริงการกลับใจนั้นจริงใจและลึกซึ้งคำอธิษฐานของเขานั้นไม่ได้เกิดจากความพยายามที่จะลดโทษความผิดของเขาลงหรือต้องการหลีกเลี่ยงการพิพากษาที่จะต้องเผชิญดาวิดมองเห็นถึงความเลวร้ายของการล่วงละเมิดของตนเองเขามองเห็นความสกปรกในจิตวิญญาณเขารังเกียจบาปของเขาเองเขาอธิษฐานไม่ใช่เพียงเพื่อขอการอภัยเท่านั้นแต่ได้ทูลขอจิตใจที่บริสุทธิ์ด้วยเขาปรารถนาที่จะได้รับความบริสุทธิ์ที่ก่อให้เกิดความสุขเพื่อจะได้กลับเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและเข้าสัมพันธ์กับพระเจ้าคำพูดที่ออกมาจากจิตวิญญาณของเขามีอยู่ว่า

“บุคคลผู้ซึ่งการละเมิดของเขาได้รับอภัยก็เป็นสุข

คือผู้ซึ่งบาปได้รับการกลบเกลื่อน

บุคคลซึ่งพระยาห์เวห์มิได้ทรงถือโทษก็เป็นสุข

คือผู้ที่ไม่มีการหลอกลวงในจิตใจของเขา”

สดุดี32:1,2

“ข้าแต่พระเจ้าขอทรงพระเมตตาข้าพระองค์

ตามความรักมั่นคงของพระองค์

ตามพระกรุณาอันอุดมของพระองค์

ขอทรงลบบรรดาการละเมิดของข้าพระองค์....เพราะข้าพระองค์ทราบถึงการละเมิดของข้าพระองค์แล้ว

และบาปของข้าพระองค์อยู่ต่อหน้าข้าพระองค์เสมอ.......

ขอทรงชำระมลทินจากข้าพระองค์ด้วยต้นหุสบ

ข้าพระองค์จึงจะสะอาด

ขอทรงล้างข้าพระองค์และข้าพระองค์จะขาวกว่าหิมะ.....

ข้าแต่พระเจ้าขอทรงเนรมิตสร้างใจสะอาดในข้าพระองค์

และขอทรงสร้างจิตใจหนักแน่นขึ้นใหม่ภายในข้าพระองค์

ขออย่าทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ไปจากพระพักตร์พระองค์

และขออย่าทรงนำพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ไปจากข้าพระองค์

ขอทรงคืนความชื่นบานในความรอดของพระองค์แก่ข้าพระองค์

และทำให้ข้าพระองค์เชื่อฟังด้วยความเต็มใจ........

ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นพระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์

ขอทรงช่วยกู้ข้าพระองค์ให้พ้นจากโทษของการฆาตกรรม

และลิ้นของข้าพระองค์จะร้องเพลงด้วยความยินดี

เรื่องการช่วยกู้ของพระองค์”

สดุดี51:1-14{SC24.3}

การกลับใจเช่นนี้อยู่ไกลเกินกว่าอำนาจของเราเองที่จะกระทำให้สำเร็จได้การกลับใจเช่นนี้จะได้มาโดยทางพระคริสต์เท่านั้นพระองค์เสด็จขึ้นไปยังที่สูงแล้วและประทานของขวัญให้แก่บรรดามนุษย์{SC25.1}

มีคนมากมายเข้าใจเรื่องนี้ผิดไปและจึงไม่ได้รับการทรงช่วยที่พระคริสต์ทรงปรารถนาจะประทานให้แก่พวกเขาพวกเขาคิดว่าจะเข้ามาหาพระคริสต์ไม่ได้นอกเสียจากได้กลับใจแล้วและการกลับใจนี้จะเตรียมเขาให้พร้อมเพื่อรับการอภัยจากบาปจริงอยู่การกลับใจจะต้องเกิดขึ้นก่อนการอภัยบาปมีเพียงจิตใจที่สำนึกผิดและชอกช้ำที่จะรู้สึกว่าเขาต้องการพระผู้ช่วยให้รอดแต่คนบาปจะต้องรอจนกว่าเขากลับใจเรียบร้อยแล้วจึงเข้ามาหาพระเยซูหรือจะต้องปล่อยให้การกลับใจเป็นอุปสรรคระหว่างคนบาปและพระผู้ช่วยให้รอดหรือ{SC26.1}

พระคัมภีร์ไม่ได้สอนว่าคนบาปจะต้องกลับใจก่อนแล้วจึงตอบสนองคำเชิญของพระคริสต์ได้“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนักจงมาหาเราและเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก”มัทธิว11:28เป็นเพราะพระคุณความดีที่ออกมาจากพระคริสต์ต่างหากที่นำให้เกิดการกลับใจที่แท้จริงเมื่อเปโตรพูดกับชนชาติอิสราเอลถึงเรื่องนี้ท่านได้อธิบายอย่างแจ่มแจ้งว่า“พระเจ้าทรงตั้งพระองค์ไว้ที่พระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ให้เป็นองค์พระผู้นำและองค์พระผู้ช่วยให้รอดเพื่อจะให้ชนอิสราเอลกลับใจใหม่แล้วจะทรงอภัยบาปของเขาทั้งหลาย”กิจการ5:31เรากลับใจไม่ได้เมื่อปราศจากพระวิญญาณของพระคริสต์ที่จะปลุกจิตสำนึกของเราให้ตื่นขึ้นฉันใดเราก็จะรับการอภัยบาปไม่ได้เมื่อปราศจากพระคริสต์ฉันนั้น{SC26.2}

พระคริสต์ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของแรงบันดาลใจที่ดีทั้งปวงพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่จะทรงปลูกฝังความเป็นคู่อริต่อบาปเข้าไปในจิตใจได้ในทุกความปรารถนาที่อยากได้ความจริงและความบริสุทธิ์ในทุกความสำนึกที่มีต่อบาปหนาของเราล้วนเป็นหลักฐานแสดงให้เห็นว่าพระวิญญาณของพระองค์กำลังขับเคลื่อนอยู่ในหัวใจของเรา{SC26.3}

พระเยซูตรัสไว้ว่า"เมื่อเราถูกยกขึ้นจากแผ่นดินโลกแล้วเราจะชักนำทุกคนให้มาหาเรา"ยอห์น12:32เราจะต้องเปิดเผยให้คนบาปมองเห็นว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อบาปของโลกและเมื่อเรามองดูพระเมษโปดกของพระเจ้าบนกางเขนที่กลโกธาความลึกลับของการไถ่บาปจะเริ่มปรากฏขึ้นในสมองของเราและพระคุณความดีของพระเจ้าจะทรงนำเราให้กลับใจในการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์เพื่อคนบาปนั้นพระองค์ทรงสำแดงให้เห็นความรักที่เราไม่อาจจะเข้าใจได้และเมื่อคนบาปมองดูความรักนี้ความรักนี้จะทำให้จิตใจอ่อนลงประทับลงในความคิดและดลบันดาลให้จิตวิญญาณเกิดการสำนึกผิด{SC26.4}

จริงอยู่ในบางครั้งมนุษย์อาจจะรู้สึกอับอายต่อชีวิตบาปของเขาและละทิ้งนิสัยชั่วบางประการของเขาไปก่อนที่เขาจะรู้สึกตัวว่าเขากำลังถูกชักนำเข้าไปหาพระคริสต์แต่เมื่อใดก็ตามที่เขาพยายามปฏิรูปด้วยความตั้งใจจริงที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้องแล้วนั่นก็เป็นเพราะอำนาจของพระคริสต์กำลังชักนำเขาอยู่เป็นอิทธิพลที่ทำงานในจิตวิญญาณของเขาโดยที่เขาไม่รู้สึกตัวและปลุกจิตใต้สำนึกของเขาให้ตื่นขึ้นและชีวิตภายนอกของเขาก็ได้รับการเปลี่ยนแปลงและในขณะที่พระคริสต์ทรงชักนำให้เขาหันไปมองกางเขนของพระองค์มองดูบาปของเขาที่ได้แทงพระองค์พระบัญญัติของพระเจ้าจะกลับเข้ามายังสามัญสำนึกของเขาบาปชั่วในชีวิตของเขาและที่ฝังลึกอยู่ในจิตวิญญาณก็จะถูกเปิดเผยให้เขามองเห็นพวกเขาจะเริ่มเข้าใจเรื่องความชอบธรรมของพระคริสต์ได้บางส่วนและร้องออกมาว่า"บาปคืออะไรหนอที่ทำให้ต้องมีการเสียสละมากมายเช่นนี้เพื่อไถ่บาปของเหยื่อเหล่านั้นจะต้องใช้ความรักทั้งหมดนี้การทรมานทั้งหมดนี้การขายหน้าทั้งหมดนี้เพื่อให้เราไม่ต้องพินาศและมีชีวิตนิรันดร์หรือ"{SC27.1}

คนบาปอาจต่อต้านความรักนี้เขาอาจปฏิเสธไม่ยอมเข้ามาหาพระคริสต์แต่หากเขาไม่ดื้อดึงเขาก็จะถูกชักนำให้เข้ามายังพระเยซูความรู้เรื่องแผนการแห่งการไถ่ให้รอดจะนำเขาเข้าไปยังกางเขนด้วยการกลับใจจากบาปของเขาซึ่งเป็นเหตุที่ทำให้พระบุตรของพระเจ้าต้องได้รับความทุกข์ทรมาน{SC27.2}

พระปัญญาเดียวกันกับที่กระทำการในธรรมชาติกำลังตรัสกับจิตใจของมนุษย์และก่อให้เกิดความกระหายในสิ่งที่เขาไม่มีสิ่งของในโลกสร้างความพึงพอใจให้แก่เขาไม่ได้พระวิญญาณของพระเจ้ากำลังอ้อนวอนเขาให้ค้นหาสิ่งเดียวที่จะให้สันติสุขและการพักผ่อนได้สิ่งนั้นคือพระคุณของพระคริสต์ซึ่งเป็นความสุขที่บริสุทธิ์พระผู้ช่วยให้รอดทรงกระทำการอยู่อย่างต่อเนื่องโดยผ่านทางอิทธิพลที่มองเห็นและมองไม่เห็นเพื่อดึงดูดความคิดของมนุษย์ให้ออกจากความสุขสำราญของบาปที่ไม่รู้จักอิ่มไปยังพระพรของพระเจ้าที่จะตกเป็นของเขาเมื่อเขาอยู่ในพระองค์สำหรับจิตวิญญาณเหล่านี้ที่ยังค้นหาเพื่อที่จะดื่มน้ำจากถังน้ำแตกของโลกแต่ต้องพบกับความผิดหวังนั้นข่าวของพระเจ้าที่มายังเขาคือ"คนที่กระหายเชิญเข้ามาใครที่มีใจปรารถนาจงมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย"วิวรณ์22:17{SC28.1}

สำหรับท่านที่มีจิตใจปรารถนาที่จะได้บางสิ่งที่ดีกว่าสิ่งที่โลกนี้จะมอบให้ได้นั้นจะมองเห็นว่าความปรารถนานี้เป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าที่ตรัสกับวิญญาณจิตของท่านจงทูลขอให้พระองค์ประทานก

ารกลับใจให้แก่ท่านขอพระองค์ทรงเปิดเผยพระคริสต์ให้แก่ท่านด้วยความรักที่ไม่มีขอบเขตจำกัดให้ท่านมีความบริสุทธิ์อันไพบูลย์ของพระองค์ชีวิตของพระผู้ช่วยให้รอดเป็นตัวอย่างที่สมบูรณ์แบบของหลักการแห่งพระบัญญัติของพระเจ้าหลักการนั้นคือรักพระเจ้าและรักมนุษย์ความเมตตากรุณาและความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวเป็นชีวิตของจิตวิญญาณของพระองค์ในขณะที่เราเฝ้ามองพระองค์เมื่อแสงสว่างจากพระผู้ช่วยให้รอดส่องลงมายังเราเราก็จะมองเห็นจิตใจของเราเองที่เต็มไปด้วยบาป{SC28.2}

เราอาจมีลักษณะเหมือนนิโคเดมัสที่ยกยอตัวเราเองว่าชีวิตของเรานั้นซื่อตรงอุปนิสัยทางฝ่ายศีลธรรมของเราถูกต้องและคิดว่าเราไม่จำเป็นต้องถ่อมใจลงต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเหมือนเช่นคนบาปทั่วไปแต่เมื่อแสงสว่างจากพระคริสต์ส่องลงมายังจิตวิญญาณของเราแล้วเราก็จะมองเห็นว่าเราเองนั้นแปรอะเปื้อนเพียงไรเราจะมองเห็นความตั้งใจที่เห็นแก่ตัวความเป็นคู่อริกับพระเจ้าที่ทำให้ทุกสิ่งที่เราทำลงไปนั้นเป็นมลทินแล้วเราจะได้รู้ว่าความชอบธรรมของเรานั้นแท้จริงแล้วเป็นแต่เพียงผ้าขี้ริ้วและมีเพียงพระโลหิตของพระคริสต์เท่านั้นที่จะชำระเราจากความสกปรกของบาปและเปลี่ยนจิตใจของเราใหม่ให้เหมือนของพระองค์ได้{SC28.3}

แสงแห่งพระสิริของพระเจ้าเพียงลำแสงเดียวความบริสุทธิ์ของพระคริสต์เพียงแวบเดียวที่ส่องทะลุผ่านจิตวิญญาณจะทำให้มองเห็นรอยเปื้อนของมลทินได้มองเห็นทุกรอยได้อย่างเด่นชัดจนน่าเจ็บปวดและจะเปิดเผยความผิดปกติและจุดบกพร่องในอุปนิสัยของมนุษย์ทำให้เขามองเห็นความปรารถนาที่ไม่ได้ผ่านการชำระหัวใจที่ไม่สัตย์ซื่อริมฝีปากที่ไม่บริสุทธิ์การกระทำที่ไม่จงรักภักดีของคนบาปในการลบล้างธรรมบัญญัติจะถูกเปิดออกให้เขามองเห็นและภายใต้อิทธิพลการตรวจสอบของพระวิญญาณของพระเจ้าวิญญาณจิตของเขาจะได้รับผลกระทบและเกิดความปวดร้าวเมื่อเขามองเห็นพระลักษณะที่บริสุทธิ์และไร้ตำหนิของพระเจ้าเขาจะรังเกียจตนเอง{SC29.1}

เมื่อผู้เผยพระวจนะดาเนียลได้มองเห็นพระสิริที่ล้อมรอบผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์ที่ได้รับบัญชาให้มาหาท่านนั้นท่านรู้สึกว่าความอ่อนแอและความไม่บริบูรณ์ในตัวได้ครอบงำตัวท่านเองไว้ท่านได้บรรยายถึงผลลัพธ์จากเหตุการณ์อันอัศจรรย์ใจนี้ไว้ว่า“ข้าพเจ้าก็สิ้นเรี่ยวสิ้นแรงหน้าของข้าพเจ้าก็ซีดไปข้าพเจ้าหมดแรง”ดาเนียล10:8จิตวิญญาณที่ได้รับการสัมผัสเช่นนี้จะเกลียดชังความเห็นแก่ตัวในตัวของเขาเองรังเกียจการรักตนเองและเขาจะแสวงหาความบริสุทธิ์ของจิตใจผ่านทางความชอบธรรมของพระคริสต์เพื่อจะผสานเป็นหนึ่งกับพระบัญญัติของพระเจ้าและพระลักษณะของพระคริสต์{SC29.2}

เปาโลพูดถึงตัวเองโดยใช้“ความชอบธรรมตามธรรมบัญญัติ”มาตัดสินภาพลักษณ์ภายนอกซึ่ง“ไม่มีที่ติ”ฟีลิปปี3:6แต่เมื่อท่านนำสภาพฝ่ายวิญญาณของธรรมบัญญัติมาพิจารณาแล้วท่านมองเห็นว่าตัวเองเป็นคนบาปเมื่อตัดสินตามตัวอักษรของธรรมบัญญัติดังที่มนุษย์นำมาใช้กับชีวิตภายนอกแล้วท่านได้ละเว้นจากบาปแต่เมื่อท่านมองเข้าไปถึงส่วนลึกของพระบัญญัติศักดิ์สิทธิ์และได้มองเห็นตนเองดังที่พระเจ้าทรงมองเห็นแล้วท่านจึงได้กราบลงด้วยความถ่อมใจและสารภาพความผิดท่านกล่าวว่า“เมื่อก่อนข้าพเจ้าดำรงชีวิตอยู่นอกเหนือธรรมบัญญัติแต่เมื่อบัญญัตินั้นมาบาปก็กลับมีชีวิต”โรม7:

9เมื่อท่านมองเห็นสภาพฝ่ายวิญญาณของธรรมบัญญัติบาปพร้อมกับความน่าเกลียดที่แท้จริงก็ปรากฏขึ้นและความหยิ่งผยองของท่านก็หายไป{SC29.3}

พระเจ้าไม่ได้ทรงถือว่าบาปทั้งหมดมีความรุนแรงเท่ากันพระองค์ทรงประเมินความผิดไว้หลายระดับเช่นเดียวกับการประเมินของมนุษย์แต่ไม่ว่าสายตาของมนุษย์จะเห็นว่าการกระทำผิดนี้หรือการกระทำผิดโน้นจะเล็กน้อยเพียงไรก็ตามไม่มีบาปใดจะเล็กน้อยในสายพระเนตรของพระเจ้าการตัดสินของมนุษย์นั้นลำเอียงไม่สมบูรณ์แต่พระเจ้าประเมินทุกสิ่งตามความเป็นจริงคนขี้เมาจะถูกดูหมิ่นและถูกตราว่าบาปของเขาจะทำให้เขาไม่มีส่วนในแผ่นดินสวรรค์ในขณะที่ความหยิ่งยโสความเห็นแก่ตัวและความโลภมักจะไม่ถูกตำหนิแต่พระเจ้าทรงรังเกียจบาปเหล่านี้มากเพราะบาปเหล่านี้มีลักษณะตรงข้ามกับพระลักษณะนิสัยของพระองค์ที่มีแต่ความกรุณาเป็นความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวซึ่งบรรยากาศที่แท้จริงของจักรวาลที่ไม่ล้มลงในบาปจะเป็นเช่นนี้ผู้ที่ได้ทำบาปที่ยิ่งใหญ่กว่าอาจจะรู้สึกอับอายและขัดสนและเขาต้องการพระคุณของพระคริสต์แต่ความทะนงทำให้เขาไม่รู้สึกถึงความต้องการของตนเองเขาจึงปิดประตูหัวใจให้กับพระคริสต์และปฏิเสธพระพรมากมายที่พระองค์เสด็จมาเพื่อประทานให้แก่เขา{SC30.1}

คนเก็บภาษีผู้น่าสงสารได้อธิษฐานว่า"ข้าแต่พระเจ้าขอทรงเมตตาแก่ข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปเถิด"ลูกา18:13เขาคิดว่าตนเองเป็นคนชั่วมากและคนอื่นๆก็มองดูเขาด้วยแนวคิดเดียวกันแต่เขารู้สึกถึงความต้องการของเขาและเขาได้เข้ามาเฝ้าอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าพร้อมกับภาระความผิดและความอับอายเขาได้ทูลขอพระเมตตาของพระองค์จิตใจของเขาเปิดออกให้กับพระวิญญาณของพระเจ้าเพื่อให้พระองค์กระทำการแห่งความเมตตาและปลดปล่อยเขาให้หลุดพ้นจากอำนาจของบาปส่วนคำอธิษฐานของพวกฟาริสีที่โอ้อวดและคิดว่าตนเองชอบธรรมแสดงให้เห็นว่าจิตใจของเขาไม่ได้รับอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์เนื่องจากเขาเหินห่างจากพระเจ้าของเขาเขาจึงไม่รู้สึกถึงความโสมมของตนเองเมื่อเทียบกับความสมบูรณ์แห่งความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเขารู้สึกว่าเขาไม่ขาดสิ่งใดและเขาจึงไม่ได้รับอะไรเลย{SC30.2}

หากท่านมองเห็นบาปในตัวท่านอย่ารีรอที่จะทำตัวเองให้ดีก่อนมีสักกี่คนที่คิดว่าตนเองยังดีไม่พอที่จะมาหาพระคริสต์ท่านหวังที่จะเป็นคนดีขึ้นด้วยความพยายามของตัวท่านเองหรือ"คนคูชเปลี่ยนสีผิวของตนเองหรือเสือดาวเปลี่ยนลายของมันได้หรือถ้าได้แล้วพวกเจ้าผู้ที่เคยชินต่อการทำความชั่วจึงจะมาทำความดีได้"เยเรมีย์13:23การช่วยเหลือมีไว้ให้แก่เราเป็นการช่วยเหลือซึ่งจะพบได้ในพระเจ้าเท่านั้นเราจะต้องไม่คอยให้มีการเรียกร้องมากกว่านี้คอยโอกาสที่ดีกว่านี้หรือคอยให้มีอารมณ์ที่บริสุทธิ์กว่านี้โดยลำพังตัวเราเองแล้วเราจะทำอะไรไม่ได้เลยเราจะต้องเข้ามาหาพระคริสต์ในสภาพที่เป็นอยู่{SC31.1}

แต่อย่าให้ผู้ใดหลอกลวงตนเองด้วยความคิดว่าพระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักและพระเมตตาคุณอันยิ่งใหญ่พระองค์จะประทานความรอดให้แม้กับคนที่ปฏิเสธพระคุณของพระองค์ด้วยมีเพียงแสงสว่างจากกางเขนเท่านั้นที่จะประเมินความชั่วร้ายที่ยิ่งใหญ่ของบาปได้เมื่อมนุษย์เร้าให้เชื่อว่าพระเมตต

าคุณของพระเจ้าประเสริฐเกินที่จะทำลายคนบาปก็ขอให้มองไปยังกลโกธาเป็นเพราะไม่มีหนทางอื่นแล้วที่มนุษย์จะรอดได้เป็นเพราะว่าถ้าปราศจากการเสียสละเช่นนี้เผ่าพันธุ์มนุษย์จะไม่มีทางหนีให้พ้นจากอำนาจชั่วร้ายของบาปและกลับไปสื่อสัมพันธ์กับบรรดาชาวสวรรค์ที่บริสุทธิ์ได้ไม่มีทางใดที่มนุษย์จะมีส่วนในชีวิตฝ่ายวิญญาณได้ด้วยเหตุฉะนี้พระคริสต์จึงทรงต้องรับความผิดของการไม่เชื่อฟังและรับความทุกข์ของคนบาปมาไว้กับพระองค์เองความรักและการทนทุกข์ทรมานและความมรณาของพระบุตรของพระเจ้าจึงเป็นพยานถึงความน่ากลัวอย่างมหันต์ของบาปและประกาศว่าไม่มีทางที่จะหนีให้พ้นจากอำนาจของมันไม่มีความหวังที่จะได้ชีวิตที่สูงส่งกว่านอกจากด้วยการมอบถวายจิตวิญญาณแด่พระคริสต์{SC31.2}

บางครั้งคนที่ไม่สำนึกผิดจะแก้ตัวด้วยการเปรียบเทียบกับคนที่อ้างตัวเป็นคริสเตียนว่า“ฉันก็เป็นคนดีพอๆกับพวกเขาฉันไม่เห็นว่าความประพฤติของพวกเขาในเรื่องการตามใจตนเองความสุขุมหรือรอบคอบดีกว่าฉันพวกเขาชอบความสนุกสนานและปล่อยตัวตามใจตนเองพอๆกับฉัน”ด้วยการทำเช่นนี้เขาเอาความผิดของผู้อื่นมาใช้แก้ตัวกับการละเลยหน้าที่ของเขาเองแต่บาปและความบกพร่องของผู้อื่นไม่อาจแก้ต่างให้กับผู้ใดได้เพราะพระเจ้าไม่ได้ประทานมนุษย์ที่ทำผิดมาเป็นแบบอย่างของเราพระองค์ประทานพระบุตรของพระองค์ผู้ทรงปราศจากด่างพร้อยเป็นแบบอย่างแก่เราและคนที่ตำหนิผู้ที่อ้างตนเป็นคริสเตียนว่าประพฤติผิดเขาเองควรจะต้องแสดงให้เห็นชีวิตและแบบอย่างที่ประเสริฐกว่านี้หากเขามีแนวคิดที่สูงส่งว่าคริสเตียนควรจะเป็นเช่นไรแล้วบาปของเขาเองจะไม่ยิ่งใหญ่กว่านี้หรือเพราะเขารู้ว่าอะไรถูกและยังปฏิเสธที่จะทำตาม{SC32.1}

ขอให้ท่านระวังเรื่องของการผัดวันประกันพรุ่งอย่ารอช้าที่จะละทิ้งบาปของท่านและแสวงหาความบริสุทธิ์ในจิตใจโดยผ่านทางพระเยซูจุดนี้เองที่ทำให้คนนับพันต้องหลงหายไปชั่วนิรันดร์ข้าพเจ้าจะไม่ขอกล่าวถึงเรื่องของชีวิตที่แสนสั้นและไม่แน่นอนแต่จะกล่าวถึงเรื่องน่ากลัวที่เป็นภัยอันตรายเป็นเรื่องที่เข้าใจกันยังไม่ดีพอนั่นคือการรีรอไม่ยอมฟังพระสุรเสียงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าที่เชิญชวนอยู่แต่เลือกที่จะใช้ชีวิตอยู่ในบาปเพราะการรีรอเช่นนี้คือบาปการปล่อยตัวให้แก่บาปไม่ว่าบาปนั้นจะดูเล็กน้อยเพียงไรจะนำมาซึ่งความพินาศที่จะหลงหายไปตลอดกาลสิ่งที่เราเอาชนะไม่ได้สิ่งนั้นจะชนะเราและจะนำเราไปสู่ความพินาศ{SC32.2}

อาดัมและเอวาปลอบใจตัวเองให้เชื่อว่าเรื่องเล็กน้อยเช่นการรับประทานผลไม้ต้องห้ามไม่น่าส่งผลลัพธ์น่ากลัวตามที่พระเจ้าทรงประกาศไว้แต่เรื่องเล็กน้อยเช่นนี้เป็นการล่วงละเมิดพระบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าที่แปรเปลี่ยนไม่ได้และแยกมนุษย์ออกไปจากพระเจ้าและเปิดประตูให้แก่ความตายและความหายนะเหลือคณานับให้ไหลบ่าเข้ามาในโลกของเรายุคแล้วยุคเล่าเสียงร้องโศกเศร้าดังมาจากโลกของเราอย่างต่อเนื่องและสภาพทั้งหมดที่พระเจ้าทรงสร้างต่างร้องคร่ำครวญและผจญความทุกข์ยากด้วยกันอย่างเจ็บปวดจากผลของการไม่เชื่อฟังของมนุษย์แม้สวรรค์เองก็ยังสัมผัสได้กับผลการกบฏของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้ากางเขนกลโกธาตั้งเด่นเป็นอนุสรณ์ของการเสียสละอันอัศจรรย์ที่กำหนดไว้เพื่อไถ่บาปที่ได้ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าให้เราอย่าถือว่าบาปเป็นเรื่องเล็ก{SC33.1}

การล่วงละเมิดของแต่ละครั้งการละเลยหรือปฏิเสธพระคุณของพระคริสต์ในแต่ละคราวจะมีผลกระทบต่อตัวของท่านเองทำให้จิตใจแข็งกระด้างไปการตัดสินใจถูกริดรอนความเข้าใจเฉื่อยชาลงและไม่เพียงแต่ทำให้การยอมมอบถวายของท่านลดลงเท่านั้นแต่จะทำให้ความสามารถในการยอมจำนนต่อการทรงเรียกด้วยความอ่อนโยนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าลดลงไปด้วย{SC33.2}

มีคนจำนวนมากทำให้ความว้าวุ่นของสามัญสำนึกสงบลงด้วยความคิดที่ว่าเขาเปลี่ยนวิถีทางแห่งความชั่วตามที่เขาต้องการได้ฉะนั้นเขาจึงล้อเล่นกับคำเชิญชวนแห่งพระเมตตาและคาดว่าจะยังคงได้รับคำเชื้อเชิญนี้ต่อไปอีกซ้ำแล้วซ้ำเล่าพวกเขาคิดว่าหลังจากที่เขาได้ทำสิ่งที่ดูแคลนพระวิญญาณแห่งพระคุณหลังจากที่เขาได้รับอิทธิพลอยู่ในฝ่ายของซาตานเขาจะยังคงสามารถเปลี่ยนวิถีทางของตนเองได้ภายในเสี้ยวเวลาอันสั้นเมื่อวิกฤติร้ายแรงมาถึงแต่การกระทำเช่นนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องที่ทำได้ง่ายๆประสบการณ์และการศึกษาที่มีมาตลอดทั้งชีวิตได้หล่อหลอมอุปนิสัยของพวกเขาอย่างเต็มที่จนมีคนจำนวนน้อยคิดอยากรับพระฉายาของพระเยซู{SC33.3}

หากเราจะทะนุถนอมลักษณะอุปนิสัยที่ผิดไว้แม้เพียงประการเดียวความปรารถนาชั่วเพียงอันเดียวในที่สุดสิ่งเหล่านี้จะลบล้างอำนาจของพระกิตติคุณไปการปล่อยตัวให้กับบาปทุกครั้งจะทำให้จิตวิญญาณเกลียดชังพระเจ้าเพิ่มมากขึ้นผู้ที่ทนต่อการนอกรีตหรือดื้อดึงไม่ใส่ใจต่อความจริงของพระเจ้ากำลังเก็บเกี่ยวสิ่งที่เขาเองเป็นผู้หว่านไม่มีคำเตือนใดในพระคัมภีร์ทั้งเล่มที่น่ากลัวไปกว่าคำเตือนของนักปราชญ์ต่อการเล่นกับความชั่วซึ่งกล่าวไว้ว่าคนบาปจะ“ติดอยู่กับตาข่ายบาปของเขา”สุภาษิต5:22{SC34.1}

พระคริสต์ทรงพร้อมที่จะปลดปล่อยเราให้หลุดพ้นจากบาปแต่พระองค์ไม่ทรงบังคับความตั้งใจของเราและถ้าหากเรายังยืนกรานที่จะล่วงละเมิดความตั้งใจของเราจะโอนเอียงให้กับความชั่วต่อไปและเราก็ไม่ต้องการรับการปลดปล่อยหากเราไม่ยอมรับพระคุณของพระองค์พระองค์จะทรงทำอะไรให้เราได้อีกเล่าเราทำลายตัวเราเองด้วยการมุ่งมั่นปฏิเสธความรักของพระองค์“นี่แน่ะบัดนี้เป็นเวลาแห่งความโปรดปรานนี่แน่ะบัดนี้เป็นวันแห่งความรอด”“วันนี้ถ้าท่านทั้งหลายได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์อย่าให้จิตใจของท่านดื้อรั้น”2โครินธ์6:2;ฮีบรู3:7,8{SC34.2}

“มนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอกแต่พระยาห์เวห์ทอดพระเนตรจิตใจ”จิตใจมนุษย์ที่มีอารมณ์ความสุขและความเศร้าใจขัดแย้งกันอยู่จิตใจที่คอยตีตัวออกห่างเต็มไปด้วยความไม่สะอาดและความหลอกลวง1ซามูเอล16:7พระองค์ทรงทราบเจตนาความตั้งใจและเป้าหมายของเขาจงไปหาพระองค์ด้วยสภาพวิญญาณจิตที่เปรอะเปื้อนอยู่จงทำอย่างผู้ประพันธ์สดุดีที่ได้เปิดจิตใจทุกห้องออกให้ตรวจสอบและร้องทูลขอว่า“ข้าแต่พระเจ้าขอทรงตรวจค้นข้าพระองค์และทรงรู้จักจิตใจของข้าพระองค์ขอทรงทดสอบข้าพระองค์และทรงรู้จักความคิดของข้าพระองค์และขอทอดพระเนตรว่ามีทางชั่วใดๆในข้าพระองค์หรือไม่และขอทรงนำข้าพระองค์ไปในทางนิรันดร์”สดุดี139:23,24{SC34.3}

คนมากมายยอมรับศาสนาที่ใช้ปัญญานี่เป็นการถือศาสนาแต่เปลือกนอกแบบหนึ่งเมื่อจิตใจไม่ได้ผ่านการชำระขอให้คำอธิษฐานนี้เป็นของท่าน“ข้าแต่พระเจ้าขอทรงเนรมิตสร้างใจสะอาดภายในข้

าพระองค์และขอทรงสร้างจิตใจหนักแน่นขึ้นใหม่ภายในข้าพระองค์"สดุดี51:10ขอให้ท่านจัดการกับจิตวิญญาณของท่านอย่างจริงจังให้ทำกันอย่างจริงใจแน่วแน่เสมือนหนึ่งว่าชีวิตของท่านตกอยู่ในอันตรายนี่เป็นเรื่องที่ท่านต้องจัดการระหว่างพระเจ้ากับจิตวิญญาณของท่านเองเป็นการจัดการเพื่อชีวิตนิรันดร์ซึ่งเป็นความหวังและไม่มีสิ่งอื่นใดจะนำความหายนะมาให้แก่ท่านได้{SC35.1}

จงศึกษาพระคำของพระเจ้าด้วยการอธิษฐานพระคำซึ่งอยู่เบื้องหน้าท่านทั้งในพระบัญญัติของพระเจ้าและในชีวิตของพระคริสต์ซึ่งเป็นหลักการยิ่งใหญ่ของความบริสุทธิ์หากปราศจากหลักการนี้แล้ว "จะไม่มีใครได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย"ฮีบรู12:14หลักการนี้ทำให้รู้สึกสำนึกในบาปและเปิดเผยให้เห็นถึงทางที่จะนำไปสู่ความรอดได้อย่างชัดเจนในขณะที่พระสุรเสียงของพระเจ้าตรัสกับจิตวิญญาณของท่านอยู่นั้นขอให้ท่านใส่ใจในเรื่องนี้{SC35.2}

ขณะที่ท่านมองเห็นความร้ายกาจของบาปขณะที่ท่านมองเห็นสภาพที่แท้จริงของตัวท่านเองว่าเป็นเช่นไรจงอย่าปล่อยตัวไปกับความสิ้นหวังพระคริสต์เสด็จลงมาช่วยคนบาปเราไม่จำเป็นต้องหาทางคืนดีกับพระเจ้าแต่ด้วยความรักอัศจรรย์อันประเสริฐพระเจ้า"ทรงให้โลกนี้คืนดีกับพระองค์โดยพระคริสต์"2โครินธ์5:19พระองค์ทรงตามหาลูกๆที่ทำผิดของพระองค์ด้วยความรักอ่อนโยนไม่มีพ่อแม่คนใดในโลกที่จะอดทนต่อความบกพร่องและความผิดของลูกๆได้มากไปกว่าความอดทนนานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อผู้ที่พระองค์ทรงแสวงหาเพื่อจะทรงช่วยให้รอดไม่มีผู้ใดจะอ้อนวอนต่อผู้ล่วงละเมิดได้อย่างอ่อนโยนมากเท่านี้ไม่มีริมฝีปากของมนุษย์คนใดที่จะอ้อนวอนอย่างอ่อนโยนต่อผู้ที่หลงไปได้เท่ากับพระองค์พระสัญญาทั้งหมดของพระองค์คำตักเตือนของพระองค์เป็นแต่เพียงลมหายใจของความรักที่ไม่อาจพรรณนาได้{SC35.3}

เมื่อซาตานมาบอกกับท่านว่าท่านเป็นคนบาปหนาจงหันไปหาพระผู้ไถ่ของท่านและพูดถึงพระคุณความดีของพระองค์สิ่งที่จะช่วยท่านได้คือให้ท่านมองไปยังแสงสว่างของพระองค์ให้ท่านยอมรับบาปของท่านและบอกศัตรูของท่านว่า"พระเยซูคริสต์เสด็จมาในโลกเพื่อทรงช่วยคนบาปให้รอด"และความรักของพระองค์ที่ไม่มีรักใดเปรียบได้จะช่วยท่านให้รอดได้1ทิโมธี1:15พระเยซูตรัสถามซีโมนในเรื่องลูกหนี้สองคนคนหนึ่งเป็นหนี้นายของเขาเพียงเล็กน้อยและอีกคนเป็นหนี้ก้อนใหญ่แต่นายได้ยกหนี้ให้ทั้งสองคนและพระคริสต์ตรัสถามซีโมนว่าลูกหนี้คนไหนจะรักนายของเขามากที่สุดซีโมนตอบว่า "คนที่นายยกหนี้ให้มาก"ลูกา7:43เราเป็นคนบาปหนาแต่พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเราจะได้รับการอภัยพระคุณความดีของการเสียสละของพระองค์นั้นพอเพียงที่จะนำเสนอพระบิดาเพื่อเราผู้ที่ได้รับการอภัยจากพระองค์มากจะรักพระองค์มากและจะยืนอยู่ใกล้ชิดพระบัลลังก์ของพระองค์มากที่สุดเพื่อสรรเสริญพระองค์สำหรับความรักและการเสียสละอันยิ่งใหญ่เราจะตระหนักถึงความร้ายกาจของบาปได้ก็ต่อมือเราเข้าใจความรักของพระเจ้าอย่างเต็มที่เท่านั้นเมื่อเรามองเห็นความยาวของโซ่ที่หย่อนลงมาให้เราเมื่อเราเข้าใจเรื่องการเสียสละอันยิ่งใหญ่ซึ่งพระคริสต์ทรงกระทำเพื่อเราแล้วจิตใจของเราก็จะหลอมละลายลงด้วยความอ่อนโยนและสำนึกผิด{SC35.4}

4.การสารภาพบาป

“ผู้ซ่อนการละเมิดของตนไว้จะไม่จำเริญแต่ผู้สารภาพและทิ้งมันจะได้ความกรุณา”สุภาษิต28:13{SC37.1}

เงื่อนไขที่จะรับพระเมตตาคุณของพระเจ้านั้นง่ายและยุติธรรมและสมเหตุสมผลพระเจ้าไม่บังคับให้เราต้องทนทุกข์ทรมานเพื่อจะได้การอภัยจากบาปพระองค์ไม่ได้บังคับให้เราเดินทางไปแสวงบุญที่ยืดเยื้อและเหน็ดเหนื่อยหรือแก้บาปด้วยการทรมานร่างกายให้เจ็บปวดเพื่อให้พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ยอมรับจิตวิญญาณของเราหรือลบล้างบาปการล่วงละเมิดของเราแต่ผู้ที่สารภาพและละทิ้งบาปจะได้รับพระเมตตาคุณ{SC37.2}

อัครทูตกล่าวว่า“จงสารภาพบาปต่อกันและกันและจงอธิษฐานเผื่อกันและกันเพื่อท่านทั้งหลายจะได้รับการรักษาโรค”ยากอบ5:16จงสารภาพบาปของท่านกับพระเจ้าพระองค์เท่านั้นที่จะทรงให้อภัยบาปได้และจงสารภาพความผิดต่อกันและกันหากท่านทำผิดต่อมิตรสหายหรือเพื่อนบ้านของท่านท่านจะต้องยอมรับผิดและเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะอภัยให้ท่านด้วยความเต็มใจแล้วท่านจะต้องทูลขอพระเจ้าทรงอภัยให้ท่านด้วยเพราะพี่น้องที่ท่านได้ทำผิดต่อเขานั้นเป็นสมบัติของพระเจ้าและเมื่อท่านทำร้ายเขาท่านก็ได้ทำบาปต่อพระผู้สร้างและพระผู้ไถ่ของเขาด้วยและคดีความนี้จะถูกนำขึ้นไปยังเบื้องพระพักตร์ของพระผู้ไกล่เกลี่ยแท้จริงพระองค์เดียวพระองค์ผู้ทรงเป็นมหาปุโรหิตยิ่งใหญ่ของเรา“ทรงเคยถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่างถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป”และพระองค์ทรง“เห็นใจในความอ่อนแอของเรา”และทรงชำระเราจากความเปรอะเปื้อนของความชั่วทุกประการฮีบรู4:15{SC37.3}

ผู้ที่ไม่ได้ถ่อมจิตใจลงเพื่อยอมรับความผิดของเขาต่อพระเจ้าก็ยังไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อแรกเพื่อให้พระเจ้าทรงยอมรับหากเรายังไม่เคยมีประสบการณ์ของการกลับใจไม่เคยรู้สึกเสียใจกับสิ่งที่ได้ทำไปและไม่ได้ถ่อมจิตใจลงอย่างแท้จริงและวิญญาณจิตไม่รู้สึกชอกช้ำที่ต้องสารภาพบาปและรู้สึกเกลียดชังความชั่วของตัวเองแล้วเราก็ยังไม่เคยทูลขอการอภัยบาปอย่างแท้จริงและหากเรายังไม่เคยทูลขอเราก็จะยังไม่เคยพบกับสันติสุขในพระเจ้ามีเหตุผลเดียวที่ทำให้บาปผิดในอดีตที่ผ่านมาไม่ได้รับการอภัยคือเราไม่เต็มใจที่จะถ่อมจิตใจของเราลงและทำตามเงื่อนไขที่จารึกไว้ในพระวจนะแห่งความจริงสำหรับเรื่องนี้ได้ประทานคำแนะนำไว้อย่างชัดเจนการสารภาพบาปไม่ว่าจะทำในที่สาธารณะหรือเป็นการส่วนตัวจะต้องทำด้วยความจริงใจและด้วยความสมัครใจคนบาปจะต้องไม่ถูกบีบบังคับให้สารภาพบาปการสารภาพบาปจะต้องไม่ทำอย่างเล่นๆหรืออย่างไม่ใส่ใจหรือเป็นการบังคับผู้ที่ไม่รู้สึกสำนึกถึงความน่ารังเกียจของบาปการสารภาพบาปที่ทำด้วยการเปิดส่วนลึกที่สุดของจิตใจออกจะพบหนทางที่นำไปถึงพระเจ้าผู้ทรงกอปรด้วยพระเมตตาที่ไม่มีขอบเขตผู้ประพันธ์สดุดีตรัสว่า“พระยาห์เวห์ทรงอยู่ใกล้ผู้ที่ใจแตกสลายและทรงช่วยผู้สิ้นหวัง”สดุดี34:18{SC37.4}

การสารภาพบาปที่จริงใจจะต้องมีลักษณะเฉพาะเจาะจงและยอมรับบาปที่ได้ทำไปแล้วโดยเฉพาะอาจจะเป็นบาปที่เราต้องสารภาพต่อเบื้องพระเจ้าเท่านั้นหรือเป็นบาปที่เราต้องสารภาพกับบุคคลที่ต้

องตกทุกข์อันเนื่องมาจากความผิดที่เราได้ทำไปหรือเป็นบาปที่ทำต่อส่วนรวมซึ่งต้องสารภาพอย่างเปิดเผยแต่การสารภาพบาปทั้งปวงนั้นจะต้องชัดเจนและเจาะจงยอมรับบาปที่ท่านได้ทำไป{SC38.1}

ในสมัยของซามูเอลชนชาติอิสราเอลเดินหลงออกไปจากทางของพระเจ้าพวกเขาต้องตกอยู่ในความทุกข์ยากอันเนื่องจากผลของบาปเพราะพวกเขาได้ละทิ้งความเชื่อในพระเจ้ามองไม่เห็นอำนาจและพระปัญญาของพระองค์ที่ปกครองประเทศสูญเสียความเชื่อมั่นในอำนาจของพระเจ้าที่พิทักษ์และรักษาผลประโยชน์ของพระองค์พวกเขาหันออกไปจากพระเจ้ายิ่งใหญ่ผู้ทรงปกครองจักรวาลและปรารถนาการปกครองแบบเดียวกันกับประเทศที่อยู่รอบข้างก่อนที่พวกเขาจะพบกับสันติสุขได้อีกครั้งหนึ่งนั้นพวกเขาได้สารภาพบาปอย่างตรงๆว่า“เพราะเราได้เพิ่มความชั่วร้ายนี้เข้ากับบาปทั้งสิ้นของพวกเราคือขอให้มีกษัตริย์สำหรับพวกเรา”1ซามูเอล12:19พวกเขาต้องสารภาพบาปที่ได้ทำไปแล้วความอกตัญญูของพวกเขาบีบบังคับจิตวิญญาณและได้ตัดพวกเขาออกไปจากพระเจ้า{SC38.2}

พระเจ้าจะไม่ยอมรับการสารภาพบาปที่ปราศจากการกลับใจและการปฏิรูปด้วยความจริงใจพวกเขาจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงชีวิตอย่างแน่วแน่จะต้องขจัดสิ่งที่พระเจ้ารังเกียจทิ้งไปให้หมดเป็นผลงานที่เกิดจากการเสียใจต่อบาปอย่างสุดซึ้งส่วนที่เราจะต้องทำนั้นได้จัดวางไว้อยู่เบื้องหน้าเราอย่างชัดเจนว่า.”จงชำระตัวและทำตัวเจ้าให้สะอาดจงเอาความชั่วของเจ้าไปให้พ้นจากสายตาเราจงเลิกทำชั่วจงฝึกทำดีจงเสาะหาความเป็นธรรมจงแก้ไขการบีบบังคับจงแก้ต่างให้ลูกกำพร้าพ่อจงสู้ความเพื่อหญิงม่าย”อิสยาห์1:16,17“ถ้าคนอธรรมยอมคืนของประกันและชดใช้สิ่งที่เขาขโมยไปและดำเนินตามกฎเกณฑ์แห่งชีวิตทั้งไม่ทำบาปเลยเขาก็จะมีชีวิตอยู่แน่และเขาจะไม่ต้องตาย”เอเสเคียล33:15เปาโลกล่าวถึงการกลับใจว่า“จงดูสิว่าความเสียใจตามพระประสงค์ของพระเจ้าเช่นนี้นำไปสู่การเอาจริงเอาจังเพียงไรและยังทำให้เกิดการขวนขวายที่จะพิสูจน์ตัวเองเกิดความขุ่นเคืองความตื่นตัวความอาลัยความกระตือรือร้นและเกิดการลงโทษพวกท่านพิสูจน์ตัวเองในทุกด้านแล้วว่าเป็นผู้ปราศจากความผิดในเรื่องนี้”2โครินธ์7:11{SC39.1}

เมื่อบาปทำให้การรับรู้ทางศีลธรรมตายด้านไปผู้ที่ทำผิดมองไม่เห็นความบกพร่องในอุปนิสัยของตนเองหรือตระหนักถึงความร้ายกาจของความชั่วที่เขาได้ทำและถ้าเขาไม่ยอมรับอำนาจการตักเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วตาของเขาก็จะยังคงมืดมนต่อบาปที่เขาได้ทำเขาจะไม่จริงใจและไม่จริงจังต่อการสารภาพของเขาสำหรับความผิดทุกเรื่องที่เขารู้เขาจะมีข้ออ้างเพื่อแก้ตัวให้กับสิ่งที่เขาทำโดยกล่าวว่าหากไม่ใช่เป็นเพราะสถานการณ์บังคับแล้วเขาก็คงจะไม่ทำสิ่งนั้นหรือสิ่งนี้ที่ทำให้ตัวเขาต้องถูกตำหนิ{SC40.1}

หลังจากอาดัมและเอวาได้รับประทานผลไม้ต้องห้ามแล้วพวกเขาอับอายและหวาดกลัวอย่างเต็มที่ในช่วงแรกพวกเขาได้แต่คิดว่าจะแก้ตัวให้กับการกระทำบาปอย่างไรและหนีให้พ้นความตายซึ่งเป็นคำตัดสินที่น่ากลัวได้อย่างไรเมื่อพระเจ้าตรัสถามถึงบาปของเขาอาดัมตอบด้วยการโยนความผิดส่วนหนึ่งให้พระเจ้าและอีกส่วนหนึ่งให้แก่คู่ชีวิตของเขาเอง“หญิงที่พระองค์ประทานให้อยู่กับข้าพระองค์เธอส่งผลจากต้นไม้นั้นให้ข้าพระองค์ข้าพระองค์จึงรับประทาน”ส่วนหญิงนั้นโยนความผิดใส่งูด้วยการพู

ดว่า“งูล่อลวงข้าพระองค์ข้าพระองค์จึงได้รับประทาน”ปฐมกาล3:12,13ทำไมพระองค์จึงทรงสร้างงูทำไมพระองค์จึงทรงปล่อยให้มันเข้ามาในสวนเอเดนนี่คือความหมายของคำตอบที่เธอใช้แก้ตัวให้กับบาปของเธอด้วยประการฉะนี้พวกเขาจึงโยนความรับผิดชอบต่อการล้มลงในบาปให้พระเจ้าวิญญาณแห่งการชอบแก้ตัวที่กำเนิดมาจากบิดาแห่งการพูดมุสาจึงปรากฏอยู่ในบุตรชายบุตรหญิงทั้งปวงของอาดัมการสารภาพบาปในรูปแบบเช่นนี้เป็นสิ่งที่ไม่ได้รับการดลใจจากพระวิญญาณของพระเจ้าและพระองค์จะไม่ทรงยอมรับการกลับใจที่แท้จริงจะนำบุคคลนั้นให้ยอมรับความผิดว่าเป็นของตนเองและยอมรับโดยไม่มีการแอบแฝงหรือเสแสร้งเขาจะเป็นเหมือนคนเก็บภาษีผู้น่าสงสารซึ่งไม่กล้าแม้จะแหงนหน้าดูฟ้าแต่ได้ร้องว่า“ข้าแต่พระเจ้าขอทรงเมตตาแก่ข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปเถิด”ลูกา18:13และผู้ที่ยอมรับความผิดของตนเองจะได้รับการแก้ไขให้เป็นผู้ชอบธรรมเพราะว่าพระเยซูจะทรงทูลขอแทนจิตวิญญาณที่ได้กลับใจด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง{SC40.2}

แบบอย่างของการกลับใจด้วยความจริงใจและถ่อมใจดังที่มีจารึกไว้ในพระวจนะของพระเจ้านั้นเปิดเผยให้เห็นการสารภาพบาปโดยไม่มีการแก้ตัวหรือพยายามทำให้ตนเองไม่มีความผิดเปาโลไม่ได้คอยหาทางที่จะปกปิดตัวเองท่านป้ายสีบาปของท่านด้วยสีเข้มที่สุดซึ่งไม่ทำให้ความผิดของท่านเบาบางลงท่านกล่าวว่า“สิ่งที่ข้าพระบาททำในกรุงเยรูซาเล็มหลังจากได้รับสิทธิอำนาจจากพวกหัวหน้าปุโรหิตแล้วข้าพระบาทจับธรรมิกชนจำนวนมากขังคุกและเมื่อพวกเขาถูกลงโทษถึงตายข้าพระบาทก็เห็นดีด้วยข้าพระบาททำโทษเขาบ่อยๆในธรรมศาลาทุกแห่งและบังคับเขาให้กล่าวคำหมิ่นประมาทพระเจ้าและเนื่องจากข้าพระบาทโกรธพวกเขาอย่างยิ่งถึงขนาดข้าพระบาทตามไปข่มเหงเขาถึงหัวเมืองต่างๆในต่างประเทศ”กิจการ26:10-11ท่านไม่รีรอที่จะประกาศว่า“พระเยซูคริสต์เสด็จมาในโลกเพื่อทรงช่วยคนบาปให้รอดและในพวกคนบาปนั้นข้าพเจ้าเป็นตัวเอ้”1ทิโมธี1:15{SC41.1}

ผู้ที่กลับใจอย่างแท้จริงและมีจิตใจที่ถ่อมและชอกช้ำจะซาบซึ้งกับความรักของพระเจ้าและราคาที่พระองค์ต้องทรงชำระที่กางเขนบนเนินเขากลโกธาและดั่งเช่นบุตรที่เข้ามาสารภาพความผิดกับบิดาผู้เปี่ยมด้วยความรักผู้ที่สำนึกผิดอย่างจริงจังและนำบาปทั้งสิ้นของเขาเข้ามายังพระเจ้าก็จะเป็นเช่นนั้นด้วยมีคำเขียนไว้ว่า“ถ้าเราสารภาพบาปของเราพระองค์ทรงซื่อสัตย์และเที่ยงธรรมก็จะทรงโปรดยกบาปของเราและจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น”1ยอห์น1:9{SC41.2}

5.การอุทิศถวายตน

พระเจ้าทรงสัญญาไว้แล้วว่า“เจ้าจะแสวงหาเราและพบเราเมื่อเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้นสุดใจของเจ้า”เยเรมีย์29:13{SC43.1}

เราจะต้องมอบถวายจิตใจทั้งหมดให้แด่พระเจ้ามิฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงที่จะนำเรากลับคืนสู่พระฉายาของพระเจ้าจะเกิดขึ้นไม่ได้โดยธรรมชาติแล้วเราห่างเหินจากพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงบรรยายสภาพของเราไว้ดังนี้ว่า“ตายโดยการละเมิดและการบาป”“ศีรษะก็เจ็บไปหมดใจก็อ่อนเปลี้ยไปสิ้น”“ไม่มีตรงไหนปรกติเลย”เราถูกกับดักของซาตานผูกมัดไว้อย่างแน่นหนา“ดักจับเขาไว้ให้ทำตามความประสงค์ของมัน”เอเฟซัส2:1;อิสยาห์1:5,6;2ทิโมธี2:26พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะรักษาเราให้หายเพื่อปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระแต่จะทำเช่นนี้ได้นั้นจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงใหม่ทั้งหมดซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงธรรมชาติทั้งหมดของเราเราจึงต้องยอมมอบถวายตัวของเราทั้งหมดให้พระองค์{SC43.2}

สงครามยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีการต่อสู้มาคือการต่อสู้กับตนเองการยอมถวายตนมอบถวายทุกสิ่งให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้านั้นจำเป็นต้องมีการดิ้นรนต่อสู้แต่เราจะต้องยอมมอบถวายจิตวิญญาณของเราให้พระเจ้าก่อนที่ความบริสุทธิ์ในจิตใจจะถูกสร้างขึ้นใหม่ได้{SC43.3}

การปกครองของพระเจ้าไม่ได้ตั้งอยู่บนหลักการของการเชื่อฟังอย่างไม่ลืมหูลืมตาซึ่งเป็นการควบคุมอย่างไม่มีเหตุผลตามที่ซาตานต้องการให้ทุกคนเชื่อผู้ที่มีปัญญาและมีจิตสำนึกจะซาบซึ้งกับการปกครองของพระองค์คำเชิญชวนของพระผู้สร้างที่ทรงยื่นให้แก่มนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างมานั้นคือ“มาเถิดให้พวกเราสู้ความกัน”อิสยาห์1:18พระเจ้าไม่บังคับความนึกคิดของผู้ที่พระองค์ทรงสร้างพระองค์จะไม่ทรงยอมรับความจงรักภักดีที่ไม่ได้มอบถวายด้วยความเต็มใจและด้วยความเข้าใจอย่างมีสติการบังคับให้เชื่อฟังจะกีดขวางการพัฒนาสติปัญญาและอุปนิสัยที่แท้จริงทั้งหมดและทำให้มนุษย์เป็นแต่เพียงเครื่องจักรสภาพเช่นนี้ไม่ได้เป็นพระประสงค์ของพระผู้สร้างพระองค์ทรงมีพระประสงค์ที่จะให้มนุษย์ซึ่งเป็นจิตรกรรมล้ำเลิศที่สุดของอำนาจการทรงสร้างของพระองค์ก้าวไปให้ถึงการพัฒนาสูงที่สุดเท่าที่จะทำได้พระองค์ทรงจัดวางพระพรอันประเสริฐที่สุดไว้อยู่ต่อหน้าเราเพื่อนำเราให้ไปถึงพระคุณของพระองค์พระองค์ทรงเชิญชวนให้เรามอบถวายตัวเราเองให้พระองค์เพื่อพระองค์จะทรงกระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ในตัวเราที่เหลือจะขึ้นกับเราว่าเราเลือกจะให้หลุดพ้นจากการจองจำของบาปเพื่อมีส่วนร่วมกับเสรีภาพที่ยิ่งใหญ่ของพระบุตรของพระเจ้าหรือไม่{SC43.4}

เมื่อเรามอบถวายตัวเราเองให้พระเจ้าแล้วนั้นเราจำเป็นต้องละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างที่จะแยกตัวเราออกไปจากพระองค์ด้วยเหตุนี้พระผู้ช่วยให้รอดตรัสไว้ว่า“ทุกคนในพวกท่านที่ไม่ได้สละสิ่งสารพัดที่มีอยู่จะเป็นสาวกของเราไม่ได้”ลูกา14:33เราต้องสละทิ้งทุกสิ่งที่จะชักนำจิตใจให้เหินห่างออกจากพระเจ้าทรัพย์สมบัติเป็นรูปเคารพของคนมากมายการรักเงินทองความปรารถนาที่จะได้สมบัติเป็นโซ่ทองคำที่ผูกมัดเขาเหล่านั้นเข้ากับซาตานชื่อเสียงและเกียรติยศทางฝ่ายโลกเป็นสิ่งที่คนอีกกลุ่มหนึ่งบูชาชีวิ

ตที่สุขสบายอย่างเห็นแก่ตัวและอิสระจากการรับผิดชอบเป็นรูปเคารพของคนอีกกลุ่มหนึ่งโซ่ความเป็นทาสที่ผูกมัดเหล่านี้จะต้องถูกตัดให้ขาดเราเป็นคนของพระเจ้าเพียงครึ่งหนึ่งและอีกครึ่งหนึ่งเป็นของโลกไม่ได้เราไม่ใช่บุตรของพระเจ้าเว้นเสียแต่ว่าเราจะเป็นของพระองค์อย่างเต็มบริบูรณ์เท่านั้น{SC44.1}

มีคนที่อ้างตนว่ารับใช้พระเจ้าแต่ในขณะเดียวกันก็พึ่งพาความสามารถของตนเองในการประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้าปั้นแต่งอุปนิสัยให้ถูกต้องและแสวงหาความรอดความรักที่มีต่อพระคริสต์ไม่ได้ขับเคลื่อนอยู่ในจิตใจของเขาแต่เขาพยายามประพฤติตามวิถีทางของคริสเตียนตามที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้เพื่อจะได้ครอบครองสวรรค์ศาสนาเช่นนี้ไม่มีคุณค่าเลยเมื่อพระคริสต์เสด็จเข้ามาอยู่ในจิตใจจิตวิญญาณก็จะเต็มล้นด้วยความรักของพระองค์ด้วยความสุขที่สื่อสัมพันธ์กับพระองค์จนเขาจะติดสนิทอยู่กับพระองค์และเมื่อเขาเพ่งพินิจถึงพระองค์เขาก็จะลืมมองตนเองไปความรักที่มีต่อพระคริสต์จะเป็นแหล่งกำเนิดให้เกิดการกระทำผู้ที่สัมผัสกับความรักของพระเจ้าที่กำลังผลักดันเขาอยู่จะไม่ถามว่าเขาต้องมอบถวายให้น้อยเพียงไรเพื่อจะไปให้ถึงเป้าหมายที่พระเจ้ากำหนดพวกเขาจะไม่ถามหามาตรฐานต่ำที่สุดแต่จะตั้งเป้าหมายที่จะทำตามพระประสงค์ของพระผู้ไถ่ให้สมบูรณ์ที่สุดด้วยความปรารถนาที่จริงใจพวกเขามอบถวายทุกสิ่งทุกอย่างและแสดงความสนใจเทียบเท่ากับคุณค่าของสิ่งที่เขาแสวงหาการยอมรับพระคริสต์โดยขาดความรักที่ลึกซึ้งนี้จะเป็นแต่เพียงการคุยโวเป็นพิธีกรรมที่แห้งแล้งและเป็นภาระหนักที่น่าเบื่อหน่าย{SC44.2}

ท่านมีความรู้สึกว่าการมอบถวายทุกสิ่งให้พระคริสต์เป็นการเสียสละที่ยิ่งใหญ่เกินไปหรือจงถามคำถามนี้กับตนเองว่า“พระคริสต์ประทานอะไรให้แก่ข้าพเจ้า”พระบุตรของพระเจ้าประทานทุกสิ่งพระองค์ประทานชีวิตความรักและการทนทุกข์ทรมานเพื่อความรอดของเรา

แล้วเราผู้เป็นเป้าหมายอันไม่คู่ควรกับความรักอันยิ่งใหญ่นี้จะยับยั้งหัวใจของเราออกจากพระองค์กระนั้นหรือทุกเสี้ยววินาทีในชีวิตของเราเราได้รับพระพรแห่งพระคุณของพระองค์และด้วยเหตุผลนี้เราไม่สามารถหยั่งรู้ได้อย่างเต็มที่ว่าเราถูกช่วยให้หลุดรอดออกมาจากบ่อลึกของความโง่เขลาและความทุกข์ยากได้อย่างไรเราจะมองไปยังพระองค์ที่เราได้ทิ่มแทงด้วยบาปของเราและยังเต็มใจดูหมิ่นความรักและการเสียสละทั้งปวงของพระองค์ได้หรือเมื่อเรามองเห็นการถ่อมตนอันไม่มีขอบเขตจำกัดของพระสิริของพระเจ้าแล้วเราจะมัวบ่นพึมพำเพียงเพราะเราต้องผ่านความขัดแย้งและการถ่อมตนเพื่อจะได้ก้าวเข้ามาสู่ชีวิตเท่านั้นหรือ{SC45.1}

หัวใจเย่อหยิ่งของมนุษย์จำนวนมากถามว่า“ทำไมข้าพเจ้าจึงต้องสำนึกผิดและถ่อมใจลงก่อนเพื่อให้มั่นใจว่าพระเจ้าทรงยอมรับข้าพเจ้า”ข้าพเจ้าขอชี้ให้ท่านมองไปยังพระคริสต์พระองค์ผู้ทรงปราศจากบาปและยิ่งกว่านี้พระองค์ทรงเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์แต่เพื่อมนุษย์พระองค์ได้ทรงรับบาปของมนุษยชาติพระองค์“ถูกนับเข้ากับพวกคนทรยศเขาเองแบกบาปของคนจำนวนมากและเขาอ้อนวอนเพื่อพวกคนทรยศ”อิสยาห์53:12{SC45.2}

แต่เมื่อเราสละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างแล้วเราได้ละทิ้งอะไรไปบ้างจิตใจที่เปรอะเปื้อนด้วยบาปเพื่อให้พระเยซูชำระให้บริสุทธิ์ให้พระองค์ทรงล้างด้วยพระโลหิตของพระองค์และประทานความรอดให้ด้วยความรักที่ไม่มีสิ่งใดเปรียบเสมอได้แต่ถึงกระนั้นมนุษย์ยังคิดว่าเป็นเรื่องยากลำบากเหลือเกินที่จะยอมทิ้งทุกสิ่งไปข้าพเจ้ารู้สึกละอายใจที่ได้ยินคำพูดเช่นนี้รู้สึกอับอายที่จำต้องเขียนคำพูดเช่นนี้{SC46.1}

พระเจ้าไม่ได้บังคับให้เราละทิ้งสิ่งที่ดีใดๆที่เราต้องเก็บรักษาไว้เพื่อประโยชน์สูงสุดของเราในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำนั้นพระองค์ทรงมองดูความผาสุกของบุตรทั้งหลายของพระองค์หากว่าคนทั้งหลายที่ไม่เลือกพระคริสต์จะตระหนักว่าพระองค์ทรงมีสิ่งที่ดีกว่าที่จะมอบให้แก่เขาซึ่งเป็นสิ่งที่ดีกว่าที่เขาสามารถสรรหามาให้แก่ตนเองได้เมื่อมนุษย์คิดและทำสิ่งที่ตรงกันข้ามกับน้ำพระทัยของพระเจ้าเขากำลังนำอันตรายและความไม่เป็นธรรมอันยิ่งใหญ่ที่สุดมายังจิตวิญญาณของเขาเองเมื่อเขาไปในทิศทางที่พระองค์ตรัสห้ามไว้เขาจะพบกับความสุขที่แท้จริงไม่ได้พระองค์ทรงทราบดีว่าเส้นทางใดดีที่สุดและทรงเป็นผู้วางแผนเพื่อให้เกิดผลดีแก่มนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างมานั้นส่วนเส้นทางแห่งการล่วงละเมิดเป็นทางแห่งความทุกข์ลำบากและความพินาศ{SC46.2}

เป็นเรื่องผิดที่จะคิดว่าพระเจ้าทรงพอพระทัยที่เห็นบุตรทั้งหลายของพระองค์ตกอยู่ในความทุกข์ยากชาวสวรรค์ทั้งหมดให้ความสนใจกับความสุขของมนุษย์พระบิดาในสวรรค์ของเราไม่ได้ปิดช่องทางแห่งความสุขของมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างข้อบังคับของพระเจ้าทรงเรียกให้เราละทิ้งการหมกมุ่นที่นำมาซึ่งความทุกข์ทรมานและความผิดหวังและนำเราออกไปจากประตูแห่งความสุขและประตูของสวรรค์พระผู้ไถ่ของโลกทรงยอมรับมนุษย์ในสภาพที่เขาเป็นอยู่ซึ่งเต็มไปด้วยความต้องการความไม่ดีพร้อมและความอ่อนแอและพระองค์จะไม่ทรงชำระเขาจากบาปและประทานความรอดโดยทางพระโลหิตของพระองค์เท่านั้นแต่จะประทานความพึงพอใจให้แก่หัวใจทุกดวงที่แสวงหาพระองค์ซึ่งยอมรับแอกและแบกรับภาระของพระองค์เป็นพระประสงค์ของพระองค์ที่จะประทานสันติสุขและความสงบสุขให้แก่ทุกคนที่เข้ามาหาพระองค์เพื่อแสวงหาทิพย์อาหารแห่งชีวิตพระองค์ทรงกำหนดให้เราทำแต่หน้าที่ที่จะนำเราให้ก้าวสูงขึ้นสู่ความสุขสำราญซึ่งผู้ที่ไม่เชื่อฟังจะก้าวไปไม่ถึงชีวิตเที่ยงแท้อย่างมีความสุขของจิตวิญญาณจะต้องมีพระคริสต์ผู้ทรงเป็นความหวังใจแห่งพระสิริสถิตร่วมอยู่ภายใน{SC46.3}

คนมากมายถามว่า“ข้าพเจ้าจะมอบถวายตนเองให้พระเจ้าได้อย่างไร”ท่านประสงค์ที่จะถวายตนเองให้พระองค์แต่อำนาจฝ่ายศีลธรรมของท่านนั้นอ่อนแอเป็นทาสของความสงสัยและชีวิตของท่านถูกควบคุมด้วยอุปนิสัยของบาปผิดคำมั่นสัญญาและความตั้งใจของท่านเปรียบเหมือนกับเชือกที่ทำด้วยทรายท่านควบคุมความคิดแรงผลักดันความรู้สึกของท่านเองไม่ได้ท่านตระหนักว่าการผิดคำมั่นสัญญาและการไม่รักษาคำพูดได้บั่นทอนความมั่นใจในความจริงใจของท่านและทำให้ท่านรู้สึกว่าพระเจ้าทรงรับท่านไม่ได้แต่ท่านไม่ต้องท้อใจสิ่งที่ท่านต้องเข้าใจคือกำลังที่แท้จริงของความตั้งใจสิ่งนี้คืออำนาจที่ควบคุมธรรมชาติของมนุษย์เป็นอำนาจในการตัดสินใจหรือการเลือกทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความตั้งใจที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้องพระเจ้าประทานอำนาจแห่งการเลือกให้แก่มนุษย์ซึ่งเขาจะต้องนำมาใช้ท่านเปลี่ยนแปลงจิตใจของท่านไม่ได้ท่านถวายความรักของท่านให้พระเจ้าด้วยลำพังตัวของท่านเองไม่ได้แต่ท่านเลือกที่จะรับใช้พระองค์ได้ท่านถวายความตั้งใจของท่านให้พระองค์ได้แล้วพระองค์จะทรงกระทำ

กิจภายในตัวท่านเพื่อให้ความตั้งใจและการกระทำของท่านเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์เมื่อเป็นเช่นนี้ธรรมชาติทั้งหมดของท่านจะเข้ามาอยู่ภายใต้การควบคุมของพระวิญญาณของพระคริสต์ความรู้สึกของท่านจะมีศูนย์กลางอยู่ในพระองค์ความคิดของท่านจะประสานเข้ากับพระประสงค์ของพระองค์{SC47.1}

ความปรารถนาคุณความดีและความบริสุทธิ์เป็นเรื่องที่ถูกต้องอยู่ในระดับหนึ่งแต่หากท่านหยุดแค่นี้ก็จะไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับความปรารถนานี้คนมากมายสูญหายไปในขณะที่เขาหวังและอยากเป็นคริสเตียนพวกเขาเข้ามาไม่ถึงจุดที่จะยอมมอบถวายความตั้งใจให้พระเจ้าเขาจึงไม่ได้เลือกที่จะเป็นคริสเตียน{SC47.2}

เมื่อท่านใช้ความตั้งใจอย่างถูกต้องชีวิตของท่านจะได้รับการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดเมื่อท่านถวายความตั้งใจของท่านให้พระคริสต์ท่านได้นำตัวของท่านเองเข้ามาผูกพันกับอำนาจที่เหนือกว่าเจ้าผู้ครอบครองและอำนาจใดๆทั้งสิ้นท่านจะมีกำลังจากเบื้องบนที่คอยพยุงท่านให้มั่นคงและด้วยการมอบถวายตัวให้พระเจ้าอย่างต่อเนื่องท่านจะดำเนินชีวิตใหม่ได้กระทั่งชีวิตแห่งความเชื่อ{SC48.1}

6.ความเชื่อและการยอมรับ

เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ปลุกสามัญสำนึกของท่านให้ตื่นขึ้นท่านจึงเริ่มมองเห็นความเลวร้ายของบาปมองเห็นอำนาจของมันมลทินของมันความระทมทุกข์ของมันและท่านจะมองบาปด้วยความรังเกียจท่านรู้สึกว่าบาปได้แยกตัวท่านออกไปจากพระเจ้าท่านถูกจองจำด้วยอำนาจของความชั่วเมื่อท่านดิ้นรนเพื่อให้หลุดพ้นมากขึ้นเท่าใดท่านก็จะยิ่งพบว่าท่านช่วยตัวเองไม่ได้เป้าหมายของท่านไม่บริสุทธิ์จิตใจของท่านไม่สะอาดท่านมองเห็นว่าชีวิตของท่านเต็มไปด้วยความเห็นแก่ตัวและบาปท่านปรารถนาที่จะได้รับการอภัยได้รับการชำระได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระท่านจะต้องทำอย่างไรจึงจะได้ปรองดองกับพระเจ้าและมีลักษณะเหมือนพระองค์{SC49.1}

สันติสุขเป็นสิ่งที่ท่านต้องการคือการอภัยและความสงบสุขและความรักจากสวรรค์เบื้องบนที่อยู่ภายในวิญญาณจิตของท่านเงินทองจัดซื้อเอามาไว้ไม่ได้ปัญญาจัดหามาให้ไม่ได้ความรอบรู้นำไปให้ถึงไม่ได้ท่านหวังที่จะได้สันติสุขนี้มาครอบครองด้วยความพยายามของท่านเองไม่ได้แต่พระเจ้าทรงยื่นมาเป็นของประทานให้แก่ท่าน“โดยไม่ต้องเสียเงินและค่าใช้จ่าย”อิสยาห์55:1สันติสุขนี้จะเป็นของท่านเพียงแต่ท่านจะยื่นมือของท่านและรับเอามาไว้พระยาห์เวห์ตรัสว่า“ถึงบาปของเจ้าเป็นเหมือนสีแดงเข้มก็จะขาวอย่างหิมะถึงมันจะแดงอย่างผ้าแดงก็จะเป็นอย่างขนแกะ”อิสยาห์1:18“เราจะให้ใจใหม่แก่เจ้าและเราจะบรรจุวิญญาณใหม่ไว้ภายในเจ้าทั้งหลาย”เอเสเคียล36:26{SC49.2}

ท่านสารภาพบาปของท่านแล้วและทิ้งไปด้วยความเต็มใจท่านตัดสินใจที่จะมอบถวายตัวของท่านเองให้พระเจ้าขอให้ท่านไปหาพระองค์เดี๋ยวนี้และทูลขอพระองค์ให้ชำระบาปของท่านและประทานจิตใจใหม่ให้แก่ท่านแล้วเชื่อว่าพระองค์ประทานให้แก่ท่านเพราะว่าพระองค์ทรงสัญญาไว้แล้วนี่คือบทเรียนที่พระเยซูทรงสอนในขณะที่ทรงดำเนินอยู่ในโลกนี้ว่าของประทานที่พระเจ้าทรงสัญญาจะประทานให้แก่เรานั้นเราจะต้องเชื่อว่าเราได้รับแล้วและของประทานนั้นจะเป็นของเราพระเยซูทรงรักษาประชาชนให้หายจากโรคต่างๆเมื่อพวกเขาวางใจในอำนาจของพระองค์พระองค์ประทานการช่วยเหลือในสิ่งที่ตามองเห็นซึ่งเป็นสิ่งที่หนุนใจให้เขาวางใจพระองค์ในสิ่งที่ตามองไม่เห็นนั่นคือนำพวกเขาให้เชื่อในฤทธิ์อำนาจของพระองค์ที่จะทรงอภัยบาปผิดได้ในเรื่องนี้พระองค์ทรงกล่าวไว้อย่างชัดเจนเมื่อพระองค์ทรงรักษาชายง่อย“ทั้งนี้เพื่อให้ท่านรู้ว่าบุตรมนุษย์มีสิทธิอำนาจในโลกที่จะอภัยบาปได้พระองค์จึงตรัสสั่งคนง่อยว่าจงลุกขึ้นยกที่นอนกลับไปบ้านของท่าน”มัทธิว9:6ยอห์นผู้ประกาศก็ได้กล่าวถึงการอัศจรรย์ของพระคริสต์ไว้เช่นกันว่า“แต่การที่บันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ก็เพื่อท่านจะได้เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าและเมื่อมีความเชื่อแล้วท่านก็จะมีชีวิตโดยพระนามของพระองค์”ยอห์น20:31{SC49.3}

จากเหตุการณ์เรียบง่ายที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ซึ่งกล่าวถึงวิธีที่พระเยซูรักษาคนเจ็บป่วยเราเรียนรู้บางเรื่องว่าเราจะต้องเชื่อพระองค์อย่างไรเพื่อจะได้รับการอภัยจากบาปให้เราไปดูเรื่องของชายง่อยที่ข้างสระน้ำเบธซาธาผู้ป่วยน่าสงสารคนนี้ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้เขาไม่ได้ใช้ขามานานถึงสามสิบแปดปีแล้วแต่ถึงกระนั้นพระเยซูทรงบัญชาว่า“ลุกขึ้นเถิดจงยกแคร่ของท่านเดินไป”คนป่วยผู้นี้อาจจะตอบ

พระองค์ว่า"ท่านเจ้าข้าหากท่านจะรักษาให้ข้าพเจ้าหายดีแล้วข้าพเจ้าจะเชื่อฟังพระคำของพระองค์"แต่เขาไม่ได้พูดเช่นนี้เขาเชื่อพระดำรัสของพระคริสต์เขาเชื่อว่าพระองค์ทรงรักษาเขาให้หายได้และเขาก็ทำตามทันทีเขาอยากเดินและเขาก็เดินได้เขาทำตามพระดำรัสของพระคริสต์และพระเจ้าประทานกำลังให้เขาเขาก็หายเป็นปกติ{SC50.1}

ในทำนองเดียวกันท่านเป็นคนบาปท่านลบบาปที่ท่านทำมาแล้วในอดีตไม่ได้ท่านเปลี่ยนแปลงจิตใจของท่านและทำให้ตัวของท่านบริสุทธิ์ไม่ได้แต่พระเจ้าทรงสัญญาที่จะทำสิ่งทั้งหมดนี้ให้ท่านโดยผ่านทางพระคริสต์ท่านเชื่อพระสัญญานั้นท่านสารภาพบาปของท่านและถวายตัวของท่านเองให้พระเจ้าท่านตั้งใจที่จะรับใช้พระองค์ทันทีที่ท่านทำเช่นนี้พระเจ้าจะทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ให้แก่ท่านถ้าท่านเชื่อพระสัญญาของพระเจ้าคือเชื่อว่าท่านได้รับการอภัยและการชำระแล้วพระเจ้าจะประทานความจริงให้ท่านท่านจะได้รับการรักษาให้หายเหมือนที่พระคริสต์ประทานกำลังให้คนง่อยเดินได้เมื่อเขาเชื่อว่าเขาหายจากโรคแล้วหากท่านเชื่อท่านก็จะหายได้เช่นกัน{SC51.1}

อย่ารีรอจนท่านรู้สึกตัวว่าท่านหายดีแล้วแต่จงพูดว่า"ข้าพเจ้าเชื่อแล้วก็จะเป็นเช่นนั้นไม่ใช่เพราะข้าพเจ้ารู้สึกแต่เพราะพระเจ้าทรงสัญญาไว้แล้ว"{SC51.2}

พระเยซูตรัสว่า"เมื่อพวกท่านอธิษฐานขอสิ่งใดจงเชื่อว่าได้รับและพวกท่านจะได้รับสิ่งนั้น"มาระโก11:24มีเงื่อนไขผูกติดอยู่กับพระสัญญานี้คือเราจะต้องอธิษฐานให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้าแต่เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะทรงชำระเราจากบาปเพื่อให้เราเป็นบุตรของพระองค์และช่วยให้เราดำเนินชีวิตที่ชอบธรรมดังนั้นเราจึงทูลขอพระพรเหล่านี้ได้และเชื่อว่าเราได้รับและขอบพระคุณพระเจ้าที่เราได้รับแล้วเป็นสิทธิพิเศษที่เราเข้ามาหาพระเยซูและรับการชำระให้สะอาดได้และเราจะยืนอยู่หน้าพระบัญญัติเหล่านี้โดยปราศจากความละอายหรือความเสียใจ"เพราะฉะนั้นไม่มีการลงโทษคนที่อยู่ในพระเยซูคริสต์"โรม8:1{SC51.3}

ต่อแต่นี้ไปท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเองท่านถูกซื้อด้วยราคาสูง"พวกท่าน...ได้รับการไถ่...ไม่ใช่ไถ่ด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายได้เช่นเงินหรือทองแต่ด้วยพระโลหิตล้ำค้าของพระคริสต์ดังเลือดลูกแกะที่ไร้ตำหนิและไร้จุดด่างพร้อย"1เปโตร1:18,19ด้วยวิธีการเชื่อพระเจ้าอย่างเรียบง่ายเช่นนี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เริ่มชีวิตใหม่ในจิตใจของท่านแล้วท่านเป็นเหมือนเด็กเกิดใหม่มาอยู่ในครอบครัวของพระเจ้าและพระองค์ทรงรักท่านเหมือนที่พระองค์ทรงรักพระบุตรของพระองค์{SC51.4}

บัดนี้ท่านได้มอบตัวท่านเองให้พระเยซูแล้วจงอย่าหันหลังกลับจงอย่านำตัวของท่านออกไปจากพระองค์แต่ในทุกๆวันให้ท่านพูดว่า"ข้าพเจ้าเป็นของพระคริสต์ข้าพเจ้าได้มอบถวายตัวข้าพเจ้าให้พระองค์แล้ว"และทูลขอพระองค์ให้ประทานพระวิญญาณของพระองค์แก่ท่านและรักษาท่านไว้โดยพระคุณของพระองค์เมื่อท่านมอบถวายตัวท่านเองให้พระเจ้าและเชื่อในพระองค์เชื่อว่าท่านเป็นบุตรของพระองค์ดังนั้นท่านจึงต้องดำรงชีวิตอยู่ในพระองค์อัครทูตเปาโลได้กล่าวไว้ว่า"เมื่อพวกท่านรับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าไว้แล้วก็จงดำเนินชีวิตในพระองค์ด้วย"โคโลสี2:6{SC52.1}

บางคนอาจจะรู้สึกว่าเขาจะต้องถูกทดสอบและพิสูจน์ตนให้พระเจ้าเห็นว่าเขาได้ปฏิรูปแล้วเสียก่อนเขาจึงจะขอรับพระพรของพระองค์ได้แต่พวกเขาเข้ามารับพระพรในเวลานี้ได้เลยเขาต้องมีพระคุณของพระเจ้าพระวิญญาณของพระคริสต์เพื่อช่วยความอ่อนแอของเขาหากไม่เช่นนั้นแล้วเขาจะต้านความชั่วไม่ได้พระเยซูทรงประสงค์ให้เราเข้ามาหาพระองค์ในสภาพที่เราเป็นอยู่สภาพที่เต็มไปด้วยบาปช่วยตัวเองไม่ได้และต้องการที่พึ่งเราเข้ามาหาพระองค์พร้อมกับความอ่อนแอในตัวของเราความผิดของเราบาปของเราและกราบลงแทบพระบาทของพระองค์ด้วยความเสียใจต่อบาปพระสิริของพระเจ้าจะโอบล้อมเราในอ้อมแขนแห่งความรักของพระองค์และจะรักษาบาดแผลของเราและชำระเราให้พ้นจากความผิดทั้งหมด{SC52.2}

คนมากมายล้มลงในเรื่องนี้พวกเขาไม่เชื่อว่าพระเยซูทรงอภัยให้เขาเป็นการส่วนตัวและเป็นรายบุคคลพวกเขาไม่เชื่อตามพระดำรัสของพระเจ้าเป็นสิทธิพิเศษของทุกคนที่ทำตามเงื่อนไขจะรู้ได้ด้วยตนเองว่าบาปผิดทุกรายจะได้รับการอภัยโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆจงทิ้งความสงสัยที่ว่าพระสัญญาของพระเจ้าไม่ได้มีไว้ให้ท่านพระสัญญานี้มีไว้ให้ผู้ล่วงละเมิดทุกคนที่กลับใจโดยทางพระคริสต์พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมกำลังและพระคุณเพื่อทูตสวรรค์ผู้รับใช้จะนำไปให้แก่จิตวิญญาณทุกดวงที่มีความเชื่อไม่มีผู้ใดมีบาปที่หนาเกินไปที่จะเข้ามาหาพละกำลังความบริสุทธิ์และความชอบธรรมที่มีอยู่ในพระเยซูผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อทุกคนไม่ได้พระองค์ทรงรอคอยที่จะถอดเสื้อที่เปรอะเปื้อนและสกปรกด้วยบาปของพวกเขาออกและสวมเสื้อแห่งความชอบธรรมให้แก่เขาพระองค์ทรงเชื้อเชิญให้เขามีชีวิตอยู่และไม่ต้องตาย{SC52.3}

พระเจ้าไม่ทรงปฏิบัติต่อเราเหมือนเช่นมนุษย์ที่เป็นเนื้อหนังปฏิบัติต่อกันความคิดของพระองค์เป็นความคิดแห่งความเมตตาความรักและความเอ็นดูพระองค์ตรัสว่า“ให้คนอธรรมละทิ้งทางของเขาและคนชั่วละทิ้งความคิดของเขาให้เขากลับมายังพระยาห์เวห์และพระองค์จะทรงเมตตาเขาและมายังพระเจ้าของพวกเราเพราะพระองค์ทรงมีการอภัยอย่างเหลือล้น””เราได้ลบล้างการทรยศของเจ้าเสียเหมือนเมฆและลบล้างบาปของเจ้าเหมือนหมอกจงกลับมาหาเราเพราะเราได้ไถ่เจ้าแล้ว”อิสยาห์55:7;44:22{SC53.1}

“เราไม่มีความพอใจในความตายของผู้ใดเลยจงหันกลับและมีชีวิตอยู่พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้แหละ”เอเสเคียล18:32ซาตานพร้อมที่จะฉกชิงพระสัญญาอันประเสริฐของพระเจ้าไปมันมุ่งมั่นที่จะเอาแสงแห่งความหวังที่ริบหรี่และลำแสงแห่งความจริงทั้งหมดออกไปจากจิตวิญญาณแต่ท่านจะต้องไม่ปล่อยให้มันทำเช่นนี้จงอย่าฟังผู้ล่อลวงแต่ให้ท่านพูดว่า“พระเยซูสิ้นพระชนม์เพื่อให้ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่พระองค์ทรงรักข้าพเจ้าและไม่ทรงประสงค์ให้ข้าพเจ้าพินาศข้าพเจ้ามีพระบิดาบนสวรรค์ที่ทรงเมตตาปรานีและถึงแม้ข้าพเจ้าได้ใช้ความรักของพระองค์ไปในทางที่ผิดแม้ข้าพเจ้าได้ใช้พระพรที่พระองค์ประทานให้แก่ข้าพเจ้าอย่างสุรุ่ยสุร่ายข้าพเจ้าจะลุกขึ้นไปหาพระบิดาของเราและพูดกับท่านว่า‘พ่อลูกผิดต่อสวรรค์และผิดต่อท่านด้วยไม่สมควรจะได้ชื่อว่าเป็นลูกของพ่อต่อไปขอโปรดให้ลูกอยู่ในฐานะของลูกจ้างคนหนึ่งของท่านเถิด’”อุปมานี้บอกท่านให้ทราบว่าผู้ที่หลงหายไปได้รับการต้อนรับอย่

างไร“แต่เมื่อเขายังอยู่แต่ไกลบิดาก็เห็นเขาและมีใจสงสารจึงวิ่งออกไปกอดคอและจูบแก้มของเขา”ลูกา15:18-20{SC53.2}

ถึงแม้อุปมานี้จะอ่อนหวานและจับใจเพียงไรก็ตามแต่ก็ยังบรรยายถึงพระเมตตาคุณของพระเจ้าแห่งสวรรค์ได้ไม่หมดพระเจ้าทรงประกาศผ่านทางผู้เผยพระวจนะว่า“เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์เพราะฉะนั้นเราจึงนำเจ้ามาด้วยความรักมั่นคง”เยเรมีย์31:3ในขณะที่คนบาปยังอยู่ไกลบ้านของพระบิดาเขาผลาญทรัพย์ของตนอยู่ในเมืองไกลพระหทัยของพระบิดายังห่วงหาถึงเขาและจิตวิญญาณทุกดวงที่ตื่นขึ้นและอยากจะกลับไปยังพระเจ้าก็เกิดจากการร้องขออย่างแผ่วเบาของพระวิญญาณของพระองค์ที่กำลังเรียกร้องเชิญชวนชักนำผู้ที่หลงหายไปให้กลับมายังพระหทัยที่เปี่ยมด้วยความรักของพระบิดา{SC54.1}

ด้วยพระสัญญามากมายในพระคัมภีร์ที่อยู่ต่อหน้าท่านท่านจะเปิดทางให้กับความสงสัยได้อย่างไรท่านจะเชื่อได้อย่างไรว่าเมื่อคนบาปผู้น่าสงสารอยากจะหันหลังกลับอยากจะละทิ้งบาปของเขาพระเจ้าจะทรงเกรี้ยวกราดไม่ยอมให้เขาเข้ามายังแทบพระบาทของพระองค์เพื่อกลับใจหรือให้ท่านทิ้งความคิดเช่นนี้ออกไปเสียไม่มีสิ่งใดจะทำความเสียหายให้แก่จิตวิญญาณของท่านได้มากกว่าการที่ท่านจะสนุกเพลิดเพลินอยู่กับความคิดที่ว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราเป็นเช่นนี้พระองค์ทรงเกลียดชังบาปแต่พระองค์ทรงรักคนบาปและพระองค์ประทานพระองค์เองในพระคริสต์เพื่อให้ทุกคนที่ต้องการได้รับความรอดและพระพรชั่วนิรันดร์ในแผ่นดินแห่งพระสิริพระองค์จะทรงใช้ภาษาใดที่หนักแน่นกว่าและอ่อนโยนกว่านี้เพื่อบรรยายถึงความรักของพระองค์ที่มีต่อเราได้พระองค์ทรงประกาศว่า“ผู้หญิงจะลืมบุตรของนางที่ยังกินนมอยู่และไม่สงสารบุตรจากครรภ์ของนางได้หรือและถึงแม้ว่าคนเหล่านี้จะลืมได้แต่เราก็จะไม่ลืมเจ้า”อิสยาห์49:15{SC54.2}

จงแหงนหน้ามองขึ้นไปท่านทั้งหลายที่สงสัยและตัวสั่นสะท้านอยู่เพราะพระเยซูทรงพระชนม์อยู่เพื่อเป็นผู้แก้ต่างของเราขอบคุณพระเจ้าสำหรับของประทานคือพระบุตรอันเป็นที่รักของพระองค์และจงอธิษฐานเพื่อการสิ้นพระชนม์ของพระองค์เพื่อท่านนั้นจะไม่เป็นการสูญเปล่าพระวิญญาณทรงเชิญท่านในวันนี้ขอให้ท่านเข้ามาหาพระเยซูด้วยหัวใจทั้งหมดของท่านและท่านยื่นมือรับพระพรของพระองค์ได้{SC54.3}

ในขณะที่ท่านอ่านพระสัญญาจงจดจำไว้เสมอว่าพระสัญญาเหล่านั้นเป็นการแสดงความรักและพระเมตตาที่ไม่อาจจะเปล่งออกมาเป็นวาจาได้พระหทัยยิ่งใหญ่ของพระองค์ผู้มีความรักที่ไม่มีที่สิ้นสุดจะเข้ามาหาคนบาปด้วยความเมตตาอันไร้ขอบเขต“เราได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์คือได้รับการยกโทษจากการละเมิดโดยพระคุณอันอุดมของพระเจ้า”เอเฟซัส1:7ถูกแล้วเพียงเชื่อว่าพระเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยของท่านพระองค์ทรงประสงค์ที่จะนำพระฉายาด้านศีลธรรมกลับคืนมาให้มนุษย์ในขณะที่ท่านเข้ามาใกล้พระองค์ด้วยการสารภาพและการกลับใจพระองค์จะทรงเข้ามาใกล้ท่านด้วยความเมตตาและการอภัย{SC55.1}

7.การทดสอบการเป็นสาวก

“ถ้าใครอยู่ในพระคริสต์เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้วสิ่งสารพัดที่เก่าๆก็ล่วงไปนี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น”2โครินธ์5:17{SC57.1}

คนๆหนึ่งไม่อาจบอกเวลาหรือสถานที่แน่นอนหรือลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในกระบวนการของการกลับใจแต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้พิสูจน์ว่าเขาไม่ได้กลับใจพระคริสต์ตรัสกับนิโคเดมัสว่า“ลมจะพัดไปที่ไหนก็พัดไปที่นั่นและท่านได้ยินเสียงลมนั้นแต่ไม่รู้ว่าลมมาจากไหนและไปที่ไหนคนที่เกิดจากพระวิญญาณก็เป็นอย่างนั้นทุกคน”ยอห์น3:8พระวิญญาณของพระเจ้าก็เป็นเหมือนเช่นลมที่มองด้วยตาเปล่าไม่เห็นแต่เรามองเห็นและสัมผัสผลของพระวิญญาณของพระเจ้าที่ทำงานในจิตใจมนุษย์ได้อย่างชัดเจนอำนาจการบังเกิดใหม่ซึ่งสายตามนุษย์ไม่อาจจะมองเห็นได้นั้นจะทำให้เกิดชีวิตใหม่ขึ้นในจิตวิญญาณอำนาจนั้นสร้างคนใหม่ที่มีพระฉายาของพระเจ้าในตัวเขาในขณะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานอย่างเงียบๆและสัมผัสไม่ได้แต่ผลของการกระทำนั้นมองเห็นได้อย่างชัดเจนหากพระวิญญาณของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่แล้วชีวิตที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงจะเป็นพยานให้เห็นถึงความจริงในขณะที่เราเปลี่ยนแปลงจิตใจของเราหรือนำตนเองให้มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระเจ้าไม่ได้ในขณะที่เราจะต้องไม่วางใจในตัวเราหรือในการดีที่เราทำแต่ชีวิตของเราจะแสดงออกให้เห็นว่าเรามีพระคุณของพระเจ้าร่วมสถิตอยู่ด้วยหรือไม่เราจะมองเห็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในบุคลิกในอุปนิสัยและในการงานเราจะมองเห็นความแตกต่างระหว่างชีวิตในอดีตที่ผ่านมากับชีวิตในปัจจุบันได้อย่างชัดเจนและแน่นอนเราจะมองเห็นอุปนิสัยที่โน้มเอียงในการทำการดีทั้งทางวาจาและการกระทำแทนที่จะเป็นการกระทำความชอบในโอกาสนี้และทำการไม่ดีในโอกาสอื่น{SC57.2}

ความประพฤติดีที่แสดงออกมาให้เห็นภายนอกอาจเกิดขึ้นได้โดยปราศจากอำนาจการบังเกิดใหม่ของพระคริสต์จิตใจที่ปรารถนาจะได้อำนาจเหนือผู้อื่นและได้คำสรรเสริญจากผู้อื่นอาจทำให้ชีวิตมีระเบียบขึ้นมาได้ความเคารพตนเองนำเราให้หลีกเลี่ยงการกระทำชั่วจิตใจที่มีแต่ความเห็นแก่ตัวอาจแสดงตนเป็นผู้ที่มีใจกว้างได้แล้วจะนำอะไรมาใช้เพื่อตัดสินว่าเราอยู่ฝ่ายใด{SC58.1}

ใครเป็นผู้ครอบครองหัวใจของเราใครอยู่ในความนึกคิดของเราเราชื่นชอบที่จะสนทนากับผู้ใดใครได้ความรู้สึกดีที่สุดและได้พละกำลังที่ดีเลิศสุดของเราหากเราเป็นของพระคริสต์ความนึกคิดของเราจะอยู่กับพระองค์และความคิดหวานชื่นที่สุดจะเป็นเรื่องของพระคริสต์ทุกสิ่งที่เรามีและที่เราเป็นอยู่จะมอบถวายให้พระองค์เราปรารถนาที่จะได้พระฉายาของพระองค์หายใจด้วยวิญญาณของพระองค์กระทำตามพระประสงค์ของพระองค์และทำทุกสิ่งให้เป็นที่พอพระทัยพระองค์{SC58.2}

ผู้ที่ได้รับการสร้างใหม่แล้วในพระเยซูคริสต์จะเกิดผลของพระวิญญาณ“ความรักความยินดีสันติสุขความอดทนความกรุณาความดีความซื่อสัตย์ความสุภาพอ่อนโยนการรู้จักบังคับตน”กาลาเทีย5:22,23พวกเขาจะไม่ใส่ใจต่อกิเลสตัณหาในอดีตแต่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าพวกเขาจะดำเนินตามพระองค์สะท้อนพระอุปนิสัยของพระองค์และชำระตัวให้บริสุทธิ์เหมือนพระองค์สิ่งที่เขาเคย

เกลียดชังบัดนี้เขารักและสิ่งที่เขาเคยรักบัดนี้เขาเกลียดชังผู้ที่ยโสและเห็นแก่ตัวจะกลายเป็นคนที่สงบเสงี่ยมและมีใจอ่อนสุภาพผู้ที่หยิ่งและจองหองจะกลายเป็นคนเอาจริงเอาจังและไม่โอ้อวดคนเมากลับเป็นคนที่มีเหตุมีผลและคนไร้ศีลธรรมกลายเป็นคนที่ไม่มีราคีธรรมเนียมและความนิยมของชาวโลกจะถูกปัดทิ้งไปคริสเตียนจะไม่แสวงหาการ"ประดับตัวแต่ภายนอก""แต่จะประดับด้วยบุคลิกที่ซ่อนอยู่ในใจด้วยเครื่องประดับซึ่งไม่รู้เสื่อมสลายคือด้วยจิตใจที่สุภาพอ่อนโยนและจิตในที่สงบ"1เปโตร3:3,4{SC58.3}

ไม่มีหลักฐานใดที่จะแสดงให้เห็นว่ามีการกลับใจที่แท้จริงนอกจากว่าการกลับใจนั้นจะก่อให้เกิดการปฏิรูปหากเขาทำตามสิ่งที่ได้สัญญาไว้ส่งคืนสิ่งของที่ได้ปล้นมาสารภาพบาปของเขาและรักพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์คนบาปนั้นจึงอาจจะมั่นใจได้ว่าเขาได้ก้าวจากความตายไปสู่ชีวิต{SC59.1}

เมื่อเราเข้ามาหาพระคริสต์ในสภาพของคนบาปและได้รับพระคุณแห่งการอภัยบาปของพระองค์แล้วความรักจะเกิดขึ้นภายในจิตใจทุกภาระจะเบาลงเพราะแอกที่พระคริสต์ทรงวางไว้ให้นั้นพอเหมาะภาระหน้าที่กลายเป็นเรื่องที่ทำด้วยความยินดีการเสียสละจะเป็นสิ่งที่สร้างความสุขหนทางเบื้องหน้าที่เคยดูประหนึ่งว่าถูกปกคลุมด้วยความมืดมิดจะสว่างไสวด้วยลำแสงจากดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม{SC59.2}

พระลักษณะที่น่ารักของพระคริสต์จะปรากฏให้เห็นในตัวของผู้ติดตามพระองค์พระคริสต์ทรงชื่นชอบกับการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าความรักที่พระองค์ถวายพระเจ้าและความร้อนรนในการถวายพระสิริให้พระเจ้าคืออำนาจที่คอยควบคุมในชีวิตของพระผู้ช่วยให้รอดของเราความรักส่งผลให้ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำแลดูสวยงามและสูงส่งความรักมาจากพระเจ้าจิตใจที่ยังไม่ได้อุทิศถวายพระเจ้าจะก่อให้เกิดหรือแสดงความรักเช่นนี้ออกมาไม่ได้ความรักเช่นนี้จะพบได้ในจิตใจที่มีพระเยซูครอบครองอยู่เท่านั้น"เรารักก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน"1ยอห์น4:19ในจิตใจที่สร้างขึ้นมาใหม่ด้วยพระคุณของพระเจ้านั้นจะมีความรักเป็นหลักการของการกระทำความรักนี้จะหล่อหลอมอุปนิสัยบังคับความรู้สึกควบคุมกิเลสตัณหาลดความเป็นศัตรูกันและทำให้ความรักสูงส่งความรักเช่นนี้จะถนอมจิตวิญญาณและทำให้ชีวิตหวานชื่นและกระจายอิทธิพลบริสุทธิ์ให้แก่ทุกคนที่อยู่รอบข้าง{SC59.3}

มีความผิดอยู่สองประการที่บุตรทั้งหลายของพระเจ้าจะต้องระวังโดยเฉพาะคนที่เพิ่งเข้ามามอบความวางใจในพระคุณของพระองค์ได้ไม่นานประการแรกเป็นเรื่องที่กล่าวมาแล้วคือการมองไปที่ผลงานของตนเองและเชื่อมั่นในการกระทำเพื่อนำตัวเองให้เข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระเจ้าผู้ที่พยายามทำตัวเองให้บริสุทธิ์ด้วยการถือรักษาพระบัญญัติกำลังพยายามทำในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้การกระทำทั้งหมดที่มนุษย์ทำไปโดยปราศจากพระคริสต์ล้วนเปรอะเปื้อนด้วยความเห็นแก่ตัวและบาปมีเพียงพระคุณของพระเจ้าที่เราได้รับโดยความเชื่อเท่านั้นที่จะทำให้เราบริสุทธิ์{SC59.4}

ความผิดในทางกลับกันและอันตรายไม่น้อยกว่ากันคือการเชื่อว่าพระคริสต์ทรงปลดปล่อยมนุษย์ให้หลุดพ้นจากการถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าแล้วโดยให้เหตุผลว่าเราจะมีส่วนในพระคุณของพระคริสต์ได้ด้วยความเชื่อเท่านั้นการกระทำไม่มีผลต่อความรอดของเราเลย{SC60.1}

แต่ขอให้สังเกตว่าการเชื่อฟังไม่ใช่เป็นการร่วมมือที่ปรากฏให้เห็นแต่เพียงภายนอกการเชื่อฟังเป็นการรับใช้แห่งรักพระบัญญัติของพระเจ้าซึ่งแสดงให้เห็นธรรมชาติของพระเจ้าเป็นศูนย์รวมแห่งหลักการที่ยิ่งใหญ่ของความรักและเป็นรากฐานการปกครองของพระเจ้าทั้งในสวรรค์และบนโลกหากหัวใจของเราถูกเปลี่ยนใหม่ให้เหมือนของพระเจ้าหากบัญญัติแห่งรักของพระเจ้าถูกปลูกฝังเข้าไปอยู่ในจิตวิญญาณพระบัญญัติของพระเจ้าจะไม่ปรากฏออกให้เห็นในชีวิตของเราหรือเมื่อหลักการแห่งความรักถูกปลูกฝังลงในจิตใจเมื่อมนุษย์ถูกสร้างขึ้นใหม่ตามแบบพระฉายาของพระองค์ผู้ทรงสร้างเขามานั้นพระสัญญาใหม่ก็จะเกิดขึ้น"เราจะบรรจุธรรมบัญญัติของเราไว้ในใจของพวกเขาและเราจะจารึกมันไว้ในจิตใจของพวกเขา"ฮีบรู10:16และหากบทบัญญัติถูกจารึกลงไปในใจของเขาแล้วพระบัญญัติจะไม่หล่อหลอมชีวิตของเขาหรือการเชื่อฟังซึ่งเป็นการรับใช้และความภักดีของความรักจะเป็นหมายสำคัญของการเป็นสาวกที่แท้จริงด้วยเหตุนี้พระคัมภีร์จึงได้กล่าวไว้ว่า"เพราะว่าความรักต่อพระเจ้าเป็นอย่างนี้คือเมื่อเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์""ผู้ที่กล่าวว่า'ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์'แต่ไม่ได้ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์คนนั้นเป็นคนพูดมุสาและสัจจะไม่ได้อยู่ในเขาเลย"1ยอห์น5:3;2:4เราไม่ได้ถูกปลดปล่อยให้พ้นจากการต้องเชื่อฟังแต่ด้วยความเชื่อและความเชื่อเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่จะช่วยให้เรามีส่วนในพระคุณของพระคริสต์และทำให้เราเชื่อฟัง{SC60.2}

เราไม่ได้รับความรอดเป็นค่าจ้างตอบแทนการเชื่อฟังเพราะความรอดเป็นของประทานของพระเจ้าที่ประทานให้เปล่าๆซึ่งเราจะรับมาได้โดยความเชื่อแต่การเชื่อฟังเป็นผลของความเชื่อ"พวกท่านรู้อยู่แล้วว่าพระองค์ทรงปรากฏเพื่อกำจัดบาปของเราให้หมดไปและไม่มีบาปอยู่ในพระองค์เลยผู้ที่อยู่ในพระองค์ไม่ทำบาปอีกต่อไปส่วนผู้ที่ทำบาปอยู่เรื่อยๆคนนั้นยังไม่เห็นพระองค์และยังไม่รู้จักพระองค์"1ยอห์น3:5,6นี่คือการทดสอบที่แท้จริงหากเราอยู่ในพระคริสต์หากความรักของพระเจ้าอยู่ภายในตัวเราความรู้สึกของเราความคิดของเราเป้าหมายของเราการกระทำของเราจะประสานเข้ากับน้ำพระทัยของพระเจ้าตามที่พระบัญญัติบริสุทธิ์ของพระองค์ได้สอนไว้ว่า"ลูกทั้งหลายเอ๋ยอย่าให้ใครชักจูงท่านให้หลงผู้ที่ประพฤติชอบก็ชอบธรรมเหมือนอย่างที่พระองค์ทรงชอบธรรม"1ยอห์น3:7ความชอบธรรมถูกกำหนดด้วยมาตรฐานพระบัญญัติบริสุทธิ์ของพระเจ้าที่ได้สำแดงให้เห็นในหลักการสิบประการที่ทรงโปรดประทานจากภูเขาซีนาย{SC61.1}

ความเชื่อในพระคริสต์ที่อ้างว่าได้ปลดปล่อยให้มนุษย์หลุดพ้นจากการถูกกำหนดให้เชื่อฟังพระเจ้าแท้จริงแล้วไม่ใช่ความเชื่อแต่เป็นการทึกทักคิดขึ้นมาเอง"ท่านทั้งหลายได้รับความรอดแล้วด้วยพระคุณโดยทางความเชื่อ""ทำนองเดียวกันลำพังความเชื่อถ้าไม่มีการปฏิบัติก็เป็นสิ่งที่ตายแล้ว"เอเฟซัส2:8;ยากอบ2:17พระเยซูตรัสถึงพระองค์เองในสมัยก่อนที่พระองค์จะเสด็จมายังโลกว่า"ข้าพระองค์ยินดีทำตามพระทัยพระองค์ธรรมบัญญัติของพระองค์อยู่ในจิตใจของข้าพระองค์"สดุดี40:8ก่อนที่พระองค์จะเสด็จกลับไปยังสวรรค์เพียงเล็กน้อยพระองค์ทรงประกาศว่า"เราประพฤติตามบัญญัติของพระบิดาและติดสนิทอยู่กับความรักของพระองค์"ยอห์น15:10พระคัมภีร์กล่าวว่า"ถ้าเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์เราจะมั่นใจได้ว่าเรารู้จักพระองค์....ผู้ที่กล่าวว่าตนอยู่ในพระองค์ผู้นั้นก็ควรดำเนิน

ชีวิตเหมือนพระองค์"1ยอห์น2:3,6"เพราะว่าพระคริสต์ทรงทนทุกข์เพื่อพวกท่านพระองค์ทรงวางแบบอย่างแก่พวกท่านเพื่อท่านจะได้ดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์"1เปโตร2:21{SC61.2}

ในเวลานี้เงื่อนไขที่จะได้ชีวิตนิรันดร์ก็ยังคงเหมือนเดิมเป็นเหมือนกับครั้งที่เป็นอยู่ในสรวงสวรรค์ก่อนที่บรรพบุรุษคู่แรกล้มลงในบาปนั่นคือการเชื่อฟังบทบัญญัติของพระเจ้าอย่างบริบูรณ์มีผลให้เกิดความชอบธรรมที่สมบูรณ์หากจะลดเงื่อนไขการรับชีวิตนิรันดร์ลงความผาสุกของทั่วทั้งจักรวาลก็จะตกอยู่ในอันตรายเป็นการเปิดทางให้บาปนำความทุกข์และความโศกเศร้าให้ยั่งยืนเป็นอมตะตลอดไป{SC62.1}

ก่อนอาดัมล้มลงในบาปอาดัมพัฒนาบุคลิคชอบธรรมด้วยการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าได้แต่อาดัมพลาดในเรื่องนี้และเนื่องจากบาปของอาดัมธรรมชาติของเราจึงตกต่ำลงและเราทำให้ตัวเราเองชอบธรรมไม่ได้เนื่องจากเราเป็นคนบาปหนาไม่บริสุทธิ์เราจึงเชื่อฟังบทบัญญัติศักดิ์สิทธิ์อย่างสมบูรณ์แบบไม่ได้เราไม่มีความชอบธรรมของเราเองที่จะนำมาชดใช้ค่าเสียหายตามที่พระบัญญัติของพระเจ้าเรียกร้องได้แต่พระคริสต์ทรงจัดหาหนทางให้เราหลุดพ้นพระองค์ทรงดำเนินชีวิตที่ปราศจากบาปพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเราและบัดนี้พระองค์ทรงเสนอตัวรับบาปของเราและประทานความชอบธรรมของพระองค์ให้แก่เราหากท่านจะถวายตัวให้พระองค์และยอมรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่านแล้วไม่ว่าท่านจะมีบาปหนาเพียงไรและโดยหนทางของพระองค์ท่านจะได้เป็นคนชอบธรรมพระลักษณะของพระคริสต์จะเข้ามาในอุปนิสัยของท่านและต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าท่านจะได้รับการยอมรับว่าท่านไม่เคยทำบาปมาก่อนเลย{SC62.2}

นอกเหนือจากนี้พระคริสต์ทรงเปลี่ยนแปลงจิตใจของท่านได้และโดยความเชื่อพระองค์ร่วมสถิตอยู่ในใจของท่านและท่านจะต้องรักษาความสัมพันธ์นี้ไว้โดยความเชื่อและมอบถวายความตั้งใจของท่านให้พระองค์เรื่อยไปและตราบเท่าที่ท่านยังคงทำเช่นนี้พระองค์จะทรงกระทำกิจอยู่ภายในตัวท่านเพื่อให้ความต้องการและความปรารถนาของท่านเป็นไปตามชอบพระทัยของพระองค์แล้วท่านจะพูดได้ว่า"ชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้าและได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า"กาลาเทีย2:20ดังที่พระเยซูตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า"ผู้ที่พูดไม่ใช่ตัวท่านเองแต่เป็นพระวิญญาณแห่งพระบิดาของพวกท่านผู้ตรัสผ่านท่าน"มัทธิว10:20เมื่อท่านมีพระคริสต์กระทำการในตัวท่านท่านก็จะมีจิตวิญญาณที่เหมือนของพระองค์และกระทำงานที่ดีแบบเดียวกันนั่นคืองานของความชอบธรรมและการเชื่อฟัง{SC62.3}

ดังนั้นเราจึงไม่มีสิ่งใดในตัวเราที่จะอวดเราไม่มีข้ออ้างใดที่จะยกชูตัวของเราเองให้สูงขึ้นพื้นฐานของความหวังเดียวของเราอยู่ในความชอบธรรมของพระคริสต์ที่ประทานให้แก่เราและพระวิญญาณของพระองค์ที่กระทำการอยู่ในตัวของเราและสำเร็จในเรา{SC63.1}

เมื่อเราพูดถึงความเชื่อแล้วมีความแตกต่างที่เราต้องใส่ใจมีความเชื่อบางประการที่แตกต่างจากความเชื่อที่กล่าวมาแล้วโดยสิ้นเชิงการดำรงอยู่ของพระเจ้าและอำนาจของพระองค์ความจริงที่อยู่ในพระวจนะของพระเจ้าเรื่องเหล่านี้เป็นข้อเท็จจริงที่แม้ซาตานและบริวารของมันก็ไม่อาจปฏิเสธพระคัม

ภีร์กล่าวว่า“พวกผีก็เชื่อและกลัวจนตัวสั่น”แต่นี่ไม่ใช่ความเชื่อยากอบ2:19เราจะต้องไม่เพียงเชื่อในพระวจนะของพระเจ้าเท่านั้นแต่เราจะต้องนำความต้องการมามอบถวายให้พระองค์เราจะต้องมอบถวายจิตใจให้พระองค์ให้ความรู้สึกติดสนิทอยู่กับพระองค์การทำเช่นนี้ต้องมีความเชื่อความเชื่อที่กระทำการโดยความรักและการชำระจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์ความเชื่อเช่นนี้จะสร้างหัวใจขึ้นมาใหม่ในพระฉายาของพระเจ้าและหัวใจที่ยังไม่ได้บังเกิดใหม่จะอยู่ภายใต้พระบัญญัติของพระเจ้าไม่ได้และจะเป็นเช่นนั้นไม่ได้แต่บัดนี้ปีติยินดีในพระบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าจะร้องขึ้นพร้อมกับผู้ประพันธ์สดุดีว่า“โอข้าพระองค์รักธรรมบัญญัติของพระองค์จริงๆเป็นคำภาวนาของข้าพระองค์เสมอ”สดุดี119:97และความชอบธรรมของพระบัญญัติสำเร็จในเรา“ผู้ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนังแต่ตามฝ่ายพระวิญญาณ”โรม8:1(TKJV){SC63.2}

ยังมีผู้ที่เคยรู้จักความรักแห่งการอภัยของพระคริสต์และพวกเขามีความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะเป็นบุตรของพระเจ้าแต่ถึงกระนั้นพวกเขารู้ดีว่าอุปนิสัยของเขายังไม่สมบูรณ์แบบชีวิตของเขายังด่างพร้อยและเขาก็สงสัยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เปลี่ยนแปลงจิตใจของเขาใหม่แล้วหรือยังข้าพเจ้าขอบอกกับคนเหล่านี้ว่าอย่าหันกลับด้วยความท้อใจถึงแม้บ่อยครั้งเราจะต้องก้มลงและร้องไห้แทบพระบาทของพระองค์เพราะความบกพร่องและความผิดของเราแต่เราจะต้องไม่ท้อถอยถึงแม้ว่าเราจะพ่ายแพ้ต่อศัตรูแต่พระเจ้าก็ไม่ได้ขับไล่ทอดทิ้งและปฏิเสธเราไม่ใช่เช่นนั้นพระคริสต์ประทับอยู่เบื้องขวาของพระเจ้าพระองค์ทรงทูลขอเพื่อเรายอห์นผู้เป็นที่รักยิ่งของพระคริสต์ได้กล่าวว่า“ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้ถึงท่านทั้งหลายเพื่อท่านจะได้ไม่ทำบาปและถ้าใครทำบาปเราก็มีผู้ช่วยทูลขอพระบิดาเพื่อเราคือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเที่ยงธรรมนั้น”1ยอห์น2:1และขอให้ท่านอย่าลืมพระดำรัสของพระคริสต์ที่ว่า“พระบิดาเองก็ทรงรักพวกท่าน”ยอห์น16:27พระองค์ทรงประสงค์ที่จะนำท่านกลับมายังพระองค์เพื่อให้ความบริสุทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์สะท้อนออกมาจากตัวท่านและหากท่านจะยอมมอบถวายตัวท่านเองให้พระองค์พระองค์ผู้ได้ทรงเริ่มต้นการดีในตัวท่านจะทรงกระทำการต่อไปจนถึงวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าขอให้อธิษฐานด้วยใจร้อนรนมากยิ่งขึ้นเชื่อมั่นอย่างเต็มที่เมื่อเรามาถึงจุดที่เราไม่วางใจในอำนาจของตนเองขอให้เราวางใจในอำนาจของพระผู้ไถ่และสรรเสริญพระองค์ผู้ทรงเป็นความไพบูลย์ในชีวิตของเรา{SC64.1}

เมื่อท่านเข้าใกล้พระเยซูมากยิ่งขึ้นเพียงไรท่านก็จะยิ่งมองเห็นความบกพร่องในตัวของท่านเองมากขึ้นเท่านั้นเพราะสายตาของท่านจะมองเห็นได้ดียิ่งขึ้นและเมื่อท่านเทียบกับธรรมชาติที่สมบูรณ์แบบของพระองค์ท่านก็จะเห็นความไม่สมบูรณ์ในตัวของท่านได้โจ่งแจ้งและมีความชัดเจนมากขึ้นนี่คือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าอำนาจการหลอกลวงของซาตานได้เสื่อมถอยไปแล้วและอิทธิพลที่ให้ชีวิตของพระวิญญาณของพระเจ้าได้ปลุกท่านให้ตื่นขึ้น{SC64.2}

ความรักที่มีต่อพระเยซูจะฝังลึกเข้าไปในจิตใจที่ไม่สำนึกในบาปของตนไม่ได้จิตวิญญาณที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยพระคุณของพระคริสต์จะชื่นชมกับพระลักษณะของพระเจ้าแต่หากเรามองไม่เห็นความบกพร่องทางคุณธรรมของเราแล้วนั่นก็คือหลักฐานที่เด่นชัดว่าเรายังมองไม่เห็นความงามและคุณความดีของพระคริสต์{SC65.1}

เมื่อเราประเมินค่าในตัวของเราเองให้ยิ่งน้อยลงเพียงไรเราก็จะประเมินค่าความบริสุทธิ์ของพระเจ้าและความดีงามของพระผู้ช่วยให้รอดมากยิ่งขึ้นเท่านั้นภาพของความผิดบาปของเราจะผลักดันเราให้ไปหาพระองค์ผู้ทรงให้อภัยได้และเมื่อจิตวิญญาณตระหนักถึงความไม่สามารถช่วยตัวเองได้และยื่นมือไปหาพระคริสต์พระองค์จะทรงเปิดเผยพระองค์เองด้วยอำนาจยิ่งใหญ่เมื่อความรู้สึกถึงความขาดแคลนของเราผลักเราให้เข้าไปหาพระองค์และพระวจนะของพระเจ้ามากยิ่งขึ้นเพียงไรเราก็จะมองเห็นพระลักษณะของพระเจ้าได้สูงส่งมากขึ้นและเราก็จะสะท้อนพระฉายาของพระเจ้าได้บริบูรณ์มากยิ่งขึ้นเท่านั้น{SC65.2}

8.เติบใหญ่ขึ้นในพระเยซู

พระคัมภีร์เรียกการเปลี่ยนแปลงจิตใจที่ทำให้เราได้เป็นบุตรของพระเจ้าว่าการบังเกิดใหม่พระคัมภีร์ยังเปรียบเทียบการบังเกิดใหม่นี้กับการแตกหน่อของเมล็ดดีที่ชาวนาหว่านลงไปในทำนองเดียวกันผู้ที่กลับใจใหม่ในพระคริสต์เปรียบเหมือน“ทารกแรกเกิด”“เพื่อจะเจริญขึ้น” เป็นชายและหญิงในพระเยซูคริสต์1เปโตร2:2;เอเฟซัส4:15ดั่งเมล็ดดีที่หว่านลงในทุ่งนาเจริญงอกงามขึ้นและเกิดผลอิสยาห์กล่าวว่า“คนจะเรียกพวกเขาว่าต้นโอ๊กแห่งความชอบธรรมที่พระยาห์เวห์ทรงปลูกไว้เพื่อสำแดงพระสิริของพระองค์” อิสยาห์61:3ดังนั้นจึงได้นำเรื่องราวชีวิตในธรรมชาติมาใช้เป็นตัวอย่างเพื่อช่วยอธิบายให้เราเข้าใจความจริงที่ลึกลับของชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ{SC67.1}

ปัญญาและความสามารถทั้งหมดของมนุษย์ไม่อาจทำให้เกิดชีวิตเล็กที่สุดในธรรมชาติได้ทั้งพืชหรือสัตว์จะมีชีวิตอยู่ได้ด้วยชีวิตที่พระเจ้าประทานให้เท่านั้นเช่นเดียวกันชีวิตฝ่ายวิญญาณจะบังเกิดขึ้นในหัวใจมนุษย์ได้ก็ด้วยชีวิตที่มาจากพระเจ้าถ้ามนุษย์ไม่ได้“เกิดใหม่”เขาจะมีส่วนในชีวิตซึ่งพระคริสต์เสด็จมาประทานให้ไม่ได้ยอห์น3:3{SC67.2}

การเติบใหญ่ขึ้นจะมีลักษณะเหมือนเช่นกับการมีชีวิตพระเจ้าทรงเป็นผู้กระทำให้ดอกตูมนั้นบานและจากดอกทำให้เกิดเป็นผลด้วยอำนาจของพระองค์ที่จะทำให้เมล็ดเกิดขึ้น“เป็นลำต้นก่อนภายหลังก็ออกรวงแล้วก็มีเมล็ดข้าวเต็มรวง” มาระโก4:28และผู้เผยพระวจนะโฮเชยากล่าวถึงชนชาติอิสราเอลว่า“เขาจะเบิกบานอย่างดอกลิลลี่” “เขาจะเจริญขึ้นเหมือนข้าวจะออกดอกเหมือนเถาองุ่น” โฮเชยา14:5,7และพระเยซูทรงบัญชาให้เรา“พิจารณาดูดอกไม้ว่ามันเติบโตขึ้นอย่างไร” ลูกา12:27ต้นพืชและดอกไม้ไม่อาจงอกงามขึ้นด้วยการใส่ใจหรือความร้อนใจหรือความพยายามของมันเองแต่จะเจริญเติบใหญ่ขึ้นได้ด้วยสิ่งที่พระเจ้าประทานให้เพื่อเลี้ยงดูชีวิตของมันเด็กไม่อาจขยายรูปร่างของตนให้ใหญ่ขึ้นได้ด้วยความห่วงใยหรือด้วยพละกำลังของตนเองชีวิตฝ่ายวิญญาณของท่านไม่อาจเติบใหญ่ขึ้นได้จากความทุกข์ร้อนใจความกังวลหรือความพยายามของตัวท่านเองต้นพืชเด็กเติบใหญ่ขึ้นด้วยการรับสิ่งต่างๆรอบตัวที่รับใช้ชีวิตของเขาทั้งหลายซึ่งได้แก่อากาศแสงแดดและอาหารธรรมชาติให้ของขวัญเหล่านี้แก่ทั้งพืชและสัตว์ในทำนองเดียวกันพระเจ้าประทานสิ่งเหล่านี้ให้แก่ทุกคนที่วางใจในพระองค์พระองค์ทรงเป็น“ความสว่างของเจ้าเป็นนิตย์”“เป็นดวงตะวันและเป็นโล่” อิสยาห์60:19;สดุดี84:11พระองค์ทรง“เป็นเหมือนน้ำค้างแก่อิสราเอล” “เป็นเหมือนฝนที่ตกบนหญ้าซึ่งตัดแล้ว”

โฮเชยา14:5;สดุดี72:6พระองค์ทรงเป็นบ่อน้ำพุแห่งชีวิตเป็น“อาหารของพระเจ้า.....ที่ลงมาจากสวรรค์และประทานชีวิตให้กับโลก”ยอห์น6:33{SC67.3}

เมื่อพระเจ้าประทานพระบุตรของพระองค์มาเป็นของขวัญที่ไม่อาจจะประเมินค่าได้พระองค์ได้ทรงโอบล้อมโลกทั้งใบนี้ไว้ด้วยบรรยากาศแห่งพระคุณเหมือนกับอากาศที่กระจายอยู่รอบโลกทุกคนที่เลือกหายใจด้วยบรรยากาศที่ให้ชีวิตนี้จะมีชีวิตและเติบใหญ่ขึ้นเป็นชายและหญิงในพระคริสต์{SC68.1}

เช่นเดียวกับที่ดอกไม้หันเข้าหาดวงอาทิตย์เพื่อแสงสว่างจะช่วยให้ดอกไม้นั้นงดงามและสมดุลอย่างบริบูรณ์เราจึงควรหันไปยังดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมเพื่อแสงสว่างจากสวรรค์จะส่องลงมายังเราเพื่ออุปนิสัยของเราจะได้พัฒนาขึ้นจนเป็นเหมือนพระฉายาของพระคริสต์{SC68.2}

พระเยซูทรงสอนเรื่องเดียวกันนี้เมื่อพระองค์ตรัสว่า“จงติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับพวกท่านแขนงจะออกผลเองไม่ได้นอกจากจะติดสนิทอยู่กับเถาพวกท่านก็เช่นเดียวกันจะเกิดผลไม่ได้....เพราะว่าถ้าแยกจากเราแล้วพวกท่านจะทำสิ่งใดไม่ได้เลย”

ยอห์น15:4,5ท่านจะต้องพึ่งพระคริสต์เพื่อชีวิตของท่านจะบริสุทธิ์เหมือนเช่นกิ่งที่ต้องพึ่งลำต้นเพื่อจะงอกและเกิดผลหากท่านแยกตัวเองออกจากพระองค์ท่านจะไม่มีชีวิตท่านไม่มีอำนาจต่อต้านการทดลองหรืออำนาจที่จะเจริญขึ้นในพระคุณและความบริสุทธิ์จงเข้าสนิทกับพระองค์แล้วท่านจะรุ่งเรืองจงหล่อเลี้ยงชีวิตของท่านจากพระองค์เพื่อท่านจะไม่เหี่ยวเฉาหรือไร้ผลท่านจะเป็นเหมือนต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมธารน้ำ{SC68.3}

มีคนมากมายคิดว่าเขาต้องทำบางอย่างด้วยตัวเองพวกเขาวางใจพระคริสต์ที่ให้อภัยบาปแต่บัดนี้เขาใช้ความสามารถของตนเองเพื่อดำรงชีวิตให้ถูกต้องแต่ความพยายามเหล่านี้จะล้มเหลวพระเยซูตรัสว่า“แยกจากเราแล้วพวกท่านจะทำสิ่งใดไม่ได้เลย”

การเติบใหญ่ขึ้นในพระคุณความสุขของเราการทำงานที่เกิดประโยชน์สิ่งเหล่านี้จะขึ้นกับการเข้าร่วมเป็นหนึ่งกับพระคริสต์โดยการสื่อสัมพันธ์กับพระองค์ทุกวันทุกชั่วโมงซึ่งเป็นการติดสนิทกับพระองค์เพื่อที่เราจะเติบใหญ่ในพระคุณได้พระองค์ไม่ได้เป็นเพียงผู้บุกเบิกความเชื่อของเราเท่านั้นแต่ยังทรงเป็นผู้ทำให้ความเชื่อของเราสมบูรณ์พระคริสต์ทรงเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลายและทรงเป็นอยู่ตลอดกาลพระองค์จะทรงอยู่ร่วมกับเราไม่ใช่ที่จุดเริ่มต้นและที่จุดสุดปลายเท่านั้นแต่ตลอดทุกย่างก้าวกษัตริย์ดาวิดตรัสว่า“ข้าพเจ้าตั้งพระยาห์เวห์ไว้ตรงหน้าเสมอเพราะพระองค์ประทับที่ขวามือข้าพเจ้าจึงไม่หวั่นไหว”สดุดี16:8{SC69.1}

ท่านถามใช่หรือไม่ว่า“ข้าพเจ้าจะติดสนิทกับพระคริสต์ได้อย่างไร”

ก็ด้วยวิธีเดียวกันกับที่ท่านได้ยอมรับพระองค์ตั้งแต่ต้น“เพราะฉะนั้นในเมื่อพวกท่านรับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าไว้แล้วก็จงดำเนินชีวิตในพระองค์ด้วย”

“คนชอบธรรม.....จะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ”

โคโลสี2:6;ฮีบรู10:38ท่านมอบถวายตัวท่านเองให้พระเจ้าแล้วเพื่อให้เป็นของพระองค์ทั้งหมดเพื่อรับใช้และเชื่อฟังพระองค์และท่านรับพระคริสต์มาเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่านท่านไถ่บาปของท่านเองด้วยตัวของท่านเองไม่ได้หรือเปลี่ยนแปลงจิตใจของท่านเองไม่ได้แต่ท่านเชื่อว่าโดยการมอบถวายตัวท่านเองให้พระเจ้าแล้วพระองค์ทรงกระทำการทั้งหมดนี้ให้ท่านโดยเห็นแก่พระคริสต์โดยความเชื่อท่านเป็นของพระคริสต์แล้วและโดยความเชื่อท่านจะเติบใหญ่ขึ้นในพระองค์ทั้งจากการมอบให้และการรับท่านจะต้องมอบทุกสิ่งรวมทั้งจิตใจความตั้งใจและการรับใช้ของท่านมอบถวายตัวท่านเองให้พระองค์โดยเชื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหมดของพระองค์และท่านจะต้องยอมรับทั้งหมดคือพระคริสต์ผู้ทรงเต็มล้นด้วยพระพรทั้งหมดให้เข้ามาสถิตในดวงใจของท่านเพื่อเป็นกำลังของท่านเป็นความชอบธรรมของท่านเป็นพระผู้ช่วยนิรันดร์ของท่านและพระองค์จะประทานอำนาจให้แก่ท่านที่จะเชื่อปฏิบัติตามได้{SC69.2}

จงถวายตัวของท่านให้พระเจ้าทุกเช้าให้เป็นภารกิจแรกที่ท่านทำให้อธิษฐานว่า“โอข้าแต่พระเจ้าขอทรงโปรดรับข้าพระองค์ให้เป็นของพระองค์ทั้งหมดข้าพระองค์ขอวางแผนการทั้งหมดของข้าพระองค์ไว้ที่เบื้องพระบาทของพระองค์โปรดใช้ข้าพระองค์ในพระราชกิจของพระองค์ในวันนี้ขอทรงโปรดสถิตอยู่กับข้าพระองค์และโปรดให้งานทั้งหมดของข้าพระองค์อยู่ในพระองค์”

นี่คือสิ่งที่เราต้องทำทุกวันท่านจะต้องมอบถวายตัวให้พระเจ้าทุกเช้ามอบถวายแผนการทั้งหมดของท่านให้พระองค์เพื่อจะทำให้สำเร็จหรือล้มเลิกไปตามการทรงนำของพระองค์ด้วยประการฉะนี้ท่านจะมอบถวายชีวิตของท่านให้อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าทุกวันและชีวิตของท่านจะถูกปั้นแต่งให้เหมือนชีวิตของพระคริสต์ได้มากยิ่งขึ้น{SC70.1}

ชีวิตในพระคริสต์เป็นชีวิตที่สุขสบายเป็นชีวิตที่อาจจะไม่ตื่นเต้นแต่จะมีความวางใจที่เชื่อถือและสงบสุขความหวังของท่านไม่ได้อยู่ในตัวของท่านเองแต่อยู่ในพระคริสต์ความอ่อนแอของท่านประสานเข้ากับพละกำลังของพระองค์ความโง่เขลาของท่านประสานเข้ากับพระปัญญาของพระองค์ความเปราะบางของท่านประสานเข้ากับพลังยั่งยืนของพระองค์ดังนั้นท่านจึงไม่ควรมองตัวเองอย่าให้สมองของท่านคิดถึงแต่ตัวเองแต่ให้มองไปยังพระคริสต์จงให้ความนึกคิดของท่านพักพิงอยู่ในความรักของพระองค์ในความงดงามความดีรอบคอบที่มีอยู่ในพระลักษณะของพระองค์จงให้จิตวิญญาณใคร่ครวญอยู่เสมอถึงเรื่องการละทิ้งตนของพระคริสต์การถ่อมตนของพระองค์ความบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ในบุคลิกของพระองค์ความรักที่ไม่มีรักใดเปรียบได้ของพระองค์ท่านจะได้รับการเปลี่ยนแปลงจนเป็นเหมือนพระคริสต์ได้ด้วยการรักพระองค์ทำตามแบบอย่างของพระองค์และพึ่งพิงในพระองค์อย่างเต็มที่{SC70.2}

พระเยซูตรัสว่า“จงติดสนิทอยู่กับเรา”

ข้อความนี้ให้แนวคิดของการพักผ่อนความมั่นคงและความมั่นใจพระองค์ยังทรงเชิญชวนต่อไปว่า“จงมาหาเราและเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก”

มัทธิว11:28ผู้ประพันธ์สดุดีให้แนวคิดในทำนองเดียวกันว่า“จงสงบอยู่ต่อพระยาห์เวห์และเพียรรอคอยพระองค์”และอิสยาห์ให้ความมั่นใจไว้ว่า“การเงียบสงบและการไว้วางใจจะเป็นกำลังของเจ้า”
สดุดี37:7;อิสยาห์30:15การพักผ่อนนี้ไม่ใช่เป็นการไม่ทำอะไรเพราะในคำเชื้อเชิญของพระผู้ช่วยให้รอดการพักผ่อนที่พระองค์ทรงสัญญาจะประทานให้นั้นมีคำร้องเรียกให้ทำงานรับใช้ด้วย“จงเอาแอกของเราแบกไว้.....พวกท่านจะได้หยุดพัก”
มัทธิว11:29จิตใจที่พักพิงอยู่ในพระคริสต์อย่างเต็มที่จะทำงานรับใช้พระองค์ด้วยความจริงใจและจริงจังมากที่สุด{SC71.1}

เมื่อความคิดของเราหมกมุ่นอยู่กับตนเองความนึกคิดของเราก็จะหันออกไปจากพระคริสต์ผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของพละกำลังและชีวิตด้วยเหตุนี้ซาตานจึงคอยพยายามอยู่เสมอที่จะหันเหความสนใจของเราออกไปจากพระผู้ช่วยให้รอดซึ่งเป็นการกีดกันจิตวิญญาณจากการเข้าร่วมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระคริสต์และจากการสื่อสัมพันธ์กับพระองค์ความสุขสำราญทางฝ่ายโลกความกังวนความยุ่งเหยิงและความโศกเศร้าในชีวิตความผิดของผู้อื่นหรือความผิดพลาดและความไม่สมบูรณ์ของตัวท่านเองซาตานจะใช้เรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทั้งหมดนี้เพื่อหันเหความคิดของเราจงอย่าให้มันใช้เล่ห์กลของมันนำท่านให้หลงมีคนมากมายที่มีความนึกคิดที่รอบคอบและมีความปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตอยู่ในพระเจ้าเขามักจะถูกมารชักนำให้หมกมุ่นอยู่กับความผิดพลาดและความอ่อนแอของตัวเขาเองอยู่เสมอและซาตานหวังที่จะได้ชัยชนะด้วยการทำให้เขาแยกตัวเองออกไปจากพระคริสต์เราจะต้องไม่เอาตัวเราเองเป็นศูนย์กลางและหมกมุ่นอยู่กับความกังวลและความกลัวว่าเราจะได้รับความรอดหรือไม่เรื่องทั้งหมดนี้จะหันเหเราออกไปจากแหล่งกำลังของเราจงมอบการดูแลจิตวิญญาณของท่านให้พระเจ้าและวางใจในพระองค์จงพูดและคิดถึงพระเยซูจงให้ตัวของท่านจมหายไปในพระองค์ขจัดความสงสัยออกไปให้หมดขับไล่ความกลัวให้ออกไปและกล่าวร่วมกับอัครทูตเปาโลว่า“ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไปแต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้าชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้าและได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า”
กาลาเทีย2:20จงเข้าพักพิงอยู่ในพระเจ้าพระองค์ทรงคอยเฝ้ารักษาสิ่งที่ท่านมอบถวายให้พระองค์หากท่านจะยอมมอบถวายตัวของท่านเองให้อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์แล้วพระองค์จะทรงนำพาท่านให้เป็นยิ่งกว่าผู้มีชัยชนะโดยทางพระองค์ผู้ทรงรักท่าน{SC71.2}

เมื่อพระคริสต์ทรงรับธรรมชาติของมนุษย์มาไว้ในพระองค์พระองค์ทรงผูกมัดมนุษยชาติไว้ด้วยความรักที่ไม่มีอำนาจใดจะทำให้ขาดสะบั้นไปยกเว้นแต่เป็นทางเลือกของเขาเองซาตานจะคอยยื่นข้อเสนอจูงใจเพื่อชักชวนให้เราตัดความสัมพันธ์นี้อยู่สม่ำเสมอเพื่อให้เราเลือกที่จะแยกตัวเราเองออกไปจากพระคริสต์นี่คือสิ่งที่เราต้องคอยเฝ้าระวังคอยบากบั่นคอยอธิษฐานเพื่อไม่ให้สิ่งใดมาชักนำให้เราเลือกนายอื่นเพราะเรามีเสรีภาพที่จะทำเช่นนี้ได้เสมอแต่ขอให้สายตาของเราจ้องมองไปยังพระคริสต์และพระองค์จะทรงคุ้มครองรักษาเราเมื่อเรามองไปยังพระเยซูคริสต์เราจะปลอดภัยไม่มีสิ่งใดจะถอนเราใ

ห้ออกไปจากพระหัตถ์ของพระองค์ได้เมื่อเราเฝ้ามองพระองค์อยู่เสมอเราจะ"เปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระฉายาขององค์โดยมีศักดิ์ศรีเป็นลำดับขึ้นไปเหมือนอย่างศักดิ์ศรีที่มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นพระวิญญาณ"2โครินธ์3:18{SC72.1}

นี่เป็นวิธีที่อัครสาวกในยุคแรกได้รับพระฉายาของพระผู้ช่วยให้รอดอันเป็นที่รักยิ่งของเขาทั้งหลายเมื่อสาวกเหล่านั้นได้ยินพระดำรัสของพระเยซูพวกเขาตระหนักดีว่าพวกเขาต้องการพระองค์พวกเขาตามหาและได้พบพวกเขาจึงได้ติดตามพระองค์ไปพวกเขาอยู่ร่วมกับพระองค์ในบ้านที่โต๊ะอาหารในห้องชั้นในในทุ่งนาพวกเขาอยู่กับพระองค์ในฐานะนักเรียนอยู่กับอาจารย์พวกเขารับบทเรียนแห่งความจริงศักดิ์สิทธิ์จากพระโอษฐ์ของพระองค์ทุกวันพวกเขามองดูพระองค์เช่นเดียวกับบ่าวที่มองดูนายเพื่อการเรียนรู้หน้าที่สาวกเหล่านั้น"เป็นมนุษย์ที่มีสภาพเหมือนอย่างเรา"
ยากอบ5:17พวกเขามีสงครามที่จะต้องต่อสู้กับบาปเหมือนกับเราพวกเขาต้องการพระคุณเดียวกันเพื่อจะดำรงชีวิตที่บริสุทธิ์{SC72.2}

แม้กระทั่งยอห์นสาวกที่พระองค์ทรงรักซึ่งเป็นผู้ที่สะท้อนพระลักษณะของพระผู้ช่วยให้รอดได้มากที่สุดก็ไม่ได้มีอุปนิสัยที่น่ารักนี้ติดตัวมาโดยธรรมชาติท่านไม่เพียงแต่เป็นคนที่ถือรักษาสิทธิของตนเองและทะเยอทะยานมุ่งหาเกียรติยศเท่านั้นท่านยังเป็นคนหุนหันพลันแล่นและไม่พอใจเมื่อถูกคุกคามแต่เมื่อท่านได้มองเห็นพระลักษณะของพระองค์ท่านก็มองเห็นความบกพร่องในตัวเองและได้ถ่อมใจลงท่านได้มองเห็นพละกำลังและความอดทนนานอำนาจและความอ่อนโยนความยิ่งใหญ่และความถ่อมตนที่มีอยู่ในชีวิตประจำวันของพระบุตรของพระเจ้าสิ่งเหล่านี้ได้เติมจิตวิญญาณของท่านให้เต็มล้นด้วยความเลื่อมใสและความรักวันแล้ววันเล่าจิตใจของท่านถูกชักนำเข้าไปหาพระคริสต์จนกระทั่งความรักที่ท่านมีเพื่อถวายพระอาจารย์ของท่านทำให้ท่านมองไม่เห็นตนเองอารมณ์ขุ่นเคืองและทะเยอทะยานยอมสยบต่ออำนาจแห่งการหล่อหลอมของพระคริสต์อิทธิพลของการบังเกิดใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เปลี่ยนแปลงจิตใจของท่านใหม่อำนาจของความรักที่ท่านมีในพระคริสต์กระทำให้อุปนิสัยเปลี่ยนแปลงไปนี่คือสิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนเมื่อเราเข้าร่วมเป็นหนึ่งกับพระเยซูเมื่อพระคริสต์สถิตอยู่ในดวงใจธรรมชาติทั้งหมดก็จะเปลี่ยนแปลงพระวิญญาณของพระคริสต์ความรักของพระองค์ทำให้จิตใจอ่อนโยนวิญญาณจิตสงบและยกระดับความคิดและความปรารถนาไปยังพระเจ้าและสวรรค์{SC73.1}

เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับสวรรค์ผู้ติดตามของพระองค์ยังคงรู้สึกว่าพระองค์ยังสถิตร่วมอยู่ด้วยเป็นความรู้สึกของการสถิตอยู่ด้วยแบบส่วนตัวซึ่งเต็มไปด้วยความรักและมีชีวิตชีวาพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดทรงดำเนินสนทนาและอธิษฐานร่วมกับพวกเขาพระองค์ตรัสความหวังและปลอบประโลมจิตใจของพวกเขาในขณะที่ข่าวสารแห่งสันติสุขยังอยู่ที่ริมพระโอษฐ์นั้นพระองค์ได้ถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์พระสุรเสียงของพระองค์ดังกลับมาจากหมู่เมฆอันประกอบด้วยเหล่าทูตสวรรค์ที่กำลังรับพระองค์ขึ้นไปนั้นว่า"นี่แน่ะเราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไปจนกว่าจะสิ้นยุค"
มัทธิว28:20พระองค์เสด็จขึ้นไปยังสวรรค์ด้วยพระวรกายของมนุษย์พวกเขาทราบดีว่าพระองค์ที่ประ

ทับอยู่เบื้องพระที่นั่งของพระเจ้ายังทรงเป็นพระสหายและพระผู้ช่วยให้รอดของเขาพระเมตตาของพระองค์ไม่แปรเปลี่ยนพระองค์ยังทรงมีส่วนร่วมกับมนุษยชาติที่ตกอยู่ในความทุกข์ยากพระองค์ทรงนำเสนออำนาจที่มีอยู่ในพระโลหิตประเสริฐต่อเบื้องพระพักตร์พระบิดาทรงแสดงให้พวกเขาดูบาดแผลที่พระหัตถ์และพระบาทของพระองค์เพื่อเป็นเครื่องระลึกถึงราคาที่พระองค์ได้ทรงจ่ายเพื่อผู้ที่พระองค์ทรงไถ่พวกเขาทราบดีว่าพระองค์เสด็จไปสวรรค์เพื่อเตรียมสถานที่ให้พวกเขาและพระองค์จะเสด็จกลับมาอีกและรับพวกเขาให้ไปอยู่กับพระองค์{SC73.2}

เมื่อพวกเขาร่วมประชุมกันภายหลังจากที่พระองค์เสด็จกลับสวรรค์พวกเขาร้อนรนเพื่อทูลขอต่อพระบิดาในนามของพระเยซูพวกเขาก้มลงอธิษฐานด้วยความเกรงขามและจริงจังพวกเขาทบทวนคำสัญญาครั้งแล้วครั้งเล่าว่า“ถ้าท่านขอสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเราพระองค์จะประทานสิ่งนั้นแก่ท่านจนบัดนี้พวกท่านยังไม่ได้ขอสิ่งใดในนามของเราจงขอเถิดแล้วจะได้เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม”

ยอห์น16:23,24พวกเขายื่นมือแห่งความเชื่อให้สูงขึ้นและสูงยิ่งขึ้นไปด้วยข้อสรุปที่ยิ่งใหญ่ว่า“พระเยซูคริสต์.....ผู้สิ้นพระชนม์แล้วและยิ่งกว่านั้นอีกพระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตายพระองค์สถิตณเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าและอธิษฐานขอเพื่อเราด้วย”

โรม8:34และในเทศกาลเพ็นเทคอสต์องค์พระผู้ช่วยก็ได้เสด็จมาอยู่ร่วมกับพวกเขาด้วยเป็นองค์พระผู้ช่วยที่พระคริสต์ทรงกล่าวถึงว่า“สถิตอยู่กับท่าน”

และพระองค์ตรัสต่อไปอีกว่า“การที่เราจากไปนั้นก็เพื่อประโยชน์ของท่านเพราะถ้าเราไม่ไปองค์พระผู้ช่วยก็จะไม่เสด็จมาหาพวกท่านแต่ถ้าเราไปแล้วเราก็จะใช้พระองค์มาหาท่าน”

ยอห์น14:17;16:7นับตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมาพระคริสต์ก็ได้สถิตอยู่ร่วมในจิตใจของเหล่าบุตรทั้งหลายของพระองค์โดยทางพระวิญญาณตลอดเวลาการเข้าร่วมเป็นหนึ่งระหว่างพวกเขากับพระองค์ก็ใกล้ชิดยิ่งกว่าในสมัยที่พระองค์ทรงอยู่ร่วมกับพวกเขาแสงสว่างและความรักและอำนาจที่พระคริสต์สถิตอยู่ร่วมกับพวกเขาได้ส่องผ่านพวกเขาออกมาเพื่อให้มนุษย์ที่มองเห็นพวกเขาจะ“อัศจรรย์ใจแล้วจำได้ว่าคนทั้งสองเคยอยู่กับพระเยซู”กิจการ4:13{SC74.1}

พระคริสต์ทรงเป็นทุกสิ่งของเหล่าสาวกทั้งหลายในทุกวันนี้พระองค์ทรงปรารถนาที่จะให้เป็นทุกสิ่งของบรรดาบุตรของพระองค์ด้วยเพราะในคำอธิษฐานสุดท้ายร่วมกับสาวกกลุ่มเล็กๆที่มาเข้าเฝ้าพระองค์นั้นพระองค์ตรัสว่า“ข้าพระองค์ไม่ได้อธิษฐานเพื่อคนเหล่านี้พวกเดียวแต่เพื่อทุกคนที่วางใจในข้าพระองค์เพราะถ้อยคำของพวกเขา”ยอห์น17:20{SC75.1}

พระเยซูทรงอธิษฐานเพื่อเราและพระองค์ทรงเชิญชวนให้เราเข้าร่วมเป็นหนึ่งกับพระองค์เหมือนเช่นที่พระองค์ทรงเป็นหนึ่งร่วมกับพระบิดาช่างเป็นการเข้าร่วมเป็นหนึ่งที่ดีอะไรเช่นนี้พระผู้ช่วยให้รอดทรงกล่าวถึงพระองค์เองว่า“พระบุตรจะทำสิ่งใดตามใจไม่ได้”

“พระบิดาผู้สถิตอยู่ในเราทรงทำพระราชกิจของพระองค์”
ยอห์น5:19;14:10เมื่อพระคริสต์ร่วมสถิตอยู่ในจิตใจของเราแล้วพระองค์จะทรงกระทำกิจอยู่ภายในเรา“ให้ท่านมีความประสงค์และมีความสามารถทำตามชอบพระหัยของพระองค์”
ฟีลิปปี2:13เราจะกระทำกิจเหมือนเช่นที่พระองค์ทรงทำเราจะแสดงออกด้วยวิญญาณจิตเดียวกันด้วยประการฉะนี้เราจะรักและเข้าสนิทกับพระองค์เราจะ“เจริญขึ้นในทุกด้านสู่พระองค์ผู้เป็นศีรษะคือพระคริสต์”เอเฟซัส4:15{SC75.2}

9.ชีวิตและการรับใช้

พระเจ้าทรงเป็นแหล่งกำเนิดของชีวิตและความสว่างและความสุขของจักรวาลเช่นเดียวกับแสงสว่างที่มาจากดวงอาทิตย์และเช่นเดียวกับสายธารน้ำที่พุ่งออกมาจากบ่อน้ำพุแห่งชีวิตพระพรของพระเจ้าจะไหลออกจากพระองค์ไปยังสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างเมื่อจิตใจของมนุษย์คนใดมีชีวิตของพระเจ้าร่วมสถิตอยู่ด้วยความรักและพระพรของพระองค์จะไหลผ่านคนนั้นไปยังผู้อื่นด้วย{SC77.1}

ความสุขของพระผู้ช่วยให้รอดของเราอยู่ที่การไถ่มนุษย์ที่ล้มลงในบาปให้รอดและยกเขาให้สูงขึ้นเพื่อทำการนี้ให้สำเร็จพระองค์ไม่ได้ทะนุถนอมชีวิตของพระองค์เองไว้แต่ทรงยอมทนต่อกางเขนโดยไม่ใส่ใจต่อความละอายทูตสวรรค์ก็มีส่วนที่ทำให้ผู้อื่นมีความสุขอยู่เสมอเช่นเดียวกันเรื่องนี้เป็นความชื่นชมยินดีของพวกเขาสำหรับผู้ที่มีจิตใจที่เห็นแก่ตัวนั้นพวกเขาจะถือว่าการปรนนิบัติผู้ยากไร้ที่มีสภาพและฐานะที่ด้อยกว่าในทุกๆด้านเป็นงานที่ตกต่ำแต่การปรนนิบัติเช่นนี้เป็นงานที่ทูตสวรรค์ผู้ไม่มีบาปกระทำอยู่วิญญาณแห่งการรับใช้อย่างไม่เห็นแก่ตัวของพระคริสต์จะแทรกซึมไปทั่วทั้งสวรรค์เป็นหัวใจของความสุขที่แท้จริงของที่นั่นผู้ติดตามพระคริสต์จะต้องมีวิญญาณเช่นนี้เป็นภารกิจที่พวกเขาจะต้องทำ{SC77.2}

เมื่อมีความรักของพระคริสต์ตั้งอยู่ในดวงใจของเราความรักนั้นจะเป็นเหมือนกลิ่นอันหอมหวานซึ่งเราจะเก็บซ่อนไว้ไม่ได้ทุกคนที่เข้ามาสัมผัสกับเราจะรู้สึกได้ถึงอิทธิพลอันศักดิ์สิทธิ์นี้พระวิญญาณของพระคริสต์ที่ร่วมสถิตอยู่ในจิตใจจะเป็นเหมือนบ่อน้ำพุกลางทะเลทรายซึ่งมีน้ำไหลรินออกมาสร้างความชุ่มชื่นและดับกระหายให้ผู้ที่กำลังใกล้จะพินาศที่ปรารถนาจะดื่มน้ำแห่งชีวิต{SC77.3}

ความรักที่เรามีให้กับพระคริสต์จะแสดงออกให้เห็นเป็นความปรารถนาที่จะทำงานรับใช้เหมือนพระองค์เพื่อเป็นพระพรและยกชูมนุษยชาติให้สูงขึ้นการรับใช้นี้จะทำให้เกิดความรักความอ่อนโยนและความเห็นใจต่อสรรพสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสร้างขึ้นมาซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของพระบิดาของเราในสวรรค์{SC77.4}

ชีวิตของพระผู้ช่วยให้รอดในโลกนี้ไม่ใช่ชีวิตที่สะดวกสบายและไม่ใช่ชีวิตที่อุทิศเวลาเพื่อพระองค์เองแต่พระองค์ทรงทำงานด้วยความหนักแน่นจริงใจและด้วยความเพียรที่ไม่เคยย่อท้อเพื่อนำความรอดมาให้แก่มนุษยชาติที่หลงหายจากรางหญ้าไปจนถึงกางเขนที่กลโกธาพระองค์ทรงดำเนินไปตามทางที่ไม่มีการตามใจตนเองและไม่เคยหาทางหลีกหนีจากภารกิจที่ยากลำบากจากการเดินทางอันแสนเจ็บปวดและไม่เคยหลีกหนีจากการใส่ใจและงานที่ทำให้หมดสิ้นเรี่ยวแรงพระองค์ตรัสว่า"บุตรมนุษย์....ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติแต่มาเพื่อปรนนิบัติคนอื่นและให้ชีวิตของท่านเป็นค่าไถ่คนจำนวนมาก" มัทธิว20:28นี่คือเป้าหมายเดียวที่ยิ่งใหญ่ในชีวิตของพระองค์ทุกสิ่งนอกเหนือจากนั้นเป็นเรื่องรองและไม่มีความสำคัญเท่าอาหารและเครื่องดื่มของพระองค์คือการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าและทำพระราชกิจของพระองค์ให้สำเร็จการทำเพื่อตัวเองและหาผลประโยชน์ให้กับตนเองไม่มีส่วนในพระราชกิจของพระองค์{SC78.1}

ดังนั้นผู้ที่มีส่วนในพระคุณของพระเจ้าจะมีความพร้อมที่จะเสียสละบางอย่างเพื่อคนอื่นที่พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อพวกเขาจะได้มีส่วนร่วมในของประทานจากสวรรค์พวกเขาจะทำทุกสิ่งเท่าที่จะทำได้เพื่อทำให้โลกที่เขาอาศัยอยู่นั้นดีขึ้นความตั้งใจเช่นนี้เป็นผลที่เกิดขึ้นในจิตวิญญาณที่ได้กลับใจอย่างแท้จริงในทันทีที่มีคนหนึ่งได้เข้ามาหาพระคริสต์ความปรารถนาที่จะบอกให้ผู้อื่นทราบถึงพระสหายล้ำค่าที่เขาพบในองค์พระเยซูก็จะเกิดขึ้นในจิตใจของเขาเขาจะเก็บความจริงที่ช่วยให้รอดและชำระให้พ้นจากบาปไว้ในใจของเขาอย่างเงียบไม่ได้หากเราสวมใส่ความชอบธรรมของพระคริสต์ไว้และเต็มล้นด้วยความสุขจากการมีพระวิญญาณของพระคริสต์ร่วมสถิตอยู่ด้วยเราจะเก็บสันติสุขไว้อยู่กับตัวไม่ได้หากเราเคยลิ้มรสและรู้ว่าพระเจ้าประเสริฐเราจะมีเรื่องเล่าให้ผู้อื่นฟังเช่นเดียวกับฟีลิปเมื่อพบพระผู้ช่วยให้รอดเราจะเชิญชวนผู้อื่นให้เข้ามายังเบื้องพระพักตร์พระองค์เราจะคอยบอกให้ทุกคนได้ทราบถึงความน่าประทับใจของพระคริสต์และสภาพที่แท้จริงของโลกที่กำลังจะมาถึงซึ่งตามองไม่เห็นจะมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะติดตามทางที่พระคริสต์ได้ดำเนินไปแล้วจะมีความต้องการให้คนรอบข้างของเราได้หันไป“ดูพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับบาปของโลกไป”ยอห์น1:29{SC78.2}

เมื่อเราทำให้ตัวของเราเป็นพระพรแก่ผู้อื่นพระพรนั้นก็จะย้อนกลับมาหาเรานี่เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะให้เรามีส่วนร่วมในแผนการแห่งการไถ่ให้รอดพระเจ้าทรงเปิดโอกาสให้มนุษย์มีส่วนในธรรมชาติของพระองค์และเพื่อให้มนุษย์กระจายพระพรไปให้เพื่อนมนุษย์ด้วยกันนี่เป็นเกียรติสูงสุดและเป็นความสุขยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระเจ้าจะประทานให้แก่มนุษย์ได้ผู้ที่เข้ามาร่วมทำงานแห่งรักนี้จะเข้ามาอยู่ใกล้ชิดพระผู้สร้างของเขาได้มากที่สุด{SC79.1}

พระเจ้าอาจมอบหมายให้ทูตสวรรค์เป็นผู้ประกาศข่าวสารแห่งพระกิตติคุณและเป็นผู้รับภาระการรับใช้ด้วยรักทั้งหมดพระองค์อาจใช้วิธีอื่นๆเพื่อทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จแต่ด้วยความรักที่ไม่มีขอบเขตจำกัดของพระองค์พระเจ้าทรงเลือกเราให้เป็นผู้ร่วมงานกับพระองค์กับพระคริสต์และกับทูตสวรรค์เพื่อเราจะมีส่วนร่วมในพระพรในความสุขและยกระดับจิตวิญญาณให้สูงขึ้นซึ่งเป็นผลที่ได้จากงานของการรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัว{SC79.2}

โดยการร่วมทุกข์กับพระคริสต์เราจะเข้าใจความทุกข์ยากของพระองค์การยอมสละตนเองเพื่อประโยชน์ของผู้อื่นจะทำให้วิญญาณแห่งการรู้จักแบ่งปันที่มีอยู่ในจิตใจของผู้ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้นทำให้เขามีความใกล้ชิดมากยิ่งขึ้นกับพระผู้ไถ่ของโลก“พระองค์ทรงมั่งคั่งก็ยังทรงยอมเป็นคนยากจนเพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลายเพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนมั่งคั่งเนื่องจากความยากจนของพระองค์” 2โครินธ์8:9และนี่คือวิธีที่พระเจ้าจะใช้เพื่อให้เราทำตามพระประสงค์ของพระองค์ในการสร้างเราขึ้นมาสำเร็จเพื่อจะได้มีชีวิตที่เป็นพระพรสำหรับเราเอง{SC79.3}

หากท่านจะออกไปทำงานรับใช้ตามที่พระคริสต์ทรงวางแผนให้สาวกของพระองค์ทำและนำจิตวิญญาณกลับมาหาพระองค์แล้วท่านก็จะรู้สึกถึงความต้องการที่จะมีประสบการณ์ที่ลึกซึ้งมากขึ้นและความต้องการที่จะมีความรอบรู้เรื่องของพระเจ้ามากขึ้นกว่าเดิมและท่านก็จะรู้สึกหิวและกระหายความชอบธรรมท่านจะอ้อนวอนกับพระเจ้าและความเชื่อของท่านจะเข้มแข็งขึ้นและจิตวิญญาณของท่านจะดื่

มน้ำที่ได้จากบ่อแห่งความรอดที่ลึกกว่าเดิมเมื่อท่านต้องเผชิญหน้ากับการต่อต้านและการทดลองท่านจะถูกผลักดันให้ไปศึกษาพระคัมภีร์และอธิษฐานท่านจะเจริญขึ้นในพระคุณและความรอบรู้ในพระคริสต์และจะได้รับประสบการณ์ที่มีค่า{SC80.1}

วิญญาณแห่งการรับใช้ผู้อื่นอย่างไม่เห็นแก่ตัวจะสร้างอุปนิสัยให้ลึกล้ำมั่นคงและน่ารักอย่างพระคริสต์และนำสันติสุขและความผาสุกมาให้แก่ผู้ที่มีอุปนิสัยเช่นนี้ความใฝ่ฝันนี้จะถูกปรับให้ยิ่งสูงขึ้นไปจะไม่มีช่องว่างสำหรับความเกียจคร้านหรือความเห็นแก่ตัวผู้ที่ดำรงชีวิตด้วยคุณความดีของคริสเตียนจะเจริญเติบใหญ่ขึ้นและจะเป็นคนเข้มแข็งที่จะทำงานรับใช้พระเจ้าได้พวกเขาจะมีสายตาทางฝ่ายวิญญาณที่ชัดเจนความเชื่อที่เติบใหญ่ขึ้นอย่างมั่นคงและการอธิษฐานของเขาจะมีอำนาจเพิ่มขึ้นพระวิญญาณของพระเจ้าที่เคลื่อนไหวในเขาจะชักนำวิญญาณจิตของเขาให้สนองตอบต่อการสัมผัสของพระเจ้าทำให้ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอันศักดิ์สิทธิ์เกิดขึ้นได้ผู้ที่อุทิศตนเองอย่างไม่เห็นแก่ตัวเช่นนี้เพื่อสร้างประโยชน์แก่ผู้อื่นกำลังจัดการกับการสร้างความรอดของเขาเองอย่างแน่นอน{SC80.2}

วิธีเดียวที่จะเจริญขึ้นในพระคุณคือการทำงานทุกอย่างที่พระคริสต์ทรงมอบหมายให้เราทำอย่างไม่คิดถึงประโยชน์ส่วนตนลงมือทำงานอย่างสุดความสามารถของเราเพื่อให้ความช่วยเหลือและเป็นพระพรให้แก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือซึ่งเราช่วยเขาได้กำลังฝ่ายกายจะได้มาด้วยการออกกำลังกายกิจกรรมแห่งการรับใช้เป็นส่วนสำคัญของชีวิตผู้ที่พยายามรักษาชีวิตคริสเตียนด้วยการคอยแต่จะรับพระพรที่ได้มาโดยพระคุณและไม่ทำอะไรเพื่อพระคริสต์เลยก็เปรียบเหมือนคนที่มีชีวิตที่คอยแต่จะกินโดยไม่ทำงานและผลจากการทำเช่นนี้ของชีวิตฝ่ายวิญญาณก็มีความคล้ายคลึงกับชีวิตในโลกธรรมชาตินั่นคือมักจะนำไปสู่ความเสื่อมโทรมและหมดสภาพผู้ที่ไม่ยอมใช้แขนขาในไม่ช้าก็จะสูญเสียความสามารถไปจนหมดดังนั้นคริสเตียนที่ไม่ยอมนำพละกำลังที่พระเจ้าประทานให้ออกมาใช้เขาไม่เพียงแต่จะไม่เติบใหญ่ขึ้นในพระคริสต์เท่านั้นแต่จะสูญเสียพละกำลังที่เขามีอยู่แล้วไปด้วย{SC80.3}

คริสตจักรของพระคริสต์เป็นตัวแทนที่พระเจ้าทรงตั้งไว้เพื่อความรอดของมนุษย์พันธกิจของเขาคือการประกาศพระกิตติคุณไปทั่วโลกเป็นหน้าที่ที่จัดวางไว้ให้กับคริสเตียนทุกคนทุกคนต้องทำหน้าที่ตามพระบัญชาของพระผู้ช่วยให้รอดตามแต่ขนาดความสามารถและโอกาสที่เขามีความรักของพระคริสต์ที่ทรงเปิดไว้ให้แก่เราทำให้เราเป็นหนี้คนทั้งหลายที่ยังไม่รู้จักพระองค์พระเจ้าประทานแสงสว่างให้แก่เราไม่ใช่มีไว้สำหรับตัวเราเองเท่านั้นแต่เพื่อให้เราส่องแสงสว่างนั้นไปให้แก่ผู้อื่น{SC81.1}

หากผู้ติดตามของพระคริสต์จะตื่นตัวในหน้าที่ของเขาแล้วจะมีคนนับเป็นพันๆออกไปประกาศพระกิตติคุณในดินแดนที่ยังไม่มีผู้เชื่อพระเจ้าแทนที่จะมีคนประกาศอยู่เพียงคนเดียวอย่างเช่นในทุกวันนี้และทุกคนที่ไม่สามารถลงมือทำงานเหล่านี้ด้วยตัวเองได้ก็จะสนับสนุนงานเหล่านั้นด้วยทรัพย์ของเขาความเห็นใจและคำอธิษฐานของเขาและในประเทศที่มีคริสเตียนจะมีการทำงานเพื่อจิตวิญญาณด้วยความจริงใจมากยิ่งขึ้น{SC81.2}

เราไม่จำเป็นต้องไปยังดินแดนที่ห่างไกลหรือแม้แต่ออกไปจากสังคมวงแคบของบ้านหากมีหน้าที่ที่เราต้องทำเพื่อพระคริสต์ที่นั่นเราทำงานเช่นนี้ได้ในแวดวงของบ้านในคริสตจักรกับผู้ที่เราคบหาสมาคมด้วยและกับผู้ที่เราทำธุรกิจด้วย{SC81.3}

พระผู้ช่วยให้รอดใช้เวลาส่วนใหญ่ในโลกนี้ของพระองค์กับการทำงานอย่างอดทนภายในร้านช่างไม้ที่เมืองนาซาเร็ธทูตสวรรค์ผู้รับใช้คอยเฝ้าติดตามพระเจ้าแห่งชีวิตในขณะที่ทรงดำเนินอยู่เคียงข้างคนยากจนและผู้ที่ใช้แรงงานพระองค์ไม่ได้รับการยอมรับและไม่ได้รับพระเกียรติพระองค์ทรงทำหน้าที่ของพระองค์อย่างสัตย์ซื่อทั้งในขณะที่ทรงประกอบธุรกิจอันต่ำต้อยพอๆกับในขณะที่ทรงรักษาผู้ป่วยหรือดำเนินอยู่ท่ามกลางคลื่นลมอันปั่นป่วนของทะเลสาบกาลิลีดังนั้นเราก็จะร่วมเดินและทำงานกับพระเยซูในหน้าที่และตำแหน่งที่ต่ำต้อยที่สุดของชีวิตได้{SC81.4}

อัครทูตกล่าวว่าให้"แต่ละคนได้รับการทรงเรียกในสภาพใดก็ให้อยู่ในสภาพนั้นกับพระเจ้า" 1โครินธ์7:24นักธุรกิจจะประกอบธุรกิจของเขาด้วยความซื่อตรงเพื่อถวายเกียรติแด่พระอาจารย์ของเขาหากเขาเป็นผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระคริสต์เขาก็จะนำศาสนาของเขาเข้าไปในทุกที่และแสดงให้มนุษย์เห็นวิญญาณของพระคริสต์นายช่างที่ขยันขันแข็งและสัตย์ซื่อก็จะเป็นตัวแทนของพระองค์ผู้ทรงทำงานกับคนที่ต่ำต้อยท่ามกลางเนินเขาแห่งกาลิลีทุกคนที่นำพระนามของพระคริสต์มาใช้จะทำตามหน้าที่ของเขาจนเมื่อผู้อื่นมองเห็นการงานที่ดีของเขาแล้วจะสรรเสริญพระผู้สร้างและพระผู้ไถ่ของเขา{SC82.1}

มีคนจำนวนมากแก้ตัวกับการไม่ยอมนำของประทานที่เขามีอยู่มาถวายรับใช้พระคริสต์ด้วยการให้เหตุผลว่ามีผู้อื่นที่มีของประทานที่ดีกว่าและมีความสามารถที่เหนือกว่ามักมีความคิดเห็นที่แพร่หลายว่าผู้ที่มีความสามารถพิเศษเท่านั้นที่ต้องนำความสามารถของเขามามอบถวายรับใช้พระเจ้าคนมากมายเข้าใจว่าความสามารถพิเศษนั้นทรงโปรดประทานให้แก่กลุ่มคนที่ได้รับความโปรดปรานเป็นพิเศษเท่านั้นส่วนคนอื่นๆจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเข้ามาแบ่งรับภาระหรือการตอบแทนแต่ในคำอุปมาไม่ได้สอนไว้เช่นนี้เมื่อเจ้าของบ้านเรียกบ่าวของท่านเข้ามาพบท่านได้มอบหมายงานให้ทุกคนทำ{SC82.2}

ด้วยจิตวิญญาณแห่งรักเราจะทำหน้าที่ที่ต่ำต้อยที่สุดในชีวิตเพื่อ"ทำถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า" โคโลสี3:23หากความรักของพระเจ้าอยู่ในจิตใจแล้วชีวิตนั้นก็จะแสดงความรักนั้นออกมากลิ่นอันหอมหวานของพระคริสต์จะอยู่รอบตัวเราและอิทธิพลของเราจะเด่นขึ้นมาและทำให้ผู้อื่นได้รับพระพร{SC82.3}

ท่านไม่ต้องคอยโอกาสที่ยิ่งใหญ่หรือหวังให้มีความสามารถพิเศษก่อนแล้วจึงค่อยออกไปทำงานรับใช้พระเจ้าท่านต้องไม่คิดว่าโลกจะคิดอย่างไรกับท่านหากชีวิตประจำวันของท่านเป็นพยานถึงความเชื่อของท่านที่บริสุทธิ์และสัตย์จริงและคนอื่นๆก็มั่นใจว่าท่านต้องการให้พวกเขาได้รับประโยชน์ความพยายามของท่านก็จะไม่สูญเปล่า{SC83.1}

สาวกที่ต่ำต้อยและยากจนที่สุดของพระเยซูยังทำตัวให้เป็นพระพรแก่ผู้อื่นได้พวกเขาอาจจะไม่เคยตระหนักว่าได้ทำอะไรที่ดีเป็นพิเศษแต่จากอิทธิพลที่เขาทำไปโดยไม่รู้ตัวนั้นทำให้เกิดคลื่นแห่งพระพรที่จะขยายออกเป็นวงกว้างและฝังลึกยิ่งขึ้นและพวกเขาก็ไม่เคยรับรู้ถึงผลลัพธ์ที่เป็นพระพรนั้นเลยจนกว่าจะถึงวันสุดท้ายเมื่อจะได้รับการตอบแทนพวกเขาไม่ได้รู้สึกหรือไม่ได้คิดว่าสิ่งที่เขาทำไปนั้นยิ่งใหญ่เพียงไรพวกเขาไม่เคยกังวลใจถึงเรื่องความสำเร็จเขาเพียงแต่ต้องมุ่งไปข้างหน้าอย่างเงียบๆทำงานที่พระเจ้าทรงกำหนดให้อย่างซื่อสัตย์และชีวิตของเขาก็จะไม่สูญเปล่าจิตวิญญาณของเขาจะเติบใหญ่ขึ้นไปเรื่อยๆจนคล้ายคลึงกับของพระคริสต์พวกเขาเป็นคนงานร่วมกับพระเจ้าในชีวิตนี้และด้วยเหตุนี้ในชีวิตที่จะมาถึงนั้นพวกเขาจึงเหมาะที่จะทำงานที่สูงส่งกว่าและได้รับความสุขที่ไม่มีเงามืดมาบดบัง{SC83.2}

10.รู้จักพระเจ้า

พระเจ้าทรงใช้วิธีมากมายเพื่อนำให้เรามารู้จักพระองค์และนำเราให้เข้ามาสื่อสัมพันธ์กับพระองค์ธรรมชาติไม่เคยหยุดเตือนความรู้สึกของเราจิตใจที่เปิดกว้างจะซาบซึ้งในความรักและพระสิริของพระเจ้าที่เปิดเผยผ่านพระหัตถกิจของพระองค์หูที่ตั้งใจฟังจะได้ยินและเข้าใจสิ่งที่พระเจ้าทรงใช้สื่อผ่านสรรพสิ่งในธรรมชาติทุ่งนาเขียวชอุ่มต้นไม้สูงตระหง่านดอกตูมและดอกบานก้อนเมฆที่ลอยผ่านไปมาสายฝนที่ตกลงมาเสียงน้ำไหลของลำธารรัศมีเจิดจ้าของท้องฟ้าสิ่งเหล่านี้ล้วนพูดกับจิตใจของเราและเชิญชวนให้เรามาทำความรู้จักกับพระผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งเหล่านั้น{SC85.1}

พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงนำบทเรียนอันมีค่าของพระองค์มาเชื่อมโยงกับสิ่งต่างๆในธรรมชาติต้นไม้นกดอกไม้ในหุบเขาเนินเขาทะเลสาบและท้องฟ้าที่สวยงามรวมทั้งเหตุการณ์และสิ่งที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของเราพระองค์นำสิ่งเหล่านี้มาเชื่อมต่อกับพระวจนะแห่งความจริงเพื่อเราจะจดจำบทเรียนต่างๆของพระองค์อยู่เสมอแม้ในช่วงเวลาที่เรากำลังยุ่งอยู่กับภารกิจในชีวิตของเราก็ตาม{SC85.2}

พระเจ้าทรงประสงค์ให้บุตรทั้งหลายของพระองค์สำนึกถึงคุณค่าในพระหัตถกิจของพระองค์และชื่นชมกับความงามอันเรียบง่ายและสงบเงียบที่พระองค์ทรงใช้ประดับบ้านของเราในโลกนี้พระองค์ทรงรักความสวยงามและเหนือความงดงามภายนอกใดๆพระองค์ทรงโปรดปรานอุปนิสัยที่งดงามมากยิ่งกว่าพระองค์ทรงประสงค์ให้เราบ่มเพาะนิสัยที่บริสุทธิ์และเรียบง่ายซึ่งเป็นเหมือนความงดงามที่เรียบง่ายของดอกไม้ทั้งปวง{SC85.3}

ถ้าหากเราเพียงแต่ยอมฟังสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างจะสอนบทเรียนแห่งการเชื่อฟังและการวางใจที่มีคุณค่ายิ่งให้แก่เรานับตั้งแต่ดวงดาวบนท้องนภาที่โคจรไปในอวกาศตามเส้นทางของมันจากยุคหนึ่งไปสู่อีกยุคหนึ่งโดยที่ดวงดาวเหล่านั้นไม่มีลู่ทางให้มันเดินจนถึงอะตอมขนาดเล็กที่สุดทุกสิ่งที่อยู่ในธรรมชาติเชื่อฟังตามพระบัญชาของพระผู้สร้างและพระเจ้าทรงใส่พระทัยทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและพระองค์ทรงบำรุงรักษาสิ่งเหล่านั้นพระองค์ทรงค้ำจุนโลกจำนวนนับไม่ถ้วนที่กระจายอยู่ในท้องฟ้าอันกว้างใหญ่ไพศาลและในเวลาเดียวกันพระองค์ทรงใส่พระทัยต่อความต้องการของนกกระจอกสีน้ำตาลตัวน้อยๆที่ร้องเพลงอย่างแผ่วเบาโดยปราศจากความกลัวพระบิดาบนสวรรค์ทรงเฝ้ามองดูมนุษย์ทั้งหลายด้วยความเอ็นดูขณะที่พวกเขาออกทำงานตรากตรำของชีวิตประจำวันในขณะที่พวกเขาเข้าร่วมอธิษฐานอยู่เมื่อพวกเขานอนลงในยามค่ำคืนและลุกขึ้นในเวลาเช้าเมื่อคนร่ำรวยเลี้ยงฉลองกันในคฤหาสน์หรือเมื่อคนยากจนกับลูกๆนั่งล้อมรอบโต๊ะอาหารที่มีอาหารแต่เพียงเล็กน้อยไม่มีหยาดน้ำตาใดที่ไหลรินออกมาโดยที่พระเจ้าไม่ได้สังเกตไม่มีรอยยิ้มใดที่พระองค์ไม่ได้เห็น{SC85.4}

หากเราจะเชื่อเช่นนี้ด้วยความเต็มใจแล้วเราก็จะขจัดความกังวลที่ไม่จำเป็นทั้งหมดออกไปได้ชีวิตของเราก็จะไม่เต็มไปด้วยความผิดหวังเหมือนกับสภาพที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้เพราะทุกสิ่งไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็กน้อยสักเพียงใดจะจัดวางไว้อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าความกังวลใจมากมายหลากหลายและ

ภาระที่หนักจะไม่ไปรบกวนพระองค์แล้วจิตวิญญาณของเราจะได้ชื่นชมกับการพักผ่อนซึ่งเป็นเรื่องแปลกสำหรับคนมากมายมาช้านาน{SC86.1}

เมื่อท่านรู้สึกประทับใจกับความสวยงามที่ดึงดูดใจของโลกนี้แล้วขอให้ท่านลองคิดถึงโลกที่กำลังจะมาถึงในภายภาคหน้าซึ่งเป็นโลกที่ไม่เคยประสบกับความหายนะของบาปและความตายไม่มีเงามืดแห่งคำแช่งสาปบดบังพื้นผิวของธรรมชาติให้ท่านจินตนาการถึงบ้านที่บรรดาคนที่ได้รับความรอดจะไปอยู่อาศัยและขอให้ท่านจดจำไว้ว่าบ้านหลังนั้นจะยิ่งใหญ่กว่าจิตนาการที่ดีที่สุดของเราจะคิดพรรณนาขึ้นมาได้จากของประทานมากมายของพระเจ้าที่มีอยู่ในธรรมชาติเรามองเห็นพระสิริของพระเจ้าได้แค่เพียงเลือนรางเท่านั้นพระคัมภีร์บันทึกไว้ว่า“สิ่งที่ตาไม่เห็นหูไม่ได้ยินและสิ่งที่ใจมนุษย์คิดไม่ถึงคือสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์”1โครินธ์2:9{SC86.2}

กวีและนักธรรมชาติวิทยามีเรื่องราวมากมายที่จะพูดถึงธรรมชาติแต่มีเพียงคริสเตียนเท่านั้นที่จะชื่นชมกับความงดงามของโลกด้วยความซาบซึ้งใจที่สุดเพราะพวกเขามองเห็นพระหัตถกิจของพระบิดาและรับรู้ถึงความรักของพระองค์ที่มองเห็นได้ในดอกไม้พุ่มไม้และต้นไม้ไม่มีผู้ใดจะเข้าใจความสำคัญของเนินเขาและหุบเขาแม่น้ำและทะเลได้อย่างเต็มที่โดยที่เขามองไม่เห็นว่าสิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความรักที่พระเจ้าทรงมีไว้ให้แก่มนุษย์{SC87.1}

พระเจ้าตรัสกับเราโดยผ่านทางพระราชกิจของพระองค์และโดยผ่านทางอิทธิพลของพระวิญญาณที่มีต่อจิตใจในสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมรอบๆตัวของเราในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรอบๆตัวของเราหากเราจะเปิดใจกว้างเพื่อเข้าใจสิ่งเหล่านั้นเราจะรับบทเรียนอันมีค่ามากมายเมื่อผู้ประพันธ์สดุดีได้ติดตามพระราชกิจแห่งการทรงนำของพระเจ้าพระองค์ได้ตรัสว่า“แผ่นดินโลกเต็มด้วยความรักมั่นคงของพระยาห์เวห์”

“ผู้ใดมีปัญญาก็ให้เขาฟังสิ่งเหล่านี้ให้เขาพิจารณาถึงความรักมั่นคงของพระยาห์เวห์”

สดุดี33:5;107:43{SC87.2}

พระเจ้าตรัสกับเราโดยผ่านทางพระวจนะของพระองค์ในพระวจนะซึ่งได้เปิดเผยไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้เราทราบถึงพระอุปนิสัยของพระองค์วิธีที่พระองค์ทรงปฏิบัติต่อมนุษย์และพระราชกิจอันยิ่งใหญ่ของการไถ่ให้รอดพระวจนะนี้ทำให้เรามองเห็นประวัติศาสตร์ของเหล่าปิตุลาและผู้เผยพระวจนะและผู้ชอบธรรมของพระเจ้าที่มีชีวิตอยู่ในอดีตพวกเขา“เป็นมนุษย์ที่มีสภาพเหมือนอย่างเรา”

ยากอบ5:17เราเห็นเขาเหล่านั้นต่อสู้กับความท้อแท้เหมือนกับที่เกิดขึ้นกับเราเห็นพวกเขาพ่ายแพ้ต่อการทดลองเหมือนกับที่เราประสบแต่ถึงกระนั้นพวกเขากลับใจและได้รับชัยชนะโดยพระคุณของพระเจ้าและด้วยการมองไปยังคนเหล่านี้เราจะได้กำลังใจในการปล้ำสู้เพื่อความชอบธรรมในขณะที่เราอ่านเรื่องของประสบการณ์อันมีค่าที่ทรงโปรดประทานให้แก่พวกเขาเรื่องของแสงสว่างและความรักและพระพรที่พวกเขาชื่นชอบและผลงานที่เขาทำโดยพระคุณที่ทรงโปรดประทานให้นั้นพระวิญญาณที่ทรงดลใจเขาเหล่านั้นจะจุดประกายขึ้นในจิตใจของเราเพื่อให้พวกเราทำตามสิ่งที่บริสุทธิ์และทำให้เราต้

องการมีอุปนิสัยเหมือนเช่นพวกเขานั่นคือดำเนินร่วมไปกับพระเจ้าเหมือนที่พวกเขาเคยทำมาแล้ว{SC87.3}

พระเยซูตรัสถึงพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมว่า“พระคัมภีร์นั้นเองเป็นพยานให้กับเรา”

ยอห์น5:39และพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่กล่าวถึงพระองค์มากกว่าพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมพระคัมภีร์กล่าวถึงองค์พระผู้ไถ่ผู้ทรงเป็นศูนย์กลางของความหวังแห่งชีวิตนิรันดร์ของเราพระคัมภีร์ทั้งเล่มกล่าวถึงพระคริสต์เริ่มตั้งแต่บันทึกครั้งแรกสุดเกี่ยวกับการทรงสร้างโลกที่กล่าวว่า “ในบรรดาสิ่งที่เป็นอยู่นั้นไม่มีสักสิ่งเดียวที่เป็นอยู่นอกเหนือพระวาทะ”

ยอห์น1:3จนถึงพระสัญญาสุดท้ายในพระคัมภีร์ที่กล่าวว่า“เราจะมาในเร็วๆนี้”

วิวรณ์22:12เรากำลังอ่านพระราชกิจของพระองค์และคอยฟังพระสุรเสียงของพระองค์หากท่านต้องการรู้จักพระผู้ช่วยให้รอดก็ขอให้ท่านศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์{SC88.1}

จงเอาพระวจนะของพระเจ้าเติมเข้าไปในจิตใจของเราให้เต็มล้นพระวจนะของพระเจ้าเป็นเหมือนน้ำพุแห่งชีวิตที่ดับความกระหายพระวจนะของพระเจ้าเป็นอาหารแห่งชีวิตที่มาจากสวรรค์พระเยซูทรงประกาศว่า“ถ้าท่านไม่ได้กินเนื้อและไม่ได้ดื่มโลหิตของบุตรมนุษย์ก็จะไม่มีชีวิตในตัวท่าน” แล้วพระองค์ทรงอธิบายความหมายของข้อความเหล่านี้ด้วยการตรัสว่า“ถ้อยคำที่เรากล่าวกับพวกท่านมาจากพระวิญญาณและเป็นชีวิต”

ยอห์น6:53,63ร่างกายของเราสร้างมาจากสิ่งที่เรารับประทานและดื่มเข้าไปชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณมีลักษณะคล้ายคลึงชีวิตทางฝ่ายกายสิ่งที่เรานำมาไตร่ตรองจะสร้างสมรรถภาพและพละกำลังให้แก่จิตวิญญาณของเรา{SC88.2}

การไถ่ให้รอดเป็นหัวข้อที่บรรดาเหล่าทูตสวรรค์ปรารถนาจะติดตามหัวข้อนี้จะเป็นศาสตร์และบทเพลงของบรรดาผู้ที่ได้รับความรอดตลอดทุกยุคสมัยอย่างไม่มีวันสิ้นสุดเรื่องนี้ไม่มีค่าเพียงพอที่จะไตร่ตรองและศึกษาอย่างระมัดระวังในปัจจุบันนี้หรือพระเมตตาคุณและความรักของพระเยซูอันไม่มีขอบเขตการเสียสละที่พระองค์ทรงกระทำให้แก่เราเชิญชวนให้เราไตร่ตรองเรื่องนี้อย่างจริงจังและเคร่งขรึมที่สุดเราจะต้องไตร่ตรองถึงพระลักษณะขององค์พระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ทรงเป็นทนายที่รักของเราเราจะต้องเพ่งพินิจถึงพันธกิจของพระองค์ที่เสด็จมาช่วยประชากรของพระองค์ให้รอดพ้นจากบาปของเขาในขณะที่เราใคร่ครวญเรื่องที่มาจากสวรรค์ความเชื่อและความรักที่มีอยู่ในตัวของเราก็จะมั่นคงยิ่งขึ้นและพระเจ้าจะทรงยอมรับคำอธิษฐานของเรามากยิ่งขึ้นเพราะคำอธิษฐานนั้นจะประกอบด้วยความเชื่อและความรักที่เด่นชัดขึ้นพวกเขาจะมีปัญญาและมีความร้อนรนจะมีความวางใจในพระเยซูได้แน่วแน่มากยิ่งขึ้นและในทุกๆวันพวกเขาก็จะได้รับประสบการณ์ชีวิตโดยอาศัยอำนาจแห่งการช่วยให้รอดของพระองค์ที่ทรงนำทุกคนที่เข้ามาหาพระเจ้าโดยทางพระเยซู{SC88.3}

เมื่อเราใคร่ครวญถึงความดีรอบคอบขององค์พระผู้ช่วยให้รอดเราก็ปรารถนาที่จะรับการเปลี่ยนแปลงและรับการสร้างใหม่อย่างหมดสิ้นในพระฉายาอันบริสุทธิ์ของพระองค์จิตวิญญาณจะหิวกระหายที่จะเป็นเหมือนพระองค์ที่เรารักบูชาเมื่อเรานึกคิดถึงพระคริสต์มากขึ้นเพียงไรเราก็จะกล่าวถึงพระองค์ให้ผู้อื่นฟังและเป็นตัวแทนของพระองค์ในโลกนี้มากยิ่งขึ้นเท่านั้น{SC89.1}

พระคริสตธรรมคัมภีร์ไม่ได้เขียนให้ผู้คงแก่เรียนเท่านั้นในทางกลับกันพระองค์ทรงจัดเตรียมไว้ให้คนสามัญทั่วไปด้วยความจริงยิ่งใหญ่ที่จำเป็นต่อความรอดนั้นแจ่มแจ้งชัดเจนดังเช่นเวลาเที่ยงวันและจะไม่มีผู้ใดเข้าใจผิดและหลงทางไปได้นอกจากผู้ที่ทำตามความคิดของตนเองแทนพระประสงค์ของพระเจ้าที่ได้ทรงเปิดเผยไว้อย่างชัดเจน{SC89.2}

เราจะต้องไม่เชื่อคำพูดของผู้อื่นมากเท่ากับการเชื่อในสิ่งที่พระคัมภีร์สอนแต่เราจะต้องศึกษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยตนเองหากเราปล่อยให้คนอื่นคิดแทนเราพลังความคิดของเราจะพิการไปและความสามารถของเราก็จะหดหายไปพลังสมองอันประเสริฐจะแคระแกร็นเพราะขาดการฝึกฝนในหัวข้อที่มีคุณค่าซึ่งต้องเอาใจใส่จนทำให้ความสามารถในการเข้าใจความหมายลึกซึ้งในพระวจนะของพระเจ้าขาดหายไปความนึกคิดจะเพิ่มพูนขึ้นถ้านำไปใช้เพื่อติดตามความสัมพันธ์ของเรื่องต่างๆในพระคัมภีร์โดยเปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์ด้วยข้อพระคัมภีร์และเรื่องของฝ่ายจิตวิญญาณด้วยเรื่องของฝ่ายวิญญาณ{SC89.3}

ไม่มีสิ่งใดที่จะเสริมสร้างสติปัญญาให้แข็งแกร่งขึ้นได้ดีกว่าการศึกษาพระคัมภีร์ไม่มีหนังสือเล่มใดที่มีอำนาจในการยกระดับความคิดสร้างความกระชุ่มกระชวยให้แก่สติปัญญาได้ดีเท่ากับความจริงอันกว้างขวางและสูงส่งของพระคัมภีร์ถ้าหากทุกคนจะศึกษาพระวจนะของพระเจ้าอย่างที่เขาควรจะทำแล้วมนุษย์จะมีความคิดที่เปิดกว้างมีอุปนิสัยที่สง่างามและมีความมุ่งหมายมั่นคงที่มีให้เห็นน้อยมากในยุคนี้{SC90.1}

แต่การอ่านพระคัมภีร์อย่างรีบเร่งจะให้ประโยชน์เพียงเล็กน้อยบางคนอ่านพระคัมภีร์จนจบเล่มแต่มองไม่เห็นความงดงามและไม่เข้าใจความหมายอันลึกซึ้งที่ซ่อนอยู่ภายในการศึกษาพระคัมภีร์เพียงตอนหนึ่งจนกระทั่งสมองเข้าใจความสำคัญของพระคัมภีร์ข้อนั้นอย่างชัดเจนและมองเห็นหลักฐานที่สัมพันธ์กับแผนการแห่งความรอดจะมีค่ามากยิ่งกว่าการอ่านหลายบทโดยไม่มีเป้าหมายแน่นอนและไม่ได้รับคำสอนที่ก่อให้เกิดประโยชน์ขอให้ท่านนำพระคัมภีร์ติดตัวไว้เสมอเมื่อมีโอกาสให้เปิดอ่านใส่ข้อพระคัมภีร์เข้าไปในความจำของท่านแม้ในขณะที่เดินอยู่ตามถนนท่านอาจจะอ่านพระคัมภีร์สักตอนหนึ่งและใคร่ครวญถึงตอนนั้นการทำเช่นนี้จะทำให้สมองจดจำข้อพระคัมภีร์ได้ดี{SC90.2}

การไม่ใส่ใจศึกษาพระคัมภีร์อย่างจริงจังและการไม่อธิษฐานจะทำให้เราไม่ได้รับปัญญามีพระคัมภีร์บางตอนที่กล่าวไว้ชัดเจนมากจนไม่มีทางที่จะเข้าใจผิดได้แต่ก็มีพระคัมภีร์หลายตอนที่ไม่ได้มีความหมายอย่างผิวเผินที่จะให้เราเข้าใจได้ด้วยการมองแค่เพียงผ่านตาเราจะต้องเอาข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งมาเปรียบเทียบกับข้อพระคัมภีร์อีกข้อหนึ่งเราจะต้องค้นคว้าอย่างเอาใจใส่และไตร่ตรองคิดคำนึงด้วยการอธิษฐานและการศึกษาเช่นนี้จะให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่าคนทำเหมืองได้ค้นพบสายแร่อันมีค่าที่ซ่อ

นอยู่ภายใต้ผิวโลกเช่นไรผู้ที่ศึกษาค้นหาพระวจนะของพระเจ้าด้วยความพากเพียรเหมือนเช่นการค้นหาขุมทรัพย์ที่ซ่อนไว้จะพบความจริงล้ำค่าที่สุดเช่นเดียวกันเป็นความจริงซึ่งถูกปกปิดจากสายตาของผู้ที่แสวงหาอย่างไม่ตั้งใจเมื่อจิตใจไตร่ตรองพระวจนะที่ได้รับการดลใจพระวจนะนั้นก็จะเป็นธารน้ำที่ไหลออกมาจากน้ำพุแห่งชีวิต{SC90.3}

อย่าศึกษาพระคัมภีร์โดยไม่อธิษฐานก่อนที่จะเปิดหน้าพระคัมภีร์เราจะต้องทูลขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานความกระจ่างแก่เราและพระองค์จะประทานให้เมื่อนาธานาเอลมาหาพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า"นี่แหละชาวอิสราเอลแท้ในตัวเขาไม่มีอุบาย"

นาธานาเอลทูลถามว่า"ท่านรู้จักข้าพเจ้าได้อย่างไร"

พระเยซูตรัสตอบว่า"เราเห็นท่านอยู่ใต้ต้นมะเดื่อก่อนที่ฟีลิปจะเรียกท่าน"

ยอห์น1:47,48และพระเยซูจะทรงทอดพระเนตรเราในที่ลี้ลับแห่งการอธิษฐานด้วยเช่นกันหากเราจะแสวงหาพระองค์เพื่อขอแสงสว่างที่เราจะได้รู้ว่าความจริงคืออะไรทูตสวรรค์ที่มาจากโลกแห่งความสว่างจะอยู่ร่วมกับผู้ที่แสวงหาการทรงนำของพระเจ้าด้วยจิตใจที่ถ่อมตน{SC91.1}

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเชิดชูและถวายเกียรติพระผู้ช่วยให้รอดพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำเสนอพระคริสต์ความชอบธรรมอันบริสุทธิ์ของพระองค์และความรอดยิ่งใหญ่ที่เราจะได้รับโดยทางพระองค์พระเยซูตรัสว่า"พระองค์จะทรงเอาสิ่งที่เป็นของเรามาแจ้งแก่พวกท่าน"

ยอห์น16:14พระวิญญาณแห่งความจริงทรงเป็นพระอาจารย์ผู้สอนเรื่องของพระเจ้าได้อย่างเกิดผลเพียงพระองค์เดียวพระเจ้าทรงประเมินค่าของเผ่าพันธุ์มนุษย์มากเพียงไรในการที่พระองค์ได้ประทานพระบุตรของพระองค์ให้เสด็จมาสิ้นพระชนม์เพื่อเขาและทรงบัญชาพระวิญญาณของพระองค์ให้เสด็จมาเป็นพระอาจารย์และพระผู้ทรงนำของมนุษย์ตลอดไป{SC91.2}

11.อภิสิทธิ์ของการอธิษฐาน

พระเจ้าตรัสกับเราโดยทางธรรมชาติและโดยทางพระคัมภีร์โดยการทรงนำของพระองค์และโดยอิทธิพลของพระวิญญาณของพระองค์แต่สิ่งเหล่านี้ยังไม่พอเราจำเป็นต้องเปิดจิตใจของเราออกให้แก่พระองค์เราต้องมีการสื่อสัมพันธ์กับพระบิดาในสวรรค์ของเราเพื่อเราจะได้มีชีวิตและพละกำลังฝ่ายวิญญาณความนึกคิดของเราจะต้องถูกดึงเข้าไปหาพระองค์เราใคร่ครวญถึงพระราชกิจของพระองค์พระเมตตาคุณของพระองค์พระพรของพระองค์ได้แต่ในความหมายที่บริบูรณ์แล้วสิ่งเหล่านี้ยังไม่ใช่เป็นการสื่อสัมพันธ์กับพระองค์หากเราต้องการสื่อสัมพันธ์อย่างสนิทสนมร่วมกับพระเจ้าแล้วเราจะต้องมีเรื่องราวในชีวิตของเราที่จะนำขึ้นทูลต่อพระองค์ได้{SC93.1}

การอธิษฐานเป็นการเปิดอกพูดคุยกับพระเจ้าเหมือนเราเปิดอกพูดกับเพื่อนฝูงการอธิษฐานไม่ได้มีไว้เพื่อให้พระเจ้ารู้จักเราแต่มีไว้เพื่อให้เราต้อนรับพระองค์การอธิษฐานไม่ได้นำพระเจ้าลงมาหาเราแต่นำเราขึ้นไปหาพระองค์{SC93.2}

เมื่อพระเยซูเสด็จมาอยู่ในโลกนั้นพระองค์ทรงสอนสาวกวิธีอธิษฐานพระองค์ทรงสอนให้พวกเขานำความต้องการของแต่ละวันทูลขอต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและมอบความกังวลใจทั้งหมดให้พระองค์และพระองค์ประทานความเชื่อมั่นให้แก่พวกเขาว่าพระเจ้าจะสดับฟังคำทูลขอของพวกเขานี่เป็นความเชื่อมั่นที่ทรงโปรดประทานให้แก่พวกเราด้วย{SC93.3}

ในขณะที่พระเยซูทรงอยู่ท่ามกลางมนุษย์นั้นพระองค์ทรงอธิษฐานอยู่เสมอพระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงนำตัวของพระองค์เองให้เข้ามามีส่วนในความต้องการและความอ่อนแอของเราพระองค์ทรงอ้อนวอนทรงทูลขอทรงเสาะแสวงหาแหล่งกำลังที่สดใหม่จากพระบิดาเพื่อให้พระองค์พร้อมที่จะก้าวมารับหน้าที่และการทดลองได้พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างของเราในทุกเรื่องทรงเป็นพี่ชายในความอ่อนแอของเราพระองค์"ทรงเคยถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่าง"
แต่ในสภาพของผู้ที่ปราศจากบาปนั้นธรรมชาติของพระองค์ทรงออกห่างไปจากความชั่วพระองค์ทรงอดทนกับการดิ้นรนและการทรมานของจิตวิญญาณในโลกแห่งบาปในขณะที่พระองค์ทรงสภาพเป็นมนุษย์นั้นการอธิษฐานเป็นเรื่องจำเป็นและเป็นอภิสิทธิ์ของพระองค์พระองค์ได้รับการปลอบประโลมใจและความสุขจากการสื่อสัมพันธ์กับพระบิดาและหากพระผู้ช่วยให้รอดของมนุษย์ผู้ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าทรงตระหนักถึงความจำเป็นของการอธิษฐานแล้วมนุษย์ที่บาปหนาอ่อนแอจะต้องการการอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอและร้อนรนมากยิ่งกว่าเพียงไร{SC93.4}

พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงรอคอยที่จะประทานพระพรอันไพบูลย์ของพระองค์ให้แก่เราเป็นสิทธิพิเศษของเราที่จะได้ดื่มจากบ่อน้ำพุแห่งรักอันไร้พรมแดนได้อย่างเต็มที่เป็นเรื่องน่าประหลาดที่พวกเราอธิษฐานกันน้อยนักพระเจ้าทรงพร้อมและเต็มพระทัยที่จะสดับฟังคำอธิษฐานที่จริงใจของบุตรที่ต่ำต้อยที่สุดของพระองค์แต่เราก็ยังแสดงออกถึงความไม่มั่นใจอยู่เสมอเมื่อเราทูลพระเจ้าถึงความขัดสนของเราทูตสวรรค์เบื้องบนจะคิดอย่างไรกับมนุษย์ผู้น่าสงสารที่ตกอยู่ภายใต้การทดลองและช่วยตัว

เองไม่ได้เหล่านี้ในขณะที่พระทัยที่กอปรด้วยรักอันไม่มีขอบเขตจำกัดของพระเจ้าคอยตามหาพวกเขาทรงพร้อมที่จะประทานให้เขามากกว่าที่พวกเขาจะขอหรือคิดได้แต่กระนั้นพวกเขาเหล่านั้นก็ยังอธิษฐานน้อยเกินไปและยังมีความเชื่อเพียงน้อยนิดทูตสวรรค์ชอบที่จะก้มกราบอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าพวกเขาชอบที่จะอยู่ใกล้ชิดพระองค์พวกเขาถือว่าการสื่อสัมพันธ์กับพระเจ้าเป็นความสุขสูงส่งที่สุดแต่เหล่าบุตรมนุษย์โลกผู้ต้องการความช่วยเหลือมากมายที่พระเจ้าเท่านั้นจะเป็นผู้ประทานให้ได้กลับดูเหมือนว่าพอใจที่จะเดินโดยไม่มีแสงสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์พระผู้ทรงเป็นมิตรภาพของการร่วมสถิตของพระองค์{SC94.1}

ความมืดมนของสิ่งชั่วร้ายล้อมอยู่รอบบรรดาคนเหล่านั้นที่ละเลยการอธิษฐานเสียงกระซิบการล่อลวงของศัตรูชักนำพวกเขาให้ทำบาปและทั้งนี้เป็นเพราะพวกเขาไม่ใช้สิทธิที่พระเจ้าประทานให้เพื่อนัดหมายกับพระเจ้าด้วยการอธิษฐานเหตุไฉนบุตรชายและบุตรหญิงของพระเจ้าจึงลังเลใจที่จะอธิษฐานในเมื่อการอธิษฐานคือกุญแจในมือของผู้เชื่อเพื่อไขขุมทรัพย์แห่งสวรรค์ซึ่งเป็นแหล่งสมบัติที่นับไม่ถ้วนของพระเจ้ายิ่งใหญ่เมื่อปราศจากการอธิษฐานอย่างไม่หยุดหย่อนและการเฝ้าระวังอย่างแข็งขันเราจะตกเข้าไปสู่ภัยอันตรายของการไม่ระมัดระวังมากขึ้นและเดินออกห่างไปจากทางที่ถูกต้องศัตรูคอยหาวิธีอย่างต่อเนื่องที่จะขวางกั้นหนทางที่นำไปสู่พระที่นั่งพระกรุณาธิคุณเพื่อไม่ให้เราทูลขออย่างจริงใจและความเชื่อที่จะได้มาซึ่งพระคุณและกำลังที่จะต่อต้านการทดลองได้{SC94.2}

มีเงื่อนไขอยู่บางประการที่ทำให้เราคาดหวังให้พระเจ้าสดับฟังและตอบคำอธิษฐานของเราได้เงื่อนไขประการแรกสุดคือเราต้องรู้สึกถึงความต้องการที่จะให้พระองค์ทรงช่วยพระองค์ทรงสัญญาว่า“เราจะเทน้ำลงบนแผ่นดินที่กระหายและลำธารลงบนดินแห้ง”
อิสยาห์44:3ผู้ที่หิวและกระหายความชอบธรรมผู้ที่แสวงหาพระเจ้าเขาจะมั่นใจได้ว่าจะได้รับการเติมให้เต็มเราจะต้องเปิดใจของเราออกรับอิทธิพลของพระวิญญาณไม่เช่นนั้นแล้วเราจะรับพระพรของพระเจ้าไม่ได้{SC95.1}

ความต้องการยิ่งใหญ่ของเราเป็นทั้งคำสนับสนุนและคำอ้อนวอนอยู่ในตัวที่ไพเราะที่สุดเพื่อเป็นประโยชน์ให้แก่เราแต่เราจะต้องแสวงหาพระเจ้าเพื่อขอพระองค์กระทำสิ่งเหล่านี้ให้แก่เราพระองค์ตรัสว่า“จงขอแล้วจะได้”
และพระเจ้า“ไม่ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เองแต่ประทานพระบุตรนั้นเพื่อเราทุกคนถ้าเช่นนั้นพระองค์จะไม่ประทานสิ่งสารพัดให้เราด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ”มัทธิว7:7;โรม8:32{SC95.2}

หากเราเก็บความชั่วไว้ในใจของเราหากเรายึดบาปที่เรารู้อยู่แก่ใจไว้ในตัวพระเจ้าจะไม่สดับฟังเราแต่คำอธิษฐานของจิตวิญญาณที่สำนึกผิดและเสียใจจะได้รับการยอมรับอยู่เสมอเมื่อเราทำสิ่งที่ผิดที่เรารู้แก่ใจนั้นให้ถูกเราจะมั่นใจได้ว่าพระเจ้าจะทรงตอบคำทูลขอของเราเราไม่มีทางเสนอความดีของเราเพื่อทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัยได้แต่เป็นการกระทำของพระเยซูเพื่อเราที่จะช่วยให้เรารอดพระโ

ลหิตของพระองค์จะชำระเราแต่กระนั้นเรามีงานที่จะต้องทำเพื่อจะได้ทำตามเงื่อนไขของการยอมรับ{SC95.3}

เงื่อนไขอีกข้อหนึ่งของการอธิษฐานที่มีชัยชนะคือความเชื่อ"แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้วจะไม่เป็นที่พอพระทัยเลยเพราะว่าผู้ที่จะมาเฝ้าพระเจ้านั้นต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จแก่คนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์" ฮีบรู11:6พระเยซูตรัสกับบรรดาสาวกของพระองค์ว่า"เมื่อพวกท่านอธิษฐานขอสิ่งใดจงเชื่อว่าได้รับแล้วพวกท่านจะได้รับสิ่งนั้น"มาระโก11:24เราเชื่อตามที่พระองค์ตรัสไว้หรือไม่{SC96.1}

คำสัญญาที่พระเจ้าประทานให้ไว้นั้นเปิดกว้างและไม่มีขีดจำกัดและพระผู้ทรงรักษาสัญญานั้นสัตย์ซื่อเมื่อเราไม่ได้รับสิ่งที่เราทูลขอในชวงเวลาที่เราขอเราก็ยังต้องเชื่อว่าพระเจ้าสดับฟังและพระองค์จะทรงตอบคำอธิษฐานของเราเราทำผิดและสายตาสั้นจนบางครั้งเราทูลขอสิ่งที่ไม่เป็นพรแก่ตัวเราเองและพระบิดาในสวรรค์ของเราทรงตอบคำอธิษฐานของเราด้วยความรักโดยจะประทานสิ่งที่ให้ประโยชน์สูงสุดแก่เราซึ่งเป็นสิ่งที่เราจะปรารถนาถ้าหากเราสามารถมองเห็นสิ่งทั้งหมดตามสภาพที่เป็นจริงด้วยสายตาที่พระเจ้าประทานให้เมื่อดูเสมือนหนึ่งว่าคำอธิษฐานของเราไม่ได้รับคำตอบเราก็ยังต้องยึดมั่นในพระสัญญาเพราะเวลาที่เราจะได้รับคำตอบนั้นจะมาถึงอย่างแน่นอนและเราจะได้รับพระพรที่เราต้องการมากที่สุดแต่การอ้างว่าเมื่อเราอธิษฐานเราจะได้รับคำตอบตามที่เราอยากให้เป็นและได้รับสิ่งของตามที่เราอยากได้อยู่เสมอความคิดเชนนี้เป็นการคาดเดาทึกทักขึ้นเอาเองพระเจ้าทรงมีพระปัญญาล้ำเลิศเกินที่จะทำผิดและพระองค์ทรงความดีเกินไปที่จะเก็บของดีใดๆไว้จากผู้ที่ดำเนินชีวิตอยู่ในหนทางที่ถูกต้องดังนั้นจงอย่ากลัวที่จะวางใจในพระองค์แม้ท่านจะมองไม่เห็นคำตอบของคำอธิษฐานทันทีจงวางใจในพระสัญญาที่แน่นอนของพระองค์ว่า"จงขอแล้วจะได้"{SC96.2}

หากเราทูลขอจากพระเจ้าด้วยความสงสัยและความกลัวหรือหาทางแก้ปัญหาทุกเรื่องโดยที่เรามองเห็นได้อย่างไม่ชัดเจนการกระทำโดยไม่มีความเชื่อเชนนี้จะเพียงแต่เป็นการเพิ่มความกังวลให้มากขึ้นและรุนแรงขึ้นเท่านั้นแต่หากเราเข้ามาหาพระเจ้าด้วยความรู้สึกว่าช่วยตนเองไม่ได้และต้องการที่พึ่งซึ่งเป็นสภาพที่แท้จริงของเราและทูลขอสิ่งที่เราต้องการต่อพระองค์ผู้ทรงรอบรู้สารพัดสิ่งทูลขอด้วยความเชื่อที่ถ่อมตนและวางใจพระองค์ผู้ทรงมองเห็นทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและผู้ทรงปกครองทุกสิ่งตามพระประสงค์และพระวจนะของพระองค์พระองค์สดับฟังคำร้องทูลของเราได้และจะสดับฟังอยู่เสมอและจะทรงบันดาลให้แสงสว่างส่องเข้ามายังจิตใจของเราโดยการอธิษฐานที่จริงใจเราจะถูกชักนำให้เข้ามาเชื่อมต่อกับพระปัญญาของพระเจ้าได้เราอาจจะไม่มีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าพระพักตร์ของพระผู้ไถ่ทรงก้มลงมาอยู่เหนือเราด้วยความเมตตาและความรักแต่แท้จริงก็เป็นเชนนั้นเราอาจไม่รู้สึกได้ถึงการสัมผัสของพระเจ้าที่สายตาของเราจะมองเห็นได้แต่พระหัตถ์ของพระเจ้าทรงสัมผัสเราด้วยความรักและพระเมตตาที่เปี่ยมด้วยพระเมตตาสงสารอันอ่อนโยน{SC96.3}

เมื่อเราเข้ามาทูลขอความเมตตาและพระพรจากพระเจ้าจิตใจของเราจะต้องมีวิญญาณแห่งความรักและการให้อภัยเราจะอธิษฐานได้อย่างไรว่า"ขอทรงยกบาปผิดของพวกข้าพระองค์เหมือนพวกข้าพระองค์ยกโทษบรรดาคนที่ทำผิดต่อข้าพระองค์"
และยังคงจมอยู่ในความรู้สึกของการไม่ให้อภัยมัทธิว6:12หากเราหวังที่จะให้พระเจ้าสดับฟังคำอธิษฐานของเราเราจะต้องอภัยให้แก่ผู้อื่นด้วยท่าทีเดียวกันและในขนาดเดียวกันกับที่เราหวังจะได้รับการอภัย{SC97.1}

ความพากเพียรในการอธิษฐานเป็นเงื่อนไขหนึ่งของการได้รับคำตอบเราจะต้องอธิษฐานอยู่เสมอหากเราต้องการเติบใหญ่ขึ้นในความเชื่อและประสบการณ์เราจะต้อง"ขะมักเขม้นอธิษฐาน"
อธิษฐานอย่างต่อเนื่องเพื่อ"เฝ้าระวังในเรื่องนี้ด้วยการขอบพระคุณ"
โรม12:12;โคโลสี4:2เปโตรกำชับผู้เชื่อให้"สงบใจเพื่อการอธิษฐาน"
1เปโตร4:7เปาโลชี้แนะว่า"จงทูลพระเจ้าให้ทรงทราบทุกสิ่งที่พวกท่านขอโดยการอธิษฐานและการวิงวอนพร้อมกับการขอบพระคุณ"
ฟีลิปปี4:6ยูดากล่าวว่า"ท่านที่รักทั้งหลาย.....จงอธิษฐานโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์จงรักษาตัวให้อยู่ในความรักของพระเจ้า"
ยูดา20,21การอธิษฐานอย่างไม่หยุดหย่อนเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์อย่างไม่ขาดสายระหว่างจิตวิญญาณกับพระเจ้าให้ต่อเนื่องตลอดเวลาเพื่อให้ชีวิตของพระเจ้าไหลเข้ามายังชีวิตของเราและเพื่อความบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตของเราจะไหลกลับคืนไปยังพระเจ้าได้{SC97.2}

ความหมั่นเพียรในการอธิษฐานเป็นสิ่งที่จำเป็นจงอย่าให้สิ่งใดขัดขวางท่านไม่ให้อธิษฐานจงใช้ความสามารถทุกอย่างที่มีอยู่เพื่อรักษาการสื่อสัมพันธ์ระหว่างวิญญาณจิตของท่านกับพระเยซูไว้จงหาทุกโอกาสที่จะไปยังที่ๆมีการอธิษฐานเราจะพบผู้ที่ต้องการสื่อกับพระเจ้าอย่างจริงจังได้ในการประชุมอธิษฐานเขาจะซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ของเขาและมีความจริงใจและร้อนใจที่จะเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ทั้งหมดที่พวกเขาจะได้รับเขาจะใช้ทุกโอกาสให้เป็นประโยชน์ที่จะนำตัวเขาเองให้เข้าไปอยู่ในสถานที่ๆจะรับแสงสว่างจากสวรรค์ได้{SC98.1}

เราจะต้องอธิษฐานร่วมกันในครอบครัวและเหนือสิ่งอื่นใดเราจะต้องไม่ละเลยการอธิษฐานเป็นการส่วนตัวเพราะนี่คือชีวิตของจิตวิญญาณจิตวิญญาณที่ละเลยการอธิษฐานจะไม่มีทางเจริญเติบใหญ่ขึ้นได้การอธิษฐานในครอบครัวหรือในที่สาธารณะเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอขณะที่อยู่ตามลำพังจงเปิดจิตใจออกให้กับสายพระเนตรของพระเจ้าที่คอยตรวจสอบอยู่การอธิษฐานส่วนตัวมีไว้เพื่อให้พระเจ้าสดับฟังเท่านั้นหูของบรรดาผู้ที่อยากรู้อยากเห็นไม่ควรได้ยินภาระของการทูลอ้อนวอนเหล่านี้ในขณะที่อธิษฐานเป็นการส่วนตัวนั้นจิตวิญญาณจะได้รับอิสรภาพจากอิทธิพลที่อยู่รอบข้างหลุดพ้นจากความตื่นเต้นวุ่นวายคำอธิษฐานไปถึงพระเจ้าด้วยความสงบแต่ร้อนรนอิทธิพลที่หวานชื่นและการสถิตอยู่ด้วยจะไหลออกมาจากพระองค์ผู้ทรงทอดพระเนตรในที่ลี้ลับพระกรรณของพระองค์เปิดออกที่จ

ะสดับฟังคำอธิษฐานที่ออกมาจากจิตใจจิตวิญญาณจะยึดติดกับพระเจ้าด้วยความเชื่อที่สงบและเรียบง่ายและจะได้รับแสงสว่างของพระเจ้ามาไว้กับตนเองเพื่อจะได้เข้มแข็งขึ้นและมั่นคงในการต่อสู้กับซาตานพระเจ้าทรงเป็นป้อมปราการแข็งแรงของเรา{SC98.2}

จงอธิษฐานในห้องส่วนตัวและในขณะทำงานประจำวันจงหมั่นหันจิตใจของท่านขึ้นไปหาพระเจ้าเสมอเอโนคทำเช่นนี้ในการดำเนินชีวิตร่วมกับพระเจ้าคำอธิษฐานในใจเหล่านี้จะลอยขึ้นไปถึงพระบัลลังก์แห่งพระคุณเหมือนเช่นควันหอมจากเครื่องเผาบูชาที่มีค่ายิ่งผู้ที่มีจิตใจติดสนิทอยู่กับพระเจ้าเช่นนี้ซาตานไม่อาจมีชัยเหนือเขาได้{SC98.3}

ไม่มีเวลาใดหรือสถานที่ใดที่ไม่เหมาะสำหรับการทูลขอต่อพระเจ้าไม่มีสิ่งใดที่จะขัดขวางวิญญาณแห่งการอธิษฐานที่จริงใจที่สามารถยกชูจิตใจของเราได้ในท่ามกลางความแออัดของท้องถนนในท่ามกลางการทำธุรกิจเราส่งคำทูลขอของเราไปยังพระเจ้าและอ้อนวอนขอการทรงนำของพระองค์ได้เหมือนเช่นเนฮะมีย์ทำในขณะที่ทูลขอต่อกษัตริย์อารทาเซอร์ซีสเราจะหาห้องส่วนตัวเพื่อสื่อสารกับพระเจ้าได้ทุกที่เราจะต้องเปิดประตูใจอยู่เสมอเพื่อคำทูลเชิญของเราจะขึ้นไปถึงพระเยซูเพื่ออัญเชิญพระองค์ให้ลงมาและเป็นแขกรับเชิญจากสวรรค์เพื่อสถิตในจิตวิญญาณของเรา{SC99.1}

แม้ว่าบรรยากาศรอบตัวเราจะเต็มไปด้วยมลทิลและความเลวร้ายแต่เราไม่จำเป็นต้องหายใจเอาบรรยากาศที่เป็นพิษเหล่านี้เรามีโอกาสดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางอากาศบริสุทธิ์ของสวรรค์ได้เราปิดประตูทุกบานให้กับความนึกคิดที่ไม่สะอาดและไม่บริสุทธิ์ด้วยการยกระดับจิตใจให้ขึ้นไปอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าโดยการอธิษฐานด้วยความจริงใจได้ผู้ที่เปิดจิตใจออกเพื่อรับการค้ำจุนและพระพรของพระเจ้าจะดำเนินชีวิตอยู่ในบรรยากาศที่บริสุทธิ์กว่าบรรยากาศของโลกและเขาจะสื่อสารกับสวรรค์อย่างสม่ำเสมอ{SC99.2}

เราจำเป็นต้องมีภาพของพระเยซูคริสต์ที่เด่นชัดมากยิ่งขึ้นและเข้าใจในคุณค่าของความจริงอันนิรันดร์ได้บริบูรณ์ยิ่งขึ้นความงดงามของความบริสุทธิ์จะต้องเติมเต็มอยู่ในจิตใจของบุตรทั้งหลายของพระเจ้าและเพื่อที่จะทำให้เรื่องนี้สำเร็จได้เราจะต้องขอให้พระเจ้าทรงเปิดเผยสิ่งต่างๆของสวรรค์ให้แก่เรา{SC99.3}

จงนำจิตวิญญาณของท่านออกมาและยกชูให้สูงขึ้นเพื่อพระเจ้าจะประทานบรรยากาศแห่งสวรรค์ให้เราหายใจเราจะต้องใกล้ชิดกับพระเจ้ามากจนกระทั่งเมื่อทุกการทดลองที่เราไม่คาดคิดเกิดขึ้นความคิดของเราจะหันไปหาพระองค์อย่างเป็นธรรมชาติเหมือนดอกไม้ที่หันหน้าเข้าหาดวงอาทิตย์{SC99.4}

จงนำความต้องการความสุขความโศกเศร้าความกังวลและความกลัวของท่านมาต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าท่านไม่ได้ไปรบกวนพระองค์ท่านไม่เคยทำให้พระองค์ทรงเบื่อหน่ายพระองค์ผู้ทรงทราบจำนวนเส้นผมบนศีรษะของท่านจะไม่ทรงเพิกเฉยต่อความต้องการของบุตรทั้งหลายของพระองค์"องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีความสงสารและความเมตตากรุณาเพียงไร"

ยากอบ5:11พระทัยแห่งรักของพระองค์รับรู้ถึงความโศกเศร้าของเราและแม้แต่คำพูดของเราที่พูดถึงเรื่องเหล่านั้นก็สัมผัสพระทัยของพระองค์จงนำทุกสิ่งที่ทำให้ความนึกคิดของท่านวุ่นวายไปหาพระองค์ไม่มีสิ่งใดใหญ่เกินไปที่พระองค์จะทรงแบกรับไว้ไม่ได้เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ค้ำชูโลกไว้พระองค์ทรงควบคุมเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นในจักรวาลไม่มีสิ่งใดในเรื่องเกี่ยวกับความสงบสุขของเราที่เล็กเกินไปจนพระองค์ไม่อาจสังเกตไม่มีฉากหนึ่งใดในประสบการณ์ชีวิตของเราที่มืดมนเกินกว่าที่พระองค์จะทรงอ่านได้ไม่มีความยุ่งเหยิงใดที่ยากเกินไปที่พระองค์จะทรงแก้ไขไม่ได้ไม่มีภัยพิบัติใดจะเกิดขึ้นกับบุตรของพระองค์แม้เพียงผู้เล็กน้อยที่สุดไม่มีความกังวลใดจะมารังควานจิตวิญญาณไม่มีความสุขชื่นบานและไม่มีคำอธิษฐานจริงใจใดที่หลุดออกจากริมฝีปากของเราโดยที่พระบิดาบนสวรรค์ของเราไม่ทรงสังเกตเห็นหรือไม่ได้ทรงให้ความสนใจในทันที“พระองค์ทรงรักษาคนที่ใจแตกสลายและทรงพันแผลให้เขา”

สดุดี147:3ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและจิตวิญญาณทุกดวงนั้นชัดเจนและบริบูรณ์ราวกับว่าในโลกนี้ไม่มีจิตวิญญาณอื่นอีกแล้วที่จะมาแย่งความหวงหาของพระองค์ราวกับพระองค์ไม่ได้ประทานพระบุตรอันเป็นที่รักยิ่งของพระองค์ให้แก่จิตวิญญาณอื่น{SC100.1}

พระเยซูตรัสว่า“ท่านจะทูลขอในนามของเราและเราจะไม่บอกท่านว่าเราจะอ้อนวอนพระบิดาเพื่อท่านเพราะว่าพระบิดาเองก็ทรงรักพวกท่าน”

“เราเลือกพวกท่าน.....เพื่อว่าเมื่อพวกท่านทูลขอสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเราพระองค์จะประทานสิ่งนั้นแก่ท่าน”

ยอห์น16:26,27;15:16แต่การจะอธิษฐานในพระนามของพระเยซูนั้นมีความหมายมากกว่าการเอ่ยพระนามของพระองค์ในตอนต้นและตอนท้ายของการอธิษฐานเราจะต้องอธิษฐานด้วยความนึกคิดและด้วยวิญญาณของพระเยซูในขณะที่เราเชื่อพระสัญญาของพระองค์จงพึ่งพิงในพระคุณของพระองค์และทำงานในพระราชกิจของพระองค์{SC100.2}

พระเจ้าไม่ทรงประสงค์ให้เราเป็นผู้ที่อยู่สันโดษหรือนักบวชและแยกตนเองออกไปจากโลกเพื่ออุทิศตนเองอยู่กับการบูชากราบไหว้ชีวิตของเราจะต้องเหมือนชีวิตของพระคริสต์คือมีชีวิตอยู่ท่ามกลางภูเขาและฝูงชนผู้ที่ไม่ทำอะไรนอกจากอธิษฐานเพียงอย่างเดียวไม่ช้าไม่นานก็จะเลิกอธิษฐานหรือไม่เช่นนั้นคำอธิษฐานของเขาก็จะกลายเป็นกิจวัตรประจำวันที่ต้องทำเมื่อมนุษย์นำตัวเองออกไปจากสังคมออกไปจากขอบเขตหน้าที่ของคริสเตียนและการแบกกางเขนเมื่อเขาเลิกที่จะทำงานอย่างจริงใจเพื่อถวายพระอาจารย์ผู้ทรงกระทำกิจอย่างจริงใจเพื่อเขาทั้งหลายเขาก็จะสูญเสียหัวข้อในการอธิษฐานไปและเขาจะไม่มีแรงจูงใจเพื่อการนมัสการคำอธิษฐานของเขาก็จะมีแต่เรื่องส่วนตัวและเห็นแก่ตัวพวกเขาไม่อาจที่จะอธิษฐานเผื่อความขัดสนของมนุษยชาติหรือการเสริมสร้างอาณาจักรของพระคริสต์โดยการทูลขอกำลังที่จะทำการต่อไป{SC101.1}

เราต้องพบกับความสูญเสียเมื่อเราละเลยสิทธิของการเข้าสื่อสัมพันธ์ร่วมกันเพื่อเสริมกำลังและให้กำลังใจซึ่งกันและกันในงานรับใช้พระเจ้าความจริงที่อยู่ในพระวจนะของพระเจ้าได้สูญเสียความชัดเ

จนและความสำคัญไปจากความนึกคิดของเราจิตใจของเราจะไม่ได้รับความกระจ่างและไม่มีอิทธิพลแห่งการชำระให้บริสุทธิ์มาปลุกให้ตื่นขึ้นและจิตวิญญาณของเราก็จะถดถอยลงไปการขาดความเห็นใจซึ่งกันและกันที่มีอยู่ในสังคมคริสเตียนของเราทำให้เราสูญเสียไปมากผู้ที่แยกตนเองออกไปก็ไม่ได้ทำหน้าที่ที่พระเจ้าทรงจัดวางให้เขาการพัฒนาการทางสังคมที่เหมาะสมจะนำเราให้เห็นใจผู้อื่นและเป็นวิธีที่จะพัฒนาและเสริมความแข็งแกร่งให้แก่เราเพื่องานรับใช้พระเจ้า{SC101.2}

หากคริสเตียนจะสมาคมร่วมกันพูดคุยกันถึงเรื่องความรักของพระเจ้าและความจริงของการไถ่ให้รอดที่มีค่ายิ่งจิตใจของเขาจะได้รับความสดชื่นและเขาจะนำความสดชื่นมาให้แก่กันและกันเราจะได้เรียนรู้ถึงพระบิดาในสวรรค์ของเรามากขึ้นทุกวันได้รับประสบการณ์พระคุณของพระเจ้าที่สดใหม่และเราจะปรารถนาที่จะพูดถึงความรักของพระองค์และเมื่อเราทำเช่นนี้จิตใจของเราจะอบอุ่นและได้รับกำลังใจหากเราคิดและพูดเรื่องพระเยซูให้มากขึ้นและพูดถึงตัวเองให้น้อยลงพระเจ้าก็จะสถิตอยู่ร่วมกับเรามากยิ่งขึ้น{SC101.3}

หากเราเพียงแต่จะคิดถึงพระเจ้ามากเท่าๆกับที่พระองค์ทรงมีต่อเราตามที่เรามีหลักฐานที่แสดงถึงความห่วงใยของพระองค์เราก็จะมีพระองค์อยู่ในความนึกคิดของเราเสมอและจะมีความสุขที่ได้สนทนาถึงเรื่องของพระองค์และสรรเสริญพระองค์เราพูดถึงสิ่งของฝ่ายโลกเพราะเราสนใจในของเหล่านั้นเราพูดถึงเพื่อนของเราเพราะเรารักเขาความสุขและความทุกข์ของเราถูกผูกมัดอยู่กับพวกเพื่อนเหล่านี้แต่ถึงกระนั้นเรามีเหตุผลยิ่งใหญ่อย่างไม่จำกัดที่จะรักพระเจ้ามากกว่าที่จะรักเพื่อนของเราในโลกนี้ควรจะต้องเป็นเรื่องปกติที่สุดในโลกที่เราจะให้พระองค์ทรงเป็นหนึ่งในความคิดทั้งหมดของเราที่เราจะพูดถึงคุณความดีของพระองค์และบอกเล่าถึงอำนาจของพระองค์ของประทานอันมีค่าที่พระองค์ประทานให้เรานั้นไม่ได้มีไว้เพื่อกลบกลืนความคิดและความรักของเราจนเราไม่มีอะไรที่จะถวายพระเจ้าได้ของประทานเหล่านี้จะต้องเตือนสติเราให้ระลึกถึงเรื่องพระองค์อยู่ตลอดเวลาและผูกเราเข้าด้วยสายใยแห่งความรักและการขอบพระคุณต่อพระผู้สถิตในสวรรค์ผู้ประทานทุกสิ่งให้แก่เราเราอาศัยอยู่ใกล้พื้นราบของโลกมากเกินไปจงลืมตาของเราขึ้นไปยังประตูของพระวิหารที่เปิดอยู่เบื้องบนที่ๆแสงสว่างแห่งพระสิริของพระเจ้าส่องไปยังพระพักตร์ของพระคริสต์พระองค์"ทรงสามารถช่วยคนทั้งหลายที่เข้ามาใกล้พระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นอย่างเต็มที่"ฮีบรู7:25{SC102.1}

เราควรต้องสรรเสริญพระเจ้าให้มากกว่านี้"เพราะความรักมั่นคงของพระองค์เพราะการอัศจรรย์ต่างๆของพระองค์ที่มีต่อมนุษย์ทั้งหลาย"

สดุดี107:8กิจกรรมในการนมัสการของเราไม่ควรจะมีแต่เรื่องการขอและการรับเท่านั้นจงอย่าคิดถึงแต่เรื่องความต้องการของเราและอย่าคิดถึงผลประโยชน์ที่เราจะได้รับเราไม่ได้อธิษฐานขอสิ่งใดมากเกินไปแต่เราถวายการขอบคุณน้อยเกินไปเราได้รับพระเมตตาคุณของพระเจ้าอยู่เสมอแต่เรากล่าวคำขอบคุณพระองค์น้อยมากเพียงไรเราสรรเสริญพระองค์ในสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำให้แก่เราน้อยเกินไปเพียงไร{SC102.2}

ในอดีตกาลพระเจ้าทรงบัญชาชนชาติอิสราเอลเมื่อเข้ามาประชุมร่วมกันเพื่องานรับใช้ของพระองค์ว่า“ท่านทั้งหลายจงรับประทานที่นั่นเฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านทั้งท่านและครอบครัวของท่านจงยินดีในกิจการทั้งสิ้นซึ่งท่านได้ทำนั้น”
เฉลยธรรมบัญญัติ12:7สิ่งที่เราทำเพื่อถวายเกียรติพระเจ้านั้นจะต้องทำด้วยความชื่นชมยินดีด้วยบทเพลงสรรเสริญและด้วยการขอบพระคุณไม่ใช่ด้วยความเศร้าหรือความหมดหวัง{SC103.1}

พระเจ้าของเราเป็นพระบิดาผู้ทรงอ่อนโยนและเมตตาเราจะต้องไม่มองว่าการรับใช้พระองค์เป็นกิจกรรมที่ทำให้จิตใจเศร้าสลดและน่าเบื่อหน่ายการนมัสการพระเจ้าและการมีส่วนในพระราชกิจของพระองค์จะต้องเป็นเรื่องที่ให้ความสุขพระเจ้าไม่ทรงประสงค์ให้บุตรทั้งหลายของพระองค์ซึ่งเป็นผู้ที่พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมความรอดยิ่งใหญ่ไว้ให้ต้องมาทำตัวราวกับว่าพระองค์ทรงเป็นนายงานที่เหี้ยมโหดและเข้มงวดพระองค์ทรงเป็นพระสหายเลิศที่สุดของพวกเขาและเมื่อพวกเขานมัสการพระองค์พระองค์ทรงประสงค์ที่จะสถิตอยู่ร่วมด้วยเพื่ออวยพระพรและปลอบประโลมเขาเติมจิตใจของเขาให้เต็มล้นด้วยความสุขและความรักพระเจ้าทรงปรารถนาให้บุตรทั้งหลายมีความสุขสบายในงานรับใช้พระองค์และพบความปีติยินดีมากกว่าความยากลำบากในพระราชกิจของพระองค์พระองค์ทรงประสงค์ให้ผู้ที่เข้าร่วมนมัสการพระองค์ได้นำความคิดที่มีค่าของเรื่องความห่วงใยและความรักของพระองค์ไปเพื่อพวกเขาจะได้เป็นกำลังใจในทุกงานที่เขาต้องทำในชีวิตเพื่อเขาจะมีพระคุณที่จะจัดการกับทุกเรื่องด้วยความเที่ยงตรงและสัตย์ซื่อ{SC103.2}

เราจะต้องเข้ามาอยู่ใกล้กางเขนพระคริสต์และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงจะต้องเป็นเรื่องที่เราไตร่ตรองเป็นเรื่องที่เราสนทนาและเป็นเรื่องที่ให้ความสุขมากที่สุดของเราเราจะต้องระลึกอยู่เสมอถึงพระพรทุกอย่างที่เราได้รับจากพระเจ้าและเมื่อเราตระหนักถึงความรักยิ่งใหญ่ของพระองค์เราจะต้องเต็มใจที่จะมอบทุกสิ่งไว้ในพระหัตถ์ที่ถูกตรึงบนกางเขนเพื่อเรา{SC103.3}

จิตวิญญาณจะบินสูงขึ้นไปจนใกล้สวรรค์ด้วยปีกแห่งการสรรเสริญการนมัสการพระเจ้าที่บัลลังก์เบื้องบนจะทำได้ด้วยบทเพลงและเสียงดนตรีและในขณะที่เรากล่าวคำขอบพระคุณเรากำลังเลียนแบบการนมัสการของเหล่าชาวสวรรค์“ผู้ถวายเครื่องบูชาคือการขอบพระคุณก็ให้เกียรติ”
แก่พระยาห์เวห์สดุดี50:23ให้เราเข้ามาหาพระผู้สร้างของเราด้วยความสุขอย่างยำเกรงพร้อมกับ“การขอบพระคุณและเสียงเพลง”อิสยาห์51:3{SC104.1}

12.จะทำอย่างไรกับความสงสัย

มีคนมากมายโดยเฉพาะผู้ที่เป็นคริสเตียนใหม่ที่บางครั้งจะรู้สึกเป็นทุกข์กับความคิดที่ชวนให้สงสัยมีหลายอย่างในพระคัมภีร์ที่พวกเขาอธิบายหรือเข้าใจไม่ได้และซาตานใช้สิ่งเหล่านี้สั่นคลอนความเชื่อมั่นว่าพระคัมภีร์เป็นหนังสือที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้าพวกเขาถามว่า"เราจะทราบได้อย่างไรว่าทางนี้ถูกต้องหากพระคัมภีร์เป็นพระวจนะที่แท้จริงของพระเจ้าแล้วเราจะทำอย่างไรที่จะให้หลุดพ้นจากความสงสัยและความกังวลใจเหล่านี้ได้"{SC105.1}

พระเจ้าไม่เคยขอให้เราเชื่อโดยไม่ได้ประทานหลักฐานอย่างเพียงพอให้แก่เราเพื่อใช้เป็นที่ยึดเหนี่ยวความเชื่อเรายอมรับการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้าพระลักษณะของพระองค์ความสัตย์จริงที่มีอยู่ในพระวจนะของพระองค์ก็เพราะมีข้อพิสูจน์มากมายยืนยันต่อสามัญสำนึกของเราแต่กระนั้นพระเจ้าไม่เคยขวางกั้นความคิดของผู้ที่อยากสงสัยความเชื่อของเราจะต้องวางอยู่บนหลักฐานที่ชัดเจนไม่ใช่วางอยู่บนความรู้สึกผู้ที่อยากสงสัยจะมีเรื่องให้เขาสงสัยได้ส่วนผู้ที่ต้องการรู้ความจริงอย่างจริงใจก็จะพบหลักฐานมากมายที่เขาจะใช้ยึดความเชื่อได้{SC105.2}

ความคิดอันจำกัดของมนุษย์ไม่มีทางเข้าใจพระลักษณะหรือพระราชกิจของพระเจ้ายิ่งใหญ่สำหรับผู้ที่มีปัญญาเฉียบแหลมที่สุดผู้ที่มีสมองที่ได้ผ่านการศึกษาสูงสุดพระเจ้าผู้ทรงศักดิ์สิทธิ์ก็ยังคงเป็นเรื่องลึกลับสำหรับพวกเขา"ท่านจะหยั่งรู้ความไพบูลย์ขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้หมดสิ้นหรือมันสูงกว่าฟ้าสวรรค์ท่านจะทำอะไรได้ลึกกว่าแดนคนตายท่านจะทราบอะไรได้"โยบ11:7,8{SC105.3}

อัครทูตเปาโลอุทานขึ้นมาว่า"โอพระปัญญาและความรอบรู้ของพระเจ้านั้นล้ำลึกเท่าใดข้อตัดสินของพระองค์นั้นเหลือที่จะหยั่งรู้ได้และทางของพระองค์ก็เหลือที่จะสืบเสาะได้"
โรม11:33แต่แม้"เมฆและความมืดทึบอยู่รอบพระองค์ความชอบธรรมและความยุติธรรมเป็นรากฐานแห่งบัลลังก์ของพระองค์"
สดุดี97:2เราพอจะเข้าใจวิธีที่พระเจ้าปฏิบัติต่อเราและพระประสงค์ที่หนุนอยู่เพื่อเราจะมองเห็นความรักและพระเมตตาคุณอันไร้ขอบเขตซึ่งเข้าร่วมกับอำนาจที่ไม่จำกัดของพระเจ้าเราพอจะเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าได้เท่าที่จะเป็นประโยชน์ให้เราได้รับรู้และนอกเหนือจากนี้ไปเรายังต้องวางใจในพระหัตถ์อันทรงพลานุภาพและพระหทัยที่เปี่ยมด้วยรักของพระองค์{SC106.1}

พระวจนะของพระเจ้าเหมือนเช่นพระลักษณะของพระองค์ผู้ทรงเป็นต้นกำเนิดพระวจนะนั้นเสนอความล้ำลึกที่มนุษย์ผู้ต้องตายไม่อาจเข้าใจได้ทั้งหมดบาปที่เข้ามาในโลกการเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์ของพระคริสต์การบังเกิดใหม่การฟื้นคืนพระชนม์และเรื่องอื่นๆอีกมากมายในพระคัมภีร์ที่ล้ำลึกเกินคำอธิบายของสมองมนุษย์หรือแม้ที่จะเข้าใจได้อย่างกระจ่างแจ้งแต่เราไม่มีเหตุผลที่จะสงสัยพระวจนะของพระเจ้าเพียงเพราะเราไม่เข้าใจความลึกล้ำในการทรงนำของพระองค์ในโลกธรรมชาติมีเรื่องลึกลับมากมายล้อมอยู่รอบตัวเราที่เราเข้าใจไม่ได้สิ่งมีชีวิตต่ำที่สุดก็ยังมีปัญหาที่นักปรัชญาฉลาดที่สุดหา

คำอธิบายไม่ได้ทุกแห่งทุกหนมีความลึกลับอัศจรรย์ที่เกินความเข้าใจของเราแล้วเราจะต้องแปลกใจด้วยหรือว่าจะมีเรื่องลึกลับที่เราไม่อาจเข้าใจได้ในโลกของฝ่ายวิญญาณสาเหตุทั้งหมดที่เราไม่เข้าใจเกิดจากความอ่อนแอและความคับแคบของสติปัญญามนุษย์พระเจ้าประทานหลักฐานไว้มากพอในพระคัมภีร์ซึ่งกล่าวถึงพระลักษณะของพระองค์และเราจะต้องไม่สงสัยพระวจนะของพระองค์เพียงเพราะเราเข้าใจความลึกลับทั้งหมดที่พระองค์ทรงโปรดประทานไว้ไม่ได้{SC106.2}

อัครทูตเปโตรกล่าวในพระคัมภีร์ว่า"มีบางอย่างที่เข้าใจยากซึ่งคนทั้งหลายที่รู้เท่าไม่ถึงการและมีใจไม่มั่นคงได้บิดเบือน....อันเป็นเหตุให้ตนเองพินาศ"

2เปโตร3:16คนช่างสงสัยมักจะยกข้อพระคัมภีร์ที่เข้าใจยากมาเป็นข้ออ้างเพื่อโต้พระคัมภีร์แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลยมีหลักฐานชัดเจนที่แสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเจ้าหากพระคัมภีร์ไม่ได้ประกอบด้วยเรื่องของพระเจ้าแต่ประกอบด้วยเรื่องที่เข้าใจได้ง่ายหากสมองอันจำกัดเข้าใจความยิ่งใหญ่และพระอำนาจของพระเจ้าได้ทั้งหมดแล้วพระคัมภีร์ก็จะไม่มีคุณสมบัติที่แสดงถึงอำนาจของพระเจ้าได้อย่างไม่ผิดพลาดเรื่องยิ่งใหญ่และลึกลับที่มีอยู่ในพระคัมภีร์นั้นมีไว้เพื่อหนุนใจให้เกิดความเชื่อมั่นว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า{SC107.1}

พระคัมภีร์เปิดเผยความจริงอย่างเรียบง่ายและปรับให้เข้ากับความต้องการและความปรารถนาของจิตใจมนุษย์ได้อย่างดีเลิศสมองของผู้ที่ได้รับการพัฒนาถึงขั้นสูงสุดแล้วยังต้องตะลึงและชื่นชมในความจริงเหล่านี้ในขณะที่คนต่ำต้อยและไร้การศึกษาก็ยังมองเห็นทางแห่งความรอดได้และถึงกระนั้นความจริงที่บันทึกไว้อย่างเรียบง่ายเหล่านี้ยังมีเนื้อหาที่สูงส่งมีแนวคิดที่กว้างไกลเกินความสามารถของมนุษย์จะเข้าใจได้และเรารับความจริงเหล่านั้นได้เพราะพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยให้เท่านั้นด้วยเหตุนี้แผนการแห่งความรอดจึงได้เปิดไว้ให้แก่เราเพื่อจิตวิญญาณทุกดวงจะได้มองเห็นทุกย่างก้าวในการดำเนินที่นำไปสู่การกลับใจไปหาพระเจ้าและในความเชื่อที่จะนำไปหาองค์พระเยซูคริสต์เพื่อจะได้รับความรอดในวิถีทางที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้แต่ถึงกระนั้นภายใต้ความจริงที่เข้าใจได้ง่ายเหล่านี้ก็ยังมีความลึกลับที่ปิดซ่อนพระสิริของพระองค์อยู่เป็นความลึกลับที่มีอำนาจเหนือความคิดในการศึกษาค้นคว้าของมนุษย์แต่จะหนุนใจผู้แสวงหาความจริงด้วยความเคารพยำเกรงและความเชื่อเมื่อเขายิ่งค้นคว้าพระคัมภีร์มากขึ้นเท่าไรเขาก็จะยิ่งมั่นใจว่าเป็นพระวจนะของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์และเหตุผลของมนุษย์ก็จะกราบลงเบื้องหน้าความยิ่งใหญ่ในการเปิดเผยของพระเจ้า{SC107.2}

การยอมรับว่าเราเข้าใจความจริงยิ่งใหญ่ของพระคัมภีร์ทั้งหมดไม่ได้นั้นก็เพียงแต่ยอมรับว่าสมองที่มีขีดจำกัดนั้นไม่อาจที่จะเข้าใจเรื่องอันไม่มีขอบเขตได้ด้วยมนุษย์ที่มีความรู้อันจำกัดไม่อาจเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าผู้ทรงสัพพัญญูได้{SC108.1}

กลุ่มคนช่างสงสัยและผู้ที่ไม่มีความเชื่อจะปฏิเสธพระวจนะของพระเจ้าเพราะว่าพวกเขาหยั่งรู้ความล้ำลึกทั้งหมดที่มีอยู่ในพระคัมภีร์ไม่ได้และไม่ใช่ทุกคนที่ประกาศว่าตนเชื่อในพระคัมภีร์จะรอดพ้นจากภัยอันตรายในเรื่องนี้อัครทูตกล่าวว่า"นี่แน่ะพี่น้องทั้งหลายจงระวังให้ดีเพื่อจะไม่มีคนหนึ่งคนใดในพวกท่านมีใจชั่วและไม่เชื่อคือใจที่พาท่านหลงไปจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์"

ฮีบรู3:12การใส่ใจศึกษาคำสอนของพระคัมภีร์และค้นหา“ความล้ำลึกของพระเจ้า” เท่าที่เปิดเผยไว้ในพระคัมภีร์เป็นสิ่งที่จะต้องทำ1โครินธ์2:10ในขณะที่“สิ่งลี้ลับทั้งปวงเป็นของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราทั้งหลายแต่สิ่งทรงสำแดงนั้น....เพื่อเราจะทำตามถ้อยคำทั้งสิ้นของธรรมบัญญัตินี้”

เฉลยธรรมบัญญัติ29:29แต่งานของซาตานคือบิดเบือนความสามารถของสติปัญญาในการตรวจสอบความหยิ่งเล็กน้อยระคนอยู่ในการพินิจพิจารณาความจริงของพระคัมภีร์ทำให้คนรู้สึกหงุดหงิดและพ่ายแพ้เมื่ออธิบายพระคัมภีร์ทุกตอนจนเป็นที่พึงพอใจไม่ได้เป็นเรื่องอับอายเหลือเกินที่จะยอมรับว่าเขาเข้าใจพระวจนะที่ได้รับการดลใจไม่ได้พวกเขาไม่เต็มใจที่จะรอด้วยความอดทนจนพระเจ้าเห็นชอบที่จะเปิดเผยความจริงให้แก่เขาพวกเขารู้สึกว่าสติปัญญาของเขาดีพอที่จะเข้าใจพระคัมภีร์ได้โดยไม่ต้องการความช่วยเหลือและเมื่อเขาพลาดที่จะเข้าใจเขาก็แทบจะปฏิเสธแหล่งอำนาจของพระคัมภีร์จริงอยู่มีทฤษฎีและคำสอนมากมายที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางโดยอนุมานว่ามาจากพระคัมภีร์นั้นเป็นคำสอนที่ไม่มีรากฐานในพระคัมภีร์และยังขัดแย้งกับสิ่งที่ทรงดลใจทั้งหมดอย่างแท้จริงสิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุที่ทำให้สมองของคนมากมายเกิดความสงสัยและไม่มั่นใจแต่อย่างไรก็ตามเป็นเรื่องที่จะโทษพระวจนะของพระเจ้าไม่ได้แต่เกิดจากการบิดเบือนของมนุษย์ต่างหาก{SC108.2}

หากจะให้มนุษย์ที่พระเจ้าทรงสร้างมานั้นเข้าใจพระเจ้าและพระราชกิจทั้งหลายของพระองค์ได้ทั้งหมดแล้วเมื่อมาถึงจุดนี้แล้วมนุษย์ก็ไม่จำเป็นต้องค้นหาความจริงอีกต่อไปจะไม่ต้องเพิ่มพูนความรอบรู้ไม่ต้องพัฒนาสติปัญญาหรือจิตใจพระเจ้าไม่ทรงความเป็นใหญ่อีกต่อไปและเมื่อมนุษย์ก้าวมาถึงจุดสูงสุดของความรู้และความสำเร็จมนุษย์ก็จะหยุดที่จะก้าวต่อไปให้เราขอบคุณพระเจ้าที่มนุษย์ไม่ได้เป็นเช่นนี้พระเจ้าทรงไม่มีขอบเขตจำกัด“คลังสติปัญญาและความรู้ทุกอย่างซ่อนอยู่ในพระองค์” โคโลสี2:3และตลอดชั่วนิรันดร์กาลมนุษย์จะค้นคว้าต่อไปเรียนรู้ไปตลอดและจะไม่มีวันที่จะใช้ขุมทรัพย์แห่งพระปัญญาคุณความดีและอำนาจของพระองค์ได้หมด{SC109.1}

พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะเปิดเผยความจริงที่มีอยู่ในพระวจนะของพระองค์ให้แก่ประชากรของพระองค์มีเพียงวิธีเดียวเท่านั้นที่เราจะได้รับความรู้นี้เราจะได้ความรู้ความเข้าใจในพระวจนะของพระเจ้าผ่านทางการทำให้กระจ่างขึ้นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นพระวิญญาณทรงเป็นผู้ประทานพระวจนะนี้“พระดำริของพระเจ้าก็ไม่มีใครหยั่งรู้ได้เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้าเช่นกัน”

“เพราะว่าพระวิญญาณทรงหยั่งรู้ทุกสิ่งแม้เป็นความล้ำลึกของพระเจ้า”

1โครินธ์2:11,10และพระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญากับผู้ติดตามของพระองค์ว่า“เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงเสด็จมาแล้วพระองค์จะนำพวกท่านไปสู่ความจริงทั้งมวล........เพราะว่าพระองค์จะทรงเอาสิ่งที่เป็นของเรามาแจ้งแก่พวกท่าน”ยอห์น16:13,14{SC109.2}

พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้มนุษย์ฝึกฝนการใช้เหตุผลและการศึกษาพระคัมภีร์จะทำให้สมองมีประสิทธิภาพดีขึ้นและสูงส่งขึ้นอย่างที่ไม่มีการศึกษาอื่นใดสามารถทำได้แต่เราจะต้องระมัดระวังการบู

ชาเหตุผลซึ่งเป็นจุดอ่อนและจุดบกพร่องของมนุษยชาติหากเราไม่ต้องการให้ความเข้าใจของเราบดบังพระคัมภีร์จนเราเข้าใจความจริงเรียบง่ายที่สุดไม่ได้เราจะต้องมีความเรียบง่ายและความเชื่อเหมือนกับเด็กเล็กๆพร้อมที่จะเรียนรู้และวิงวอนขอความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อเราตระหนักถึงอำนาจและพระปัญญาของพระเจ้าและความไม่สามารถของเราในการที่จะเข้าใจความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าแล้วเรื่องนี้จะต้องดลบันดาลเราให้ถ่อมใจลงและเราจะต้องเปิดพระวจนะของพระองค์ด้วยความเคารพยำเกรงเช่นเดียวกับเวลาที่เราเข้าเฝ้าอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระองค์เมื่อเราเข้ามาหาพระคัมภีร์ความมีเหตุผลของเราจะต้องยอมรับอำนาจที่ยิ่งใหญ่กว่าเหตุผลและจิตใจรวมทั้งสติปัญญาจะต้องน้อมคำนับลงต่อพระเจ้า“ผู้ทรงพระนามว่าเราเป็น”อพยพ3:14{SC109.3}

มีหลายสิ่งที่ดูว่ายากและคลุมเครือแต่พระเจ้าจะประทานความกระจ่างและความเข้าใจให้แก่ผู้ที่แสวงหาความเข้าใจถ้าหากเราไม่ได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เราจะเสี่ยงต่อการที่จะต้องปล้ำสู้กับพระคัมภีร์หรือแปลความหมายผิดได้ตลอดเวลามีการอ่านพระคัมภีร์มากมายที่ไม่เกิดประโยชน์และในหลายๆกรณีกลับส่งผลเสียเมื่อเราเปิดพระวจนะของพระเจ้าโดยปราศจากความรู้สึกยำเกรงและปราศจากการอธิษฐานเมื่อความนึกคิดและความรู้สึกของเราไม่ได้ติดสนิทอยู่กับพระเจ้าหรือประสานเข้ากับน้ำพระทัยของพระองค์เมื่อนั้นความนึกคิดของเราจะถูกครอบงำด้วยความสงสัยและการศึกษาพระคัมภีร์ในสภาพเช่นนี้จะทำให้ความสงสัยมีอำนาจมากขึ้นศัตรูจะเข้าควบคุมความคิดและมันจะเสนอคำแปลที่มีความหมายไม่ถูกต้องเมื่อใดก็ตามที่มนุษย์ไม่ได้แสวงหาความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระเจ้าทั้งในพระธรรมและการกระทำแล้วไม่ว่าเขาจะเรียนมามากเพียงไรเขาก็อาจจะเข้าใจพระคัมภีร์ผิดได้และการวางใจในคำอธิบายของเขาก็เป็นสิ่งที่ไม่ปลอดภัยผู้ที่มองหาความขัดแย้งในพระคัมภีร์ก็เป็นผู้ที่ไม่มีสายตาทางฝ่ายวิญญาณเนื่องจากสายตาของพวกเขาผิดเพี้ยนพวกเขาจึงมองสิ่งที่เรียบง่ายและชัดเจนกลายเป็นสิ่งที่สร้างความสงสัยและความไม่เชื่อให้แก่เขา{SC110.1}

ในแทบทุกกรณีไม่ว่าจะมีการอำพรางกันอย่างไรก็ตามความรักในบาปคือสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้เกิดความสงสัยและความแคลงใจจิตใจที่หยิ่งยโสและรักบาปจะไม่ยินดีรับฟังคำสอนและข้อห้ามต่างๆที่มีอยู่ในพระวจนะของพระเจ้าและผู้ที่ไม่เต็มใจที่จะปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านี้ก็พร้อมที่จะสงสัยอำนาจของพระวจนะการที่จะเข้าถึงความจริงได้นั้นเราจะต้องมีความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะเรียนรู้ความจริงและมีความเต็มใจที่จะปฏิบัติตามและทุกคนที่เข้ามาศึกษาพระคัมภีร์ด้วยวิญญาณจิตเช่นนี้จะพบหลักฐานมากมายที่ชี้ให้เห็นว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้าและเขาก็จะเข้าใจความจริงที่ให้เขา“ได้ปัญญาถึงความรอด”2ทิโมธี3:15(TKJV){SC111.1}

พระคริสต์ตรัสว่า“ถ้าใครตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์คนนั้นก็จะรู้ว่าคำสอนนี้มาจากพระเจ้า”

ยอห์น7:17แทนที่จะคอยตั้งข้อสงสัยและคอยจับผิดในสิ่งที่ท่านไม่เข้าใจขอให้ท่านใส่ใจกับแสงสว่างที่ส่องมาถึงตัวของท่านแล้วท่านจะได้รับแสงที่สว่างมากยิ่งขึ้นโดยพระคุณของพระคริสต์จงประกอบห

น้าที่ทุกๆหน้าที่ที่เปิดให้กับความเข้าใจอย่างถ่องแท้ของท่านแล้วท่านก็จะเข้าใจและทำในส่วนที่ท่านยังสงสัยอยู่ในเวลานี้{SC111.2}

มีอยู่หลักฐานหนึ่งที่เปิดให้กับทุกคนทั้งแก่ผู้ที่มีการศึกษาสูงที่สุดและผู้ที่ไม่มีการศึกษาเลยนั่นคือหลักฐานของประสบการณ์พระเจ้าทรงเชิญชวนเราให้พิสูจน์ความจริงในพระวจนะของพระองค์ด้วยตัวของเราเองพิสูจน์ความจริงในเรื่องพระสัญญาของพระองค์พระองค์ทรงเชิญชวนเราให้"เชิญชิมดูแล้วจะเห็นว่าพระยาห์เวห์ประเสริฐ"
สดุดี34:8แทนที่จะวางใจในคำพูดของผู้อื่นเราจะต้องทดสอบด้วยตัวเราเองพระองค์ทรงประกาศว่า"จงขอเถิดแล้วจะได้"
ยอห์น16:24ก็จะเป็นไปตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้พระสัญญาของพระเจ้าไม่เคยล้มเหลวและไม่มีทางที่จะล้มเหลวและเมื่อเราเข้ามาใกล้พระเยซูและชื่นชมกับความรักอันไพบูลย์ของพระองค์แล้วความสงสัยและความมืดมนจะหายสาบสูญไปในความสว่างแห่งการร่วมสถิตอยู่ของพระองค์{SC111.2}

อัครทูตเปาโลกล่าวว่าพระเจ้า"ทรงช่วยเราให้พ้นจากอำนาจของความมืดและทรงย้ายเรามาไว้ในอาณาจักรของพระบุตรที่รักของพระองค์"
โคโลสี1:13และทุกคนที่ก้าวออกจากความตายไปสู่ชีวิตจะ"รับรองว่าพระเจ้าทรงสัตย์จริง"
ยอห์น3:33เขาก็จะเป็นพยานว่า"ข้าพเจ้าต้องการความช่วยเหลือและข้าพเจ้าก็พบการช่วยเหลือนั้นในองค์พระเยซูความต้องการในทุกสิ่งก็ได้รับการเติมเต็มจิตวิญญาณที่หิวกระหายก็ได้รับความเต็มอิ่มและบัดนี้พระคัมภีร์ก็เป็นหนังสือที่เปิดเผยเรื่องราวของพระเยซูคริสต์ให้แก่ข้าพเจ้าท่านอาจถามว่าทำไมข้าพเจ้าจึงเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ก็เพราะพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดที่พระเจ้าส่งมาให้แก่ข้าพเจ้าแล้วทำไมข้าพเจ้าจึงเชื่อในพระคัมภีร์ก็เพราะข้าพเจ้าได้พบว่าพระคัมภีร์เป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าที่ตรัสกับจิตวิญญาณของข้าพเจ้า"
เราจะเป็นพยานให้กับตัวของเราเองว่าสิ่งต่างๆในพระคัมภีร์เป็นความจริงพระคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าเรามั่นใจได้ว่าเราไม่ได้ติดตามนวนิยายที่ถูกแต่งขึ้นด้วยความเจ้าเล่ห์{SC112.1}

เปโตรสนับสนุนพี่น้องของท่านให้"เจริญขึ้นในพระคุณและในความรู้ของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา"
2เปโตร3:18เมื่อประชากรของพระเจ้าเติบโตขึ้นในพระคุณพวกเขาก็จะเข้าใจพระวจนะของพระองค์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้นพวกเขาจะมองเห็นความจริงศักดิ์สิทธิ์ด้วยแสงสว่างและความงดงามใหม่สิ่งนี้ได้เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์คริสตจักรตลอดทุกยุคสมัยและจะเป็นเช่นนี้จนถึงสิ้นยุค"วิถีของคนชอบธรรมเหมือนแสงอรุณซึ่งฉายสุกใสยิ่งๆขึ้นจนสว่างเต็มที่"สุภาษิต4:18{SC112.2}

โดยความเชื่อเราจะมองไปยังภายภาคหน้าและยึดมั่นในพระสัญญาของพระเจ้าซึ่งจะทำให้เราเติบใหญ่ขึ้นทางปัญญาเมื่อความสามารถของมนุษย์ประสานเข้ากับพระเจ้าและพลังอำนาจทั้งหมดของ

จิตวิญญาณถูกนำให้เข้ามาสัมผัสโดยตรงกับพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งของความสว่างหลังจากนั้นเราจะชื่นชมยินดีเมื่อทุกสิ่งที่ทำให้เรายุ่งยากใจภายใต้การทรงนำของพระเจ้าจะได้ทำให้กระจ่างแจ้งสิ่งต่างๆที่เข้าใจยากก็จะมีคำอธิบายและสิ่งที่สมองอันมีขอบเขตจำกัดของเรามองเห็นแต่เพียงความมุ่งหมายที่สับสนและแตกแยกนั้นเราก็จะมองเห็นความกลมกลืนที่สมบูรณ์แบบและสวยงามที่สุด“เพราะว่าเวลานี้เราเห็นสลัวๆเหมือนดูในกระจกแต่ในเวลานั้นจะเห็นแบบหน้าต่อหน้าเวลานี้ข้าพเจ้ารู้เพียงบางส่วนแต่เวลานั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนพระองค์ทรงรู้จักข้าพเจ้า”1โครินธ์13:12{SC112.3}

13.จงชื่นชมยินดีในพระเจ้า

พระเจ้าทรงเรียกเชิญเหล่าบุตรทั้งหลายของพระองค์ให้มาเป็นตัวแทนของพระคริสต์เพื่อให้คนทั้งหลายได้มองเห็นถึงความดีและพระเมตตาคุณของพระเจ้าพระเยซูทรงเปิดเผยพระลักษณะที่แท้จริงของพระบิดาให้แก่เราดังนั้นเราจึงต้องแสดงพระคริสต์ให้แก่ชาวโลกที่ไม่รู้จักความรักที่เปี่ยมด้วยความอ่อนโยนและความเมตตาของพระองค์พระเยซูตรัสว่า"พระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มาในโลกอย่างไรข้าพระองค์ก็ใช้พวกเขาไปในโลกอย่างนั้น"

"ข้าพระองค์อยู่ในพวกเขาและพระองค์ทรงอยู่ในข้าพระองค์....เพื่อโลกจะได้รู้ว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา"

ยอห์น17:18,23อัครทูตเปาโลกล่าวกับผู้ที่เป็นสาวกของพระเยซูว่า"ท่านปรากฏเป็นจดหมายของพระคริสต์""ให้ทุกคนรู้และอ่าน"

2โครินธ์3:3,2พระเยซูทรงประสงค์ให้บุตรทุกคนของพระองค์นำจดหมายของพระองค์ไปให้แก่โลกถ้าท่านเป็นผู้ติดตามของพระคริสต์พระองค์ทรงฝากให้ท่านนำจดหมายที่อยู่ในตัวของท่านส่งต่อไปให้แก่ครอบครัวของท่านให้แก่หมู่บ้านตามถนนหนทางในละแวกที่ท่านอาศัยเมื่อพระเยซูสถิตอยู่ในท่านพระองค์ทรงปรารถนาตรัสผ่านท่านไปยังจิตใจของผู้ที่ยังไม่คุ้นกับพระองค์บางทีพวกเขาไม่ได้อ่านพระคัมภีร์หรือไม่ได้ยินพระสุรเสียงที่พระองค์ตรัสกับเขาผ่านทางหน้าต่างๆของพระคริสตธรรมคัมภีร์พวกเขามองไม่เห็นความรักของพระเจ้าที่มีอยู่ในพระราชกิจของพระองค์แต่หากท่านเป็นตัวแทนที่สัตย์ซื่อของพระเยซูแล้วท่านอาจชักนำพวกเขาให้มาเข้าใจคุณความดีบางประการของพระเจ้าโดยผ่านตัวท่านและนำพวกเขาเข้ามาสู่ความรักและการร่วมรับใช้พระองค์{SC115.1}

คริสเตียนเป็นผู้ถือประทีปบนเส้นทางที่มุ่งไปยังสวรรค์เขาจะต้องสะท้อนความสว่างที่ได้รับจากพระคริสต์ไปให้แก่คนในโลกชีวิตและอุปนิสัยของเขาจะต้องทำให้ผู้อื่นเข้าใจพระคริสต์และพระราชกิจแห่งการรับใช้ของพระองค์ได้อย่างถูกต้อง{SC115.2}

หากเราเป็นตัวแทนของพระคริสต์เราจะทำให้งานแห่งการรับใช้พระองค์น่าสนใจตามความเป็นจริงคริสเตียนที่เก็บรวบรวมความหดหู่และความโศกเศร้าไว้ในจิตวิญญาณของตนเองและโอดครวญและบ่นกำลังแสดงตัวอย่างไม่ถูกต้องของพระเจ้าและของชีวิตคริสเตียนให้แก่ผู้อื่นพวกเขาจะทำให้คนอื่นคิดว่าพระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยที่จะให้บุตรของพระองค์มีความสุขและด้วยการทำเช่นนี้เขาเป็นพยานเท็จให้กับพระบิดาของเราผู้สถิตอยู่ในสวรรค์{SC116.1}

ซาตานยินดีปรีดาเมื่อมันนำบุตรของพระเจ้าไปสู่ความไม่เชื่อและความหดหู่ใจมันชื่นชอบที่เห็นเราขาดความวางใจในพระเจ้าสงสัยน้ำหัยของพระองค์และอำนาจของพระองค์ที่จะช่วยเราให้รอดมันพอใจเมื่อมันทำให้เรารู้สึกว่าการทรงนำของพระเจ้าจะนำภัยมาให้เราเป็นงานของซาตานที่ต้องการทำให้เรามองเห็นว่าพระเจ้าขาดความเห็นใจและไม่สงสารผู้ใดมันอ้างความจริงในเรื่องของพระองค์ไปในทางที่ผิดมันเสริมแต่งจินตนาภาพเรื่องของพระเจ้าด้วยแนวคิดที่ผิดและแทนที่เราจะใส่ใจในความจริงเรื่

องของพระบิดาบนสวรรค์สมองของเราไปยึดติดอยู่กับภาพผิดๆที่ซาตานได้เอามาให้และหลู่พระเกียรติของพระเจ้าด้วยการไม่วางใจในพระองค์และบ่นติเตียนพระองค์ซาตานคอยหาทางอยู่เสมอที่จะทำให้ชีวิตฝ่ายศาสนาเป็นเรื่องที่เศร้าหมองมันต้องการทำให้ชีวิตฝ่ายศาสนาเป็นภาระและเต็มไปด้วยความยากลำบากและเมื่อคริสเตียนนำเสนอชีวิตฝ่ายศาสนาของเขาเองด้วยภาพเช่นนี้ด้วยความไม่เชื่อของเขาจึงไปสนับสนุนการหลอกลวงของซาตาน{SC116.2}

คนมากมายที่กำลังเดินอยู่บนเส้นทางแห่งชีวิตได้หมกมุ่นอยู่กับความผิดและความล้มเหลวและความผิดหวังของตนเองและจิตใจของเขาเต็มไปด้วยความทุกข์และความท้อแท้ใจในขณะที่ดิฉันอยู่ทวีปยุโรปมีน้องหญิงคนหนึ่งที่ตกอยู่ในสภาพเช่นนี้และเธอตกอยู่ในความทุกข์เธอเขียนจดหมายมาหาข้าพเจ้าและขอคำหนุนใจในคืนนั้นหลังจากที่ดิฉันได้อ่านจดหมายของเธอดิฉันฝันว่าดิฉันกำลังเดินอยู่ในสวนแห่งหนึ่งและมีผู้หนึ่งซึ่งดูเหมือนจะเป็นเจ้าของสวนกำลังเดินนำดิฉันไปตามทางเดินของสวนดิฉันกำลังเก็บดอกไม้และเพลิดเพลินอยู่กับกลิ่นหอมของมันเมื่อน้องหญิงผู้นี้ซึ่งเดินอยู่เคียงข้างดิฉันได้ดึงดิฉันให้หันมาสนใจมองดูหนามบางส่วนที่ขวางอยู่บนทางเดินของเธอเธอคร่ำครวญและเศร้าสลดอยู่ตรงนั้นเธอไม่ได้เดินไปตามทางเดินที่คนนำทางพาไปแต่กลับเดินเข้าไปสู่กลางขวากและพงหนามเธอร้องครวญครางด้วยความท้อแท้ว่า“น่าเสียดายจริงๆที่หนามแหลมพวกนี้ทำลายสวนที่สวยงามแห่งนี้”
แล้วคนนำชมสวนตอบว่า“อย่าไปสนใจคมหนามเหล่านั้นมันเพียงแค่ทำให้คุณเจ็บปวดเท่านั้นเองให้เราเก็บดอกกุหลาบดอกลิลลี่และดอกมะลิกันเถิด”(SC116.3)

ประสบการณ์ชีวิตของท่านไม่มีช่วงสดใสบ้างหรือท่านไม่เคยมีช่วงเวลาอันทรงคุณค่าเมื่อหัวใจของท่านเต้นอย่างมีความสุขเพื่อตอบสนองพระวิญญาณของพระเจ้าหรือเมื่อท่านมองย้อนกลับไปยังบทต่างๆในหน้าหนังสือของประสบการณ์ชีวิตของท่านที่ผ่านๆมาไม่มีหนังสือบันทึกหน้าใดในประสบการณ์ของท่านที่สร้างความสุขให้ท่านบ้างหรือพระสัญญาของพระเจ้าไม่ได้เป็นเหมือนดอกไม้ซึ่งขึ้นอยู่ตามทางเดินของท่านที่ส่งกลิ่นหอมบ้างหรือท่านจะไม่ให้ความงดงามและความหวานชื่นของดอกไม้เติมจิตใจของท่านให้เต็มด้วยความสุขบ้างหรือ{SC117.1}

ขวากหนามเพียงแต่ทำให้ท่านบาดเจ็บและโศกเศร้าใจและหากท่านจะเก็บรวบรวมแต่สิ่งเหล่านี้และนำไปเสนอให้แก่ผู้อื่นท่านไม่เพียงกำลังดูแคลนพระคุณความดีของพระเจ้าด้วยตัวท่านเองเท่านั้นแต่ท่านกำลังขัดขวางคนรอบข้างให้ออกไปจากการเดินในทางแห่งชีวิตด้วยหรือไม่{SC117.2}

เป็นการไม่ฉลาดที่จะเก็บรวบรวมความทรงจำที่ไม่ราบรื่นทั้งหมดของชีวิตที่ผ่านมาไว้รวมทั้งความเลวร้ายและความผิดหวังเพื่อพูดและโอดครวญถึงเหตุการณ์เหล่านั้นซ้ำแล้วซ้ำอีกจนกระทั่งตัวเราเองถูกครอบงำด้วยความท้อแท้จิตวิญญาณที่ท้อถอยนี้จะเต็มไปด้วยความมืดมนความรู้สึกเช่นนี้จะปิดกั้นจิตวิญญาณของเขาเองจากแสงสว่างของพระเจ้าและยังทอดเงามืดลงบนเส้นทางเดินของผู้อื่นอีกด้วย{SC117.3}

จงขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับภาพเหตุการณ์อันสดใสซึ่งพระองค์ประทานให้แก่เราจงนำคำสัญญาอันประเสริฐที่มีอยู่ในความรักของพระองค์มารวมเข้าด้วยกันเพื่อเราจะมองดูภาพเหล่านั้นอย่างต่อเนื่องไม่หยุดหย่อนภาพเหตุการณ์ที่พระบุตรของพระเจ้าทรงสละพระบัลลังก์ของพระบิดาทรงนำความเป็นมนุษย์มาสวมทับความเป็นพระเจ้าเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากอำนาจของซาตานภาพชัยชนะของพระองค์ที่ทรงทำไว้เพื่อเห็นแก่เราทรงเปิดประตูสวรรค์ออกให้แก่มนุษย์และเปิดเผยให้สายตามนุษย์ได้มองเห็นสถานที่ซึ่งพระเจ้าทรงเปิดเผยพระสิริของพระองค์ภาพมนุษย์ซึ่งล้มลงในบาปได้ถูกนำขึ้นมาจากหลุมแห่งความพินาศที่บาปได้ผลักเขาให้ตกลงไปและนำเขากลับมาเชื่อมสัมพันธ์กับพระเจ้าพระผู้ไม่มีขอบเขตจำกัดและได้อดทนต่อการทดสอบของพระเจ้าผ่านทางความเชื่อในพระผู้ไถ่ของเราเราได้สวมเสื้อความชอบธรรมของพระคริสต์และถูกยกชูขึ้นไปถึงพระบัลลังก์ของพระองค์เหล่านี้เป็นภาพที่พระเจ้าทรงปรารถนาให้จิตใจของเราใคร่ครวญอยู่เสมอ{SC118.1}

เมื่อดูเสมือนหนึ่งว่าเราจะสงสัยในความรักของพระเจ้าและไม่วางใจในพระสัญญาของพระองค์เราได้หลู่เกียรติพระองค์และทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์เสียพระทัยแม่จะรู้สึกอย่างไรกับลูกๆที่คอยบ่นต่อว่าเธออยู่เสมอๆราวกับว่าเธอไม่เคยหวังดีต่อพวกเขาเลยทั้งๆที่ในความเป็นจริงแล้วทุกสิ่งที่เธอทำตลอดชีวิตของเธอนั้นก็ทำเพื่อประโยชน์ของพวกเขาและเพื่อให้เขาสุขสบายสมมติว่าพวกเขาสงสัยในความรักของเธอสิ่งนี้จะทำให้หัวใจของเธอแตกสลายผู้ที่เป็นพ่อแม่จะรู้สึกอย่างไรหากลูกๆทำกับพวกเขาเช่นนี้และพระบิดาของเราบนสวรรค์จะทรงมีท่าทีต่อเราอย่างไรเมื่อเราไม่ไว้วางใจในความรักของพระองค์ซึ่งเป็นความรักที่ทำให้พระองค์ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เพื่อที่เราจะได้มีชีวิตอัครทูตบันทึกไว้ว่า“พระองค์ผู้ไม่ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เองแต่ประทานพระบุตรนั้นเพื่อเราทุกคนถ้าเช่นนั้นพระองค์จะไม่ประทานสิ่งสารพัดให้เราด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ”
โรม8:32ถึงกระนั้นก็ตามมีคนมากมายเพียงไรที่การกระทำและไม่ใช่คำพูดที่เขาแสดงออกมาให้เห็นเป็นคำพูดว่า“นี่ไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้ฉันบางทีพระองค์อาจจะทรงรักคนอื่นแต่พระองค์ไม่ได้รักฉัน”{SC118.2}

สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดกำลังทำร้ายจิตวิญญาณของท่านเพราะคำสงสัยทุกคำที่ท่านกล่าวออกมานั้นเท่ากับเป็นการเชิญชวนการทดลองของซาตานทำให้นิสัยช่างสงสัยในตัวของท่านแกร่งกล้าขึ้นและทำให้ทูตสวรรค์ที่คอยดูแลท่านเศร้าใจเมื่อซาตานล่อลวงท่านจงอย่าระบายคำพูดที่สงสัยหรือขุ่นมัวออกมาแม้เพียงสักคำเดียวหากท่านเลือกที่จะเปิดประตูให้แก่คำเสนอแนะของมันสมองของท่านก็จะเต็มไปด้วยคำถามที่ไม่วางใจและการดื้อแพ่งหากท่านกล่าวความรู้สึกของท่านออกมาคำพูดที่ชวนให้สงสัยทุกคำที่ท่านกล่าวออกมาจะไม่เพียงมีผลกับตัวของท่านเองเท่านั้นแต่จะเป็นเมล็ดที่แตกหน่อและเกิดผลในชีวิตของผู้อื่นและคงจะไม่มีทางหักล้างอิทธิพลที่มาจากคำพูดของท่านได้ตัวท่านเองอาจฟื้นคืนจากช่วงเวลาแห่งการทดลองและหลุดพ้นจากกับดักของซาตานแต่ผู้อื่นที่ซวนเซเนื่องจากอิทธิพลของท่านอาจไม่สามารถหลุดรอดจากความไม่เชื่อที่ท่านกล่าวไว้การพูดถึงแต่สิ่งที่ให้กำลังและชีวิตแก่จิตวิญญาณจึงเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งเพียงไร{SC119.1}

ทูตสวรรค์กำลังคอยฟังว่าท่านกำลังเป็นพยานถึงพระอาจารย์ในสวรรค์ของท่านให้แก่โลกอย่างไรจงให้การสนทนาของท่านเป็นเรื่องของพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เพื่อทรงเป็นผู้แก้ต่างต่อเบื้องพระบิดาให้แก่ท่านเมื่อท่านจูงมือของมิตรสหายจงให้คำสรรเสริญพระเจ้าติดอยู่บนริมฝีปากของท่านและในจิตใจของท่านนี่คือวิธีที่ท่านจะดึงดูดความคิดของเขาเข้าไปหาพระเยซู{SC119.2}

ทุกคนต่างมีความทุกข์ยากมีความโศกเศร้าที่แทบจะแบกรับไม่ไหวมีการทดลองที่ยากจะต่อต้านได้อย่านำปัญหาของท่านไปบอกแก่เพื่อนมนุษย์ผู้ที่ต้องตายแต่จงนำทุกสิ่งมายังพระเจ้าด้วยการอธิษฐานจงตั้งเป็นกฎไว้ว่าท่านจะไม่พูดคำพูดที่ชวนให้สงสัยหรือคำพูดที่ทำให้เกิดความท้อแท้ใจแม้เพียงสักคำเดียวท่านสามารถทำให้ชีวิตของผู้อื่นสดใสขึ้นได้มากและทำให้ความพยายามของเขาแข็งแกร่งขึ้นด้วยคำพูดที่ให้ความหวังและกำลังใจที่บริสุทธิ์{SC119.3}

มีจิตวิญญาณกล้าหาญมากมายที่ถูกบีบคั้นด้วยการทดลองและพร้อมที่จะยอมแพ้ต่อการต่อสู้กับตัวเองและอำนาจของความชั่วจงอย่าทำให้ผู้ที่ดิ้นรนอย่างหนักเช่นนี้ท้อใจจงให้กำลังใจแก่เขาด้วยคำพูดที่แกร่งกล้าและให้ความหวังเพื่อหนุนให้เขาเดินในทางชีวิตของเขาต่อไปด้วยการทำเช่นนี้จะทำให้แสงสว่างของพระคริสต์ส่องออกมาจากตัวท่าน"เราไม่ได้อยู่เพื่อตัวเอง"
โรม14:7อิทธิพลที่ท่านทำไปโดยไม่รู้ตัวนี้อาจจะทำให้ผู้อื่นมีกำลังใจและเข้มแข็งยิ่งขึ้นหรือทำให้เขาเกิดความท้อถอยและถูกผลักไสออกห่างจากพระคริสต์และความจริง{SC120.1}

คนมากมายมีแนวคิดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับชีวิตและพระลักษณะของพระคริสต์พวกเขาคิดว่าชีวิตของพระองค์ไม่อบอุ่นและไม่สดใสพระองค์มีแต่ความแข็งกร้าวเข้มงวดและไม่มีความสุขคนมากมายมีประสบการณ์ทางศาสนาโดยรวมที่ถูกระบายด้วยภาพพจน์ที่เศร้าหมองเช่นนี้{SC120.2}

คนมักอ้างเสมอว่าพระเยซูทรงกันแสงแต่เป็นที่ทราบกันว่าพระองค์ไม่เคยยิ้มจริงอยู่พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงเป็นบุรุษแห่งความเศร้าและทรงคุ้นเคยกับความระทมทุกข์เพราะพระองค์ทรงเปิดพระทัยให้กับความทุกข์ยากทั้งหมดของมนุษย์ถึงแม้ชีวิตของพระองค์จะเป็นชีวิตที่มีแต่การปฏิเสธตนเองและครอบคลุมด้วยเงาแห่งความเจ็บปวดและความห่วงใยแต่วิญญาณจิตของพระองค์ไม่เคยชอกช้ำพระพักตร์ของพระองค์ไม่เคยแสดงออกถึงความเศร้าโศกและความไม่พอใจจะมีแต่ความสงบเยือกเย็นจิตใจของพระองค์เป็นน้ำพุแห่งชีวิตและทุกหนแห่งที่พระองค์ทรงดำเนินไปพระองค์ทรงนำการพักผ่อนและสันติสุขความสุขและความชื่นชมยินดีไปด้วย{SC120.3}

พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงเป็นผู้ที่เคร่งขรึมมากและมีความตั้งใจอันแรงกล้าแต่พระองค์ไม่เคยมีจิตใจที่ห่อเหี่ยวหรือมีอารมณ์ที่ขุ่นมัวชีวิตของผู้ที่ทำตามแบบอย่างของพระองค์จะต้องเต็มไปด้วยเป้าหมายที่ตั้งใจจริงความรู้สึกส่วนตัวของพวกเขาจะเต็มไปด้วยความรับผิดชอบอย่างแท้จริงความไม่เอาจริงเอาจังจะต้องถูกควบคุมจะไม่มีการรื่นเริงที่อึกทึกไม่มีการล้อเล่นที่ไม่สุภาพแต่ศาสนาของพระเยซูจะมอบความสงบสุขดั่งสายธารเป็นศาสนาที่จะไม่ดับแสงสว่างของความสุขไม่หยุดยั้งความชื่นบานหรือบดบังความแจ่มใสบนใบหน้าที่ยิ้มแย้มพระคริสต์เสด็จมาไม่ใช่ให้ผู้อื่นมาคอยรับใช้แต่ทรงมาเพื่อ

รับใช้ผู้อื่นและเมื่อความรักของพระองค์มีอำนาจครอบครองอยู่ในจิตใจแล้วเราก็จะทำตามแบบอย่างของพระองค์{SC120.4}

หากเรารวบรวมความไม่ดีและไม่เป็นธรรมที่ผู้อื่นทำไว้และเก็บไว้ในจุดสุดยอดแห่งความคิดของเราแล้วจะพบว่าเราจะรักเขาเหมือนเช่นที่พระคริสต์ทรงรักเราไม่ได้แต่หากความคิดของเราจะมีแต่ความรักและพระเมตตาอันอัศจรรย์ที่พระคริสต์ทรงมีต่อเราแล้ววิญญาณเดียวกันนี้จะไหลออกไปยังผู้อื่นเราจะรักและเคารพซึ่งกันและกันและอดทนต่อความผิดและความไม่สมบูรณ์แบบที่เรามองเห็นอย่างไม่ตั้งใจได้เราจะต้องปลูกฝังเรื่องความถ่อมตนและความไม่วางใจในตัวเราเองรวมทั้งความอดทนที่เต็มไปด้วยความอ่อนโยนต่อความผิดของผู้อื่นการทำเช่นนี้จะกำจัดใจคับแคบที่เห็นแก่ตัวและทำให้เราเป็นคนใจกว้างและมีจิตใจที่เผื่อแผ่{SC121.1}

ผู้ประพันธ์สดุดีตรัสว่า“จงวางใจในพระยาห์เวห์และจงทำความดีจงอาศัยอยู่ในแผ่นดินและจงชื่นบานกับความปลอดภัย”สดุดี37:3“จงวางใจในพระยาห์เวห์”

แต่ละวันมีภาระหนักมีเรื่องที่เราต้องเอาใจใส่และเรื่องที่นำความกังวลมาให้สำหรับวันนั้นๆและเมื่อเรามาพบหน้ากันเราก็มีความพร้อมเพียงไรที่จะพูดคุยถึงเรื่องของความทุกข์ยากและความลำบากของเราเราปล่อยให้ปัญหาจำนวนมากที่เราหยิบยืมมาบุกรุกตัวเราเราปล่อยตัวให้กับความกลัวมากมายและเราก็แสดงภาระแห่งความกังวลที่หนักหน่วงออกมาให้เห็นจนอาจจะทำให้บางคนคิดว่าเราคงไม่มีพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงรักและเมตตาผู้ทรงพร้อมที่จะคอยฟังคำทูลขอของเราทุกเรื่องและสถิตอยู่กับเราเพื่อช่วยเหลือเราในยามที่เราต้องการ{SC121.2}

มีบางคนตกอยู่ในสภาวะของความกลัวอยู่ตลอดเวลาและชอบตามหาปัญหาในทุกวันพวกเขาถูกห้อมล้อมด้วยของประทานแห่งความรักของพระเจ้าในแต่ละวันเขามีความสุขกับการทรงนำของพระองค์ที่มีอยู่อย่างมากมายแต่พวกเขากลับมองข้ามพระพรที่อยู่รอบตัวเขาความนึกคิดของเขาหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่เขาไม่ชอบที่กลัวว่าจะมาถึงตัวเขาหรือเขาอาจหมกมุ่นอยู่กับความทุกข์ยากเล็กน้อยบางอย่างซึ่งอาจจะมีอยู่จริงแต่เขาปล่อยให้ความทุกข์ยากเหล่านั้นปิดตาของเขาจนเขามองไม่เห็นสิ่งของมากมายที่เขาควรสำนึกในพระคุณแทนที่เขาจะผลักความทุกข์ยากที่เขาประสบอยู่นั้นไปให้พระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งเดียวของความช่วยเหลือเขากลับปล่อยให้ความทุกข์ยากนั้นแยกตัวเขาเองออกไปจากพระองค์เพราะปลุกความว้าวุ่นและการโอดครวญขึ้นมา{SC121.3}

เราจะทำตัวเป็นคนไม่เชื่อเช่นนี้หรือทำไมเราจึงต้องเป็นคนอกตัญญูและขาดความวางใจพระเยซูทรงเป็นมิตรของเราชาวสวรรค์ทั้งหมดใส่ใจในความทุกข์สุขของเราเราจะต้องไม่ปล่อยให้ความทุกข์ใจและความกังวลของชีวิตประจำวันทำให้สมองของเราหงุดหงิดและทำให้ความคิดของเรามืดมนหากเป็นเช่นนี้เราจะมีแต่เรื่องที่ทำให้เราหงุดหงิดและรำคาญใจอยู่เสมอเราจะต้องไม่หมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่ทำให้เรากลัดกลุ้มและบั่นทอนเราซึ่งไม่ช่วยให้เราอดทนต่อการทดลองต่างๆได้{SC122.1}

ท่านอาจจะปวดหัวกับธุรกิจของท่านสิ่งที่ท่านคาดหวังไว้อาจจะมีดมนลงไปเรื่อยๆและท่านอาจจะถูกคุกคามด้วยความรู้สึกของการสูญเสียแต่จงอย่าหมดกำลังใจจงมอบความกังวลของท่านไว้กับพระเจ้าและรักษาความสงบและความชื่นบานไว้อธิษฐานทูลขอสติปัญญาเพื่อจัดการกับธุรกิจของท่านอย่างสุขุมและการทำเช่นนี้จะป้องกันความสูญเสียและหายนะได้จงทำทุกอย่างเท่าที่ท่านสามารถทำได้ในส่วนของท่านเพื่อให้เกิดผลดีที่สุดพระเยซูทรงสัญญาที่จะประทานความช่วยเหลือแต่ไม่ใช่โดยปราศจากความพยายามของเราเมื่อท่านทำทุกสิ่งเท่าที่ท่านจะทำได้พร้อมทั้งพึ่งในพระผู้ช่วยของเราแล้วขอให้ยอมรับผลลัพธ์ด้วยความชื่นบาน{SC122:2}

พระเจ้าไม่ประสงค์จะให้ประชากรของพระองค์ถูกทับถมด้วยความห่วงใยแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราไม่เคยหลอกลวงเราพระองค์ไม่เคยตรัสกับเราว่า“อย่ากลัวเลยไม่มีภัยอันตรายมาตามทางเดินของท่าน”

พระองค์ทรงทราบดีว่าตามทางที่เราเดินไปนั้นเต็มไปด้วยการทดลองและภัยอันตรายและพระองค์ทรงปฏิบัติต่อเราอย่างตรงไปตรงมาพระองค์ไม่ได้ทรงเสนอที่จะนำประชากรของพระองค์ออกไปจากโลกแห่งบาปและความชั่วแต่พระองค์ทรงชี้ไปยังที่หลบภัยที่เชื่อถือได้พระองค์ทรงอธิษฐานเพื่อสาวกทั้งหลายของพระองค์ว่า“ข้าพระองค์ไม่ได้ขอให้พระองค์เอาพวกเขาออกไปจากโลกแต่ขอให้ปกป้องเขาไว้ให้พ้นจากมารร้าย”

พระองค์ตรัสว่า“ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยากแต่จงมีใจกล้าเถิดเพราะว่าเราชนะโลกแล้ว” ยอห์น17:15,16:33{SC122.3}

ในคำเทศนาบนภูเขาของพระคริสต์พระองค์ทรงสอนบทเรียนอันมีค่าของความจำเป็นที่จะต้องวางใจในพระเจ้าให้แก่สาวกทั้งหลายของพระองค์บทเรียนเหล่านี้มีไว้เพื่อให้กำลังใจแก่บุตรทั้งหลายของพระเจ้าตลอดทุกยุคสมัยและบทเรียนซึ่งเต็มไปด้วยด้วยคำชี้แนะและคำเล้าโลมใจมากมายเหล่านี้ได้ตกทอดลงมายังยุคของเราพระผู้ช่วยให้รอดทรงชี้ให้บรรดาผู้ติดตามของพระองค์มองดูนกในอากาศที่กำลังส่งเสียงร้องสรรเสริญมันไม่ต้องกังวลกับเรื่องราวใดๆเพราะ“พวกมันไม่ได้หว่านไม่ได้เกี่ยว” และถึงกระนั้นพระบิดายิ่งใหญ่ประทานสิ่งที่จำเป็นแก่พวกมันพระผู้ช่วยให้รอดตรัสถามว่า“ท่านไม่ประเสริฐกว่าพวกมันหรือ”

มัทธิว6:26พระผู้ทรงเป็นผู้ดูแลที่ยิ่งใหญ่ของมนุษย์และสัตว์ทั้งหลายได้ทรงกางพระหัตถ์ของพระองค์ออกและจัดเตรียมทุกสิ่งให้แก่สรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างนกในอากาศไม่ได้อยู่นอกสายพระเนตรของพระองค์พระองค์ไม่ได้ทรงใส่อาหารเข้าไปในจะงอยปากของมันแต่พระองค์ทรงจัดเตรียมสิ่งที่มันต้องการพวกมันจะต้องรวบรวมรวงข้าวที่พระองค์ทรงกระจายไว้มันจะต้องเตรียมวัสดุต่างๆเพื่อสร้างรังน้อยๆของมันมันจะต้องเลี้ยงลูกนกน้อยของมันมันส่งเสียงร้องเพลงไปในขณะที่มันทำงานเพราะ“พระบิดาของพวกท่านผู้สถิตในสวรรค์ทรงเลี้ยงพวกมันไว้”และ“ท่านไม่ประเสริฐกว่าพวกมันหรือ”

มัทธิว6:26ท่านทั้งหลายที่นมัสการพระเจ้าด้วยปัญญาและจิตวิญญาณจะมีค่าน้อยกว่านกในอากาศเ

หล่านี้หรือพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดชีวิตของเราพระผู้ทรงรักษาชีวิตของเราพระองค์ผู้ทรงสร้างเราในพระฉายาของพระองค์จะไม่ทรงจัดเตรียมสิ่งต่างๆที่เราต้องการหากเพียงแต่เราจะวางใจในพระองค์หรือ{SC123.1}

พระคริสต์ทรงชี้ให้สาวกทั้งหลายของพระองค์มองดูดอกไม้ในทุ่งนาที่เบ่งบานอยู่มากมายและส่องรัศมีด้วยความงดงามอันเรียบง่ายซึ่งพระบิดาในสวรรค์ทรงเป็นผู้ประทานให้เพื่อเป็นการแสดงออกถึงความรักของพระองค์ที่ทรงมีต่อมนุษย์พระองค์ตรัสว่า"จงพิจารณาดูว่าดอกไม้ในทุ่งนานั้นเติบโตขึ้นอย่างไร"

ความงามและความเรียบง่ายของดอกไม้ในธรรมชาตินั้นยิ่งใหญ่กว่าสง่าราศีของกษัตริย์ซาโลมอนอาภรณ์หรูหราที่สุดที่ตัดเย็บขึ้นมาอย่างประณีตไม่อาจเปรียบเทียบได้กับความอ่อนหวานและความงดงามอันอิ่มเอิบของดอกไม้ที่พระเจ้าทรงสร้างไว้พระเยซูตรัสถามว่า"และถ้าพระเจ้าทรงตกแต่งหญ้าที่ทุ่งนาอย่างนั้นซึ่งเป็นอยู่วันนี้และรุ่งขึ้นต้องทิ้งในเตาไฟโอพวกมีความเชื่อน้อยพระองค์จะไม่ทรงตกแต่งท่านมากยิ่งกว่านั้นหรือ"

มัทธิว6:28,30หากพระเจ้าผู้ทรงเป็นจิตรกรเอกประทานให้ดอกไม้ที่เรียบง่ายที่สุดซึ่งจะเหี่ยวแห้งไปในวันเดียวให้มีความละเอียดอ่อนและหลากสีแล้วพระองค์จะไม่ทรงใส่ใจดูแลผู้ที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นตามแบบพระฉายาของพระองค์ให้มากกว่านี้หรือบทเรียนของพระคริสต์เหล่านี้ได้ตำหนิจิตใจที่ปราศจากความเชื่อซึ่งมีแต่ความคิดที่กังวลว้าวุ้นและสงสัย{SC123.2}

พระยาห์เวห์ทรงประสงค์ให้บุตรชายและบุตรหญิงทั้งหลายของพระองค์มีความสุขมีสันติสุขและเชื่อฟังพระเยซูตรัสว่า"เรามอบสันติสุขไว้กับพวกท่านสันติสุขของเราที่ให้กับท่านนั้นเราไม่ได้ให้อย่างที่โลกให้อย่าให้ใจของท่านเป็นทุกข์อย่ากลัวเลย"

"เราบอกสิ่งเหล่านี้กับพวกท่านแล้วเพื่อให้ความยินดีของเราอยู่ในท่านและให้ความยินดีของท่านเต็มเปี่ยม"ยอห์น14:27,15:11{SC124.1}

ความสุขสำราญที่อยู่นอกเส้นทางของหน้าที่ในชีวิตซึ่งหามาได้ด้วยเป้าหมายที่เห็นแก่ตัวนั้นจะเป็นความสุขที่ไม่สมดุลชั่วคราวและไม่คงทนถาวรความสุขนั้นจะหมดไปและจิตวิญญาณจะมีแต่ความโดดเดี่ยวและความโศกเศร้าแต่งานรับใช้พระเจ้าจะให้ความปีติยินดีและความพึงพอใจคริสเตียนจะไม่ถูกทอดทิ้งให้เดินอยู่บนเส้นทางที่ไม่แน่นอนเขาจะไม่ตกอยู่ในความเสียใจและความผิดหวังที่ไร้สาระหากเส้นทางชีวิตของเราในปัจจุบันนี้ไม่อาจให้ความสุขสำราญแก่เราแล้วเรายังคงมีความสุขได้โดยการมองไปยังชีวิตในภายภาคหน้า{SC124.2}

แม้ในเวลานี้คริสเตียนยังมีความสุขกับการสื่อสัมพันธ์ร่วมกับพระคริสต์ได้พวกเขายังจะได้รับแสงสว่างในความรักของพระองค์การปลอบประโลมซึ่งจะมีอยู่ตลอดไปจากการร่วมสถิตอยู่ด้วยของพระองค์ทุกย่างก้าวของชีวิตจะนำเราให้เข้าใกล้ชิดพระเยซูมากยิ่งขึ้นจะนำเราให้มีประสบการณ์ในความรักของพระองค์ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและจะนำเราให้เข้าใกล้บ้านสันติสุขอันประเสริฐได้อีกก้าวหนึ่งดังนั้นจงอ

ย่าละทิ้งความเชื่อมั่นของเราแต่ให้มีความหวังใจที่มั่นคงซึ่งมั่นคงยิ่งกว่าที่เคยมีมา"พระยาห์เวห์ทรงช่วยพวกเราจนบัดนี้"
และพระองค์ก็จะช่วยเราจนถึงที่สุด1ซามูเอล7:12ให้เรามองไปยังอนุสรณ์สำคัญที่เตือนความทรงจำของเราว่าพระเจ้าทรงกระทำการใดเพื่อปลอบประโลมใจเราและทรงช่วยเราให้รอดพ้นจากมือของผู้ทำลายให้เราเก็บความทรงจำถึงพระเมตตาคุณอันอ่อนโยนที่พระเจ้าทรงมีต่อเราให้ใหม่อยู่เสมอน้ำตาที่พระองค์ทรงเช็ดให้ความเจ็บปวดที่พระองค์ทรงบรรเทาให้ความกังวลที่ทรงขจัดทิ้งความกลัวที่ทรงขับออกไปความขัดสนที่ได้ทรงเติมให้เต็มพระพรที่ประทานมาให้--
ด้วยการทำเช่นนี้จะเป็นการเพิ่มพละกำลังให้แก่ตัวของเราเองเพื่อเผชิญหน้ากับทุกสิ่งตลอดเส้นทางการเดินทางของเราที่ยังเหลืออยู่ในโลกนี้{SC125.1}

เราไม่อาจทำอย่างอื่นได้นอกจากมองไปข้างหน้ายังความงุนงงสับสนใหม่ที่มีในความขัดแย้งที่กำลังจะมาถึงแต่เรามองย้อนหลังพร้อมกับมองไปยังเบื้องหน้าได้และพูดว่า"พระยาห์เวห์ทรงช่วยพวกเราจนบัดนี้""ขอให้กำลังของท่านคงอยู่ตลอดวันคืนของท่าน"
1ซามูเอล7:12,เฉลยธรรมบัญญัติ33:25การทดลองจะไม่หนักเกินกำลังที่เราจะรับได้ซึ่งเป็นกำลังที่จะช่วยให้เราทนต่อการทดลองนั้นได้เมื่อเป็นเช่นนั้นไม่ว่าเราจะต้องเผชิญหน้ากับงานในสถานที่ใดก็ตามขอให้เราลงมือทำงานนั้นโดยเชื่อว่าไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็ตามพระเจ้าจะประทานกำลังอย่างพอเพียงให้แก่เราเพื่อเราจะทนต่อการทดลองที่เราต้องเผชิญ{SC125.2}

และในไม่ช้าประตูสวรรค์จะเปิดออกรับบุตรทั้งหลายของพระเจ้าและพวกเขาจะได้ยินคำอวยพรซึ่งเป็นเสมือนดนตรีที่ไพเราะที่สุดดังมาจากพระโอษฐ์ของพระราชาพระผู้ทรงเต็มด้วยพระสิริว่า"ท่านทั้งหลายที่ได้รับพรจากพระบิดาของเราจงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งเตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก"มัทธิว25:34{SC125.3}

แล้วบรรดาผู้ที่ได้รับการช่วยให้รอดจะได้รับการต้อนรับกลับบ้านที่พระเยซูทรงจัดเตรียมไว้ให้พวกเขาในสถานที่นั้นจะไม่มีคนถ่อยของแผ่นดินโลกคนพูดมุสาคนกราบไหว้รูปเคารพคนไม่บริสุทธิ์และคนไม่เชื่อมาเป็นพวกพ้องแต่พวกเขาจะมีเพื่อนเป็นผู้ที่ได้ชัยชนะเหนือซาตานและได้สร้างอุปนิสัยที่สมบูรณ์แบบโดยพระคุณของพระเจ้าพระโลหิตของพระคริสต์ได้ขจัดความโน้มเอียงที่จะทำบาปทั้งหลายความไม่บริบูรณ์ทั้งหมดที่ทำให้พวกเขาทุกข์ใจอยู่ในเวลานี้จะออกไปและพวกเขาจะได้รับคุณความดีและความสดใสแห่งพระสิริของพระเจ้าซึ่งเจิดจ้ายิ่งกว่าแสงของดวงอาทิตย์ความงดงามทางฝ่ายศีลธรรมและอุปนิสัยอันสมบูรณ์แบบของพระคริสต์จะส่องผ่านพวกเขาด้วยคุณค่าที่มากเกินกว่าความงามที่มองเห็นได้จากภายนอกพวกเขาจะปราศจากความผิดในขณะที่ยืนอยู่เบื้องหน้าพระบัลลังก์สีขาวที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเพื่อจะได้ร่วมรับเกียรติยศและสิทธิพิเศษที่เป็นของทูตสวรรค์ทั้งหลาย{SC126.1}

เมื่อคำนึงถึงมรดกอันรุ่งโรจน์ที่จะเป็นของเขานั้นเขา“จะนำอะไรไปแลกชีวิตของตนกลับคืนมา” เล่ามัทธิว16:26เขาอาจจะเป็นคนยากจนแต่เขาจะได้เป็นเจ้าของสมบัติและเกียรติยศที่โลกนี้ไม่สามารถมอบให้เขาได้เมื่อจิตวิญญาณได้รับการไถ่ให้รอดและได้รับการชำระจากบาปได้มอบถวายพละกำลังทั้งหมดของเขาในการรับใช้พระเจ้าแล้วเขาก็จะมีคุณค่ามากเกินมหาศาลและจะมีความสุขในแผ่นดินสวรรค์ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและเหล่าทูตสวรรค์บริสุทธิ์เมื่อมีจิตวิญญาณดวงหนึ่งได้รับความรอดเป็นความสุขที่แสดงออกมาเป็นบทเพลงแห่งชัยชนะที่บริสุทธิ์{SC126.2}

รอการสิ้นสุด

